

Επίσημη Εφημερίδα C 220

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

52ο έτος
12 Σεπτεμβρίου 2009

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο

2009/C 220/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* EE C 205 της 29.8.2009

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2009/C 220/02

Υπόθεση C-208/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 [αίτηση του Bayerisches Landessozialgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Petra von Chamier-Glisczinski κατά Deutsche Angestellten-Krankenkasse [Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Τίτλος III, κεφάλαιο 1 — Άρθρα 18 ΕΚ, 39 ΕΚ και 49 ΕΚ — Παροχές σε είδος προς κάλυψη του κινδύνου αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησεως — Κατοικία σε κράτος μέλος άλλο από το αρμόδιο κράτος — Σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως του κράτους μέλους κατοικίας που δεν προβλέπει παροχές σε είδος σε σχέση με τον κίνδυνο αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησεως]

2

2009/C 220/03	Υπόθεση C-385/07 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Ιουλίου 2009 — Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Interseroh Dienstleistungs GmbH, Vfw GmbH, Landbell AG für Rückhol-Systeme, BellandVision GmbH (Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Άρθρο 82 ΕΚ — Σύστημα συλλογής και αξιοποίησης χρησιμοποιημένων συσκευασιών στη Γερμανία — Λογότυπος «Der Grüne Punkt» — Τέλος οφειλόμενο βάσει συμβάσεως χρήσεως του λογοτύπου — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Αποκλειστικό δικαίωμα του κατόχου σήματος — Υπερβολική διάρκεια της ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασίας — Εύλογη προθεσμία — Αρχή της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας — Άρθρα 58 και 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου) 3
2009/C 220/04	Υπόθεση C-427/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων στο περιβάλλον — Οδηγία 85/337/ΕΟΚ — Πρόσβαση στη δικαιοσύνη — Οδηγία 2003/35/ΕΚ) 3
2009/C 220/05	Υπόθεση C-428/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Ιουλίου 2009 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), Ηνωμένο Βασίλειο, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Mark Horvath κατά Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs [Κοινή γεωργική πολιτική — Καθεστώτα άμεσης στήριξης — Κανονισμός (ΕΚ) 1782/2003 — Άρθρο 5 και παράρτημα IV — Στοιχειώδεις απαιτήσεις για τις ορθές γεωργικές και περιβαλλοντικές συνθήκες — Συντήρηση μονοπατιών επί των οποίων υφίστανται δουλείες διελύσεως — Εφαρμογή από κράτος μέλος — Μεταφορά αρμοδιοτήτων στις περιφερειακές αρχές κράτους μέλους — Δυσμενής διάκριση αντίθετη στο κοινοτικό δίκαιο] 4
2009/C 220/06	Υπόθεση C-440/07 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Schneider Electric SA και Γαλλικής Δημοκρατίας [Αίτηση αναιρέσεως — Πράξεις συγκεντρώσεως επιχειρήσεων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 4064/89 — Απόφαση της Επιτροπής περί ασυμβίβαστου πράξεως συγκεντρώσεως με την κοινή αγορά — Ακύρωση — Εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας θεμελιούμενη στη διαπιστωθείσα παρανομία — Προϋποθέσεις] 4
2009/C 220/07	Υπόθεση C-481/07 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 — SELEX Sistemi Integrati SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αναίρεση — Εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας — Απόφαση της Επιτροπής απορρίπτουσα καταγγελία κατά του Eurocontrol — Υποστατή και βέβαιη ζημία) 5
2009/C 220/08	Υπόθεση C-537/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009. [αίτηση του Juzgado de lo Social de Madrid (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Evangelina Gómez-Limón Sánchez-Camacho κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Alcampo SA. (Οδηγία 96/34/ΕΚ — Συμφωνία-πλαίσιο για τη γονική άδεια — Δικαιώματα κεκτημένα ή υπό κτήση κατά την έναρξη της άδειας — Συνέχιση της χορήγησης παροχών κοινωνικής ασφαλίσεως κατά τη διάρκεια της άδειας — Οδηγία 79/7/ΕΟΚ — Αρχή της ίσης μεταχείρισης μεταξύ ανδρών και γυναικών στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης — Απόκτηση δικαιωμάτων για σύνταξη μόνιμης αναπηρίας κατά τη διάρκεια της γονικής άδειας) 6
2009/C 220/09	Υπόθεση C-554/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 2, 9 και 13 — Οικονομική δραστηριότητα ασκούμενη από το Δημόσιο, τις τοπικές αρχές και άλλους οργανισμούς δημοσίου δικαίου — Απαλλαγή) 6

2009/C 220/10	Υπόθεση C-5/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 [αίτηση του Højesteret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Infoqaq International A/S κατά Danske Dagblades Forening. (Δικαιώματα του δημιουργού — Κοινωνία της πληροφορίας — Οδηγία 2001/29/EK — Άρθρα 2 και 5 — Λογοτεχνικά και καλλιτεχνικά έργα — Έννοια της «αναπαραγωγής» — Αναπαραγωγή «εν μέρει» — Αναπαραγωγή μικρών αποσπασμάτων λογοτεχνικών έργων — Άρθρα του τύπου — Προσωρινές και μεταβατικές πράξεις αναπαραγωγής — Τεχνολογική μέθοδος που συνίσταται σε σάρωση των άρθρων ακολουθούμενη από μετατροπή σε αρχείο κειμένου, ψηφιακή επεξεργασία της αναπαραγωγής, αποθήκευση ενός μέρους της αναπαραγωγής αυτής και εκτύπωσή της) 7
2009/C 220/11	Υπόθεση C-12/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 [αίτηση του Cour du travail de Liège (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Mono Car Styling SA, υπό εκκαθάριση, κατά Dervis Odemis κ.λπ. (Αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης — Οδηγία 98/59/EK — Άρθρα 2 και 6 — Διαδικασία ενημέρωσης και διαβουλεύσεων με το προσωπικό σε περίπτωση ομαδικής απόλυσης — Υποχρεώσεις του εργοδότη — Δικαίωμα προσφυγής των εργαζομένων — Υποχρέωση σύμφωνης ερμηνείας) 7
2009/C 220/12	Υπόθεση C-56/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 (αίτηση του Tallinna Halduskohus, Εσθονία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Pärilitigu OÜ κατά Maksu- ja Tolliameti Põhja maksu- ja tollikeskus [Κοινό Δασμολόγιο — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Δασμολογική κατάταξη — Διάκριση ΣΟ 05119110 — Διάκριση ΣΟ 03032200 — Κατεψυγμένη ραχοκοκαλιά σολομού εκτροφής Ατλαντικού — Κανονισμός (ΕΚ) 85/2006 — Δασμοί αντιντάμπινγκ] 8
2009/C 220/13	Υπόθεση C-69/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 (αίτηση του Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro, Ιταλία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Raffaello Visciano κατά Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) (Κοινωνική πολιτική — Προστασία των εργαζομένων — Αφερεγγυότητα του εργοδότη — Οδηγία 80/987/EOK — Υποχρέωση πληρωμής όλων των ανεξόφλητων απαιτήσεων μέχρις ενός προκαθορισμένου ανωτάτου ορίου — Φύση των έναντι του οργανισμού εγγυήσεως απαιτήσεων του εργαζομένου — Αποκλειστική προθεσμία) 9
2009/C 220/14	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-124/08 και C-125/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 [αίτηση του Hof van Cassatie van België (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gilbert Snauwaert, Algemeen Expeditiebedrijf Zeebrugge BVBA, Coldstar NV, Dirk Vlaeminck, Jeroen den Haerynck, Ann de Wintere (C-124/08), Géry Deschaumes (C-125/08) κατά Belgische Staat [Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 — Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Τελωνειακή οφειλή — Ποσό των δασμών — Γνωστοποίηση στον οφειλέτη — Πράξη που υπόκειται σε ποινική δικαστική δίωξη] 9
2009/C 220/15	Υπόθεση C-126/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 [αίτηση του Hof van Cassatie van België (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Distillerie Smeets Hasselt NV κατά Belgische Staat, Louis De Vos, Bollen, Mathay & Co BVBA, liquidateur de Transterminal Logistics NV, Daniel Van den Langenbergh, Firma De Vos NV και Belgische Staat κατά Bollen, Mathay & Co BVBA, liquidateur de Transterminal Logistics NV και Louis De Vos κατά Belgische Staat [Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 — Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Εκ των υστέρων εισπραξη εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών — Βεβαίωση του ποσού των δασμών — Εγγραφή στα λογιστικά βιβλία ή σε οποιοδήποτε άλλο υπόθεμα επέχει θέση τέτοιων βιβλίων — Ισχύουσα ως βεβαίωση εγγραφή σε έκθεση — Παράδοση αντιγράφου της εκδόσεως ισχύουσα ως γνωστοποίηση του ποσού των νομίμως οφειλομένων δασμών] 10
2009/C 220/16	Υπόθεση C-165/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας (Γενετικώς τροποποιημένοι οργανισμοί — Σπόροι προς σπορά — Απαγόρευση διάθεσης στην αγορά — Απαγόρευση εγγραφής στον εθνικό κατάλογο ποικιλιών — Οδηγίες 2001/18/EK και 2002/53/EK — Επίκληση δεοντολογικών ή θρησκευτικών λόγων — Βάρος αποδείξεως) 10

2009/C 220/17	Υπόθεση C-168/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Laszlo Hadadi (Hadady) κατά Csilla Marta Mesko, συζύγου Hadadi (Hadady) [Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Άρθρο 64 — Μεταβατικές διατάξεις — Εφαρμογή σε απόφαση κράτους μέλους το οποίο προσχώρησε στην Ευρωπαϊκή Ένωση το 2004 — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Δικαιοδοσία σε θέματα διαζυγίου — Κρίσιμα συνδετικά στοιχεία — Συνήθης διαμονή — Ιθαγένεια — Σύζυγοι διαμένοντες στη Γαλλία και έχοντες αμφότεροι τη γαλλική και την ουγγρική ιθαγένεια] 11	11
2009/C 220/18	Υπόθεση C-189/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Zuid-Chemie BV κατά Philippo's Mineralenfabriek NV/SA. [Δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Δικαιοδοσία και εκτέλεση των αποφάσεων — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Έννοια του «τόπου όπου συνέβη το ζημιογόνο γεγονός»] 11	11
2009/C 220/19	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-202/08 P και C-208/08 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 — American Clothing Associates NV και Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) [Αίτηση αναρρέσεως — Πνευματική ιδιοκτησία — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Κοινοτικό σήμα — Σύμβαση των Παρισίων για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος — Σήματα παραγωγής ή εμπορίας ταυτόσημα ή παρόμοια με κρατικό έμβλημα — Απεικόνιση φύλλου σφενδάμνου — Εφαρμογή επί σημάτων που αφορούν υπηρεσίες] 12	12
2009/C 220/20	Υπόθεση C-244/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 17 — Όγδοη οδηγία 79/1072/ΕΟΚ — Άρθρο 1 — Δέκατη τρίτη οδηγία 86/560/ΕΟΚ — Άρθρο 1 — Επιστροφή ή έκπτωση του ΦΠΑ — Υποκείμενος στον φόρο εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα, ο οποίος, όμως, έχει μόνιμη εγκατάσταση στο οικείο κράτος μέλος) 12	12
2009/C 220/21	Υπόθεση C-254/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 (αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale della Campania, Ιταλία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Futura Immobiliare srl Hotel Futura, Meeting Hotel, Hotel Blanc, Hotel Clyton, Business srl κατά Comune di Casoria (Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Οδηγία 2006/12/ΕΚ — Άρθρο 15, στοιχείο α' — Μη κατανομή του κόστους για τη διάθεση των στερεών αποβλήτων ανάλογα με την πραγματική παραγωγή αυτών — Συμβιβάζεται με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει») 13	13
2009/C 220/22	Υπόθεση C-344/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 [αίτηση του Sąd Rejonowy w Kościanie (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Tomasz Rubach [Προστασία των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας — Είδη του παραρτήματος Β του κανονισμού (ΕΚ) 338/97 — Απόδειξη της νόμιμης κτήσεως των ειδών αυτών — Βάρος αποδείξεως — Τεκμήριο αθωότητας — Δικαιώματα άμυνας] 14	14
2009/C 220/23	Υπόθεση C-574/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου (Εσωτερική αγορά — Ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων — Καταστολή της απάτης και της νομιμοποιήσεως εσόδων από παράνομες δραστηριότητες) 14	14
2009/C 220/24	Γνωμοδότηση 1/09: Αίτηση γνωμοδότησης, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δυνάμει του άρθρου 300, παράγραφος 6, ΕΚ 15	15

2009/C 220/25	Υπόθεση C-483/07: Διάταξη του Δικαστηρίου της 17ης Φεβρουαρίου 2009 — Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναίρεσως — Προσφυγή ακυρώσεως — Δέσμευση του τομέα «galileo.eu» από την Επιτροπή — Άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ — Απόφαση που αφορά ατομικά φυσικό ή νομικό πρόσωπο — Προσφυγή προδήλως αβάσιμη) 15	15
2009/C 220/26	Υπόθεση C-565/07 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 19ης Μαΐου 2009 — AMS Advanced Medical Services GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), American Medical Systems, Inc. (Αίτηση αναίρεσως — Κοινοτικό σήμα — Εικονιστικό σήμα AMS Advanced Medical Services — Μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση αναίρεσως η οποία κατέστη άνευ αντικειμένου) 15	15
2009/C 220/27	Υπόθεση C-136/08 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2009. — Japan Tobacco, Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Torrefacção Camelo L ^{da} [Αίτηση αναίρεσως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 5 — Προσβολή στον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος — Προσπώριση αθέμιτου οφέλους από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος — Κίνδυνος — Αίτηση καταχώρισεως ως κοινοτικού σήματος του εικονιστικού σήματος «CAMELO» — Ανακοπή από τον δικαιούχο των εθνικών λεκτικών και εικονιστικών σημάτων CAMEL] 16	16
2009/C 220/28	Υπόθεση C-300/08 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 11ης Ιουνίου 2009 — Leche Celta, SL κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Celia SA [Αίτηση αναίρεσως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Μικτό σήμα, λεκτικό και εικονιστικό, Celia — Σχετικοί λόγοι απαράδεκτου — Ομοιότητα του προς καταχώριση σήματος με προγενέστερο σήμα — Σήμα που αφορά ταυτόσημα προϊόντα — Κίνδυνος συγχύσεως — Αναίρεση προδήλως απαράδεκτη] 16	16
2009/C 220/29	Υπόθεση C-394/08 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 3ης Ιουνίου 2009 — Zipcar, Inc κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) [Αίτηση αναίρεσως — Κοινοτικό σήμα — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Λεκτικό σήμα ZIPCAR — Ανακοπή από τον δικαιούχο του εθνικού λεκτικού σήματος CICAR] 17	17
2009/C 220/30	Υπόθεση C-454/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal in Northern Ireland (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 16 Οκτωβρίου 2008 — Seaport Investments Ltd κατά Department of the Environment for Northern Ireland 17	17
2009/C 220/31	Υπόθεση C-218/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Brussel (Βέλγιο) στις 15 Μαΐου 2009 — I. SGS Belgium NV κατά Belgisch Interventie-en Restitutiebureau, Firme Derwa NV και Centraal Beheer Achmea NV και II. Firme Derwa NV και Centraal Beheer Achmea NV κατά SGS Belgium NV και Belgisch Interventie-en Restitutiebureau 17	17
2009/C 220/32	Υπόθεση C-222/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 18 Ιουνίου 2009 — Kronospan Mielec sp. z o.o. κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Rzeszowie 18	18
2009/C 220/33	Υπόθεση C-226/09: Προσφυγή της 19ης Ιουνίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας 18	18
2009/C 220/34	Υπόθεση C-229/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundespatentgericht (Γερμανία) στις 24 Ιουνίου 2009 — Rechtsanwaltssozietät Lovells κατά Bayer CropScience AG 19	19

2009/C 220/35	Υπόθεση C-230/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof στις 25 Ιουνίου 2009 — Hauptzollamt Koblenz κατά Kurt Etling, Thomas Etling, παρεμβαίνον: Bundesministerium der Finanzen	19
2009/C 220/36	Υπόθεση C-231/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof στις 25 Ιουνίου 2009 — Hauptzollamt Oldenburg κατά 1. Theodor Aissen, 2. Hermann Rohaan, παρεμβαίνον: Bundesministerium der Finanzen	19
2009/C 220/37	Υπόθεση C-232/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Augstākās tiesas Senāts [Δημοκρατία της Λεττονίας] στις 25 Ιουνίου 2009 — Dita Danosa κατά LKB Līzings SIA	20
2009/C 220/38	Υπόθεση C-233/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) στις 26 Ιουνίου 2009 — G.A. Dijkman και M.A. Dijkman-Lavaleije κατά Belgische Staat	20
2009/C 220/39	Υπόθεση C-237/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Βέλγιο) την 1η Ιουλίου 2009 — Βελγικό Δημόσιο κατά Nathalie de Fruytier	20
2009/C 220/40	Υπόθεση C-239/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landgericht Berlin (Γερμανία) στις 1 Ιουλίου 2009 — SEYDALAND Vereinigte Agrarbetriebe GmbH & Co. KG κατά BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH	21
2009/C 220/41	Υπόθεση C-242/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Gerechtshof te Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 3 Ιουλίου 2009 — Albron Catering BV κατά FNV Bondgenoten και John Roest	21
2009/C 220/42	Υπόθεση C-245/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Arbeidshof te Brussel (Βέλγιο) στις 6 Ιουλίου 2009 — Omalet NV κατά Rijksdienst voor Sociale Zekerheid	21
2009/C 220/43	Υπόθεση C-248/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Augstākās tiesas Senāts (Δημοκρατία της Λεττονίας) στις 7 Ιουλίου 2009 — SIA Pakora Pluss κατά Valsts ierēnumu dienests	22
2009/C 220/44	Υπόθεση C-249/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tartu Ringkonnakohtus (Εσθονία) στις 7 Ιουλίου 2009 — Novo Nordisk AS κατά Ravimiamet	22
2009/C 220/45	Υπόθεση C-250/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Plovdivski rayoneni sad (Βουλγαρία) στις 6 Ιουλίου 2009 — Vasil Ivanov Georgiev κατά Tehnicheski universitet — Sofia, Filial Plovdiv	23
2009/C 220/46	Υπόθεση C-256/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 10 Ιουλίου 2009 — Bianca Purrucker κατά Guillermo Vallés Pérez	23
2009/C 220/47	Υπόθεση C-258/09: Προσφυγή της 10ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου	23
2009/C 220/48	Υπόθεση C-259/09: Προσφυγή της 10ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας	24
2009/C 220/49	Υπόθεση C-260/09 P: Αίτηση ανατρέσεως της Activision Blizzard Germany GmbH (πρώην CD-Contact Data GmbH), που ασκήθηκε στις 13 Ιουλίου 2009 κατά της αποφάσεως της 30ής Απριλίου 2009, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (όγδοο τμήμα) στην υπόθεση T-18/03: CD-Contact Data GmbH, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	24

2009/C 220/50	Υπόθεση C-261/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgerichts Stuttgart (Γερμανία) στις 14 Ιουλίου 2009 — Ποινική διαδικασία κατά του Gaetano Mantello	25
2009/C 220/51	Υπόθεση C-263/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 14 Ιουλίου 2009 η Edwin Co. Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στις 14 Μαΐου 2009 στην υπόθεση T-165/06, Elio Fiorucci κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	25
2009/C 220/52	Υπόθεση C-267/09: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 15 Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	27
2009/C 220/53	Υπόθεση C-268/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Plovdivski rayonen sad (Βουλγαρία) στις 10 Ιουλίου 2009 — Vasil Ivanov Georgiev κατά Tehnicheski universitet — Sofia, Filial Plovdiv	28
2009/C 220/54	Υπόθεση C-269/09: Προσφυγή της 15ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας	28
2009/C 220/55	Υπόθεση C-272/09 P: Αίτηση ανατρέσεως των KME Germany AG, πρώην KM Europa Metal AG, KME France SAS, πρώην Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, πρώην Europa Metall SpA, που ασκήθηκε στις 16 Ιουλίου 2009 κατά της αποφάσεως της 6ης Μαΐου 2009, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (όγδοο τμήμα) στην υπόθεση T-127/04, KME Germany AG, πρώην KM Europa Metal AG, KME France SAS, πρώην Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, πρώην Europa Metall SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	29
2009/C 220/56	Υπόθεση C-278/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal de grande instance de Paris (Γαλλία) στις 16 Ιουλίου 2009 — Olivier Martinez, Robert Martinez κατά Société MGN Ltd.	29
2009/C 220/57	Υπόθεση C-294/09: Προσφυγή της 27ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας	30
2009/C 220/58	Υπόθεση C-213/08: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας	30
2009/C 220/59	Υπόθεση C-435/08: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας.	30
2009/C 220/60	Υπόθεση C-459/08: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Ιουνίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Πορτογαλίας	31
2009/C 220/61	Υπόθεση C-500/08: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 5ης Ιουνίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	31
2009/C 220/62	Υπόθεση C-503/08: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 26ης Ιουνίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας	31
2009/C 220/63	Υπόθεση C-534/08: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Φεβρουαρίου 2009 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden den Haag (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — KLG Europe Eersel BV κατά Reedereikontor Adolf Zeuner GmbH	31

2009/C 220/64	Υπόθεση C-10/09: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Ιουνίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	31
2009/C 220/65	Υπόθεση C-11/09: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Ιουνίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Πορτογαλίας	31

Πρωτοδικείο

2009/C 220/66	Υπόθεση T-106/08: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 2009 — CPEM κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Εντολές — Μη δυνάμενη να προσβληθεί πράξη — Επιβεβαιωτική πράξη — Απαράδεκτο — Αγωγή αποζημιώσεως — Αγωγή προδήλως αβάσιμη)	32
2009/C 220/67	Υπόθεση T-504/08: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2009 — Mologen κατά ΓΕΕΑ (dSLIM) (Κοινοτικό σήμα — Μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος — Απόσυρση της αιτήσεως — Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως)	32
2009/C 220/68	Υπόθεση T-545/08: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2009 — Thoss κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου (Προσφυγή ακυρώσεως — Προθεσμία ασκήσεως της προσφυγής — Εκπρόθεσμη άσκηση — Έλλειψη συγχωρήτου λάθους — Προδήλως απαράδεκτη προσφυγή)	32
2009/C 220/69	Υπόθεση T-238/09 R: Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουλίου 2009 — Sniace κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση κρίνουσα ασύμβατη με την κοινή αγορά μία ενίσχυση και διατάσσουσα την ανάκτησή της — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Τυπικές παραλείψεις — Απαράδεκτο)	33
2009/C 220/70	Υπόθεση T-235/09: Προσφυγή της 17ης Ιουνίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Edificios Inteco, SL	33
2009/C 220/71	Υπόθεση T-256/09: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 2 Ιουλίου 2009 — AECOPS κατά Επιτροπής	33
2009/C 220/72	Υπόθεση T-257/09: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 2 Ιουλίου 2009 — AECOPS κατά Επιτροπής	34
2009/C 220/73	Υπόθεση T-259/09: Προσφυγή της 7ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή κατά Arci Nuova Associazione Comitato di Cagliari και Alberto Gessa	34
2009/C 220/74	Υπόθεση T-260/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 6 Ιουλίου 2009 το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) κατά της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 5 Μαΐου 2009 στην υπόθεση F-27/08, Simões Dos Santos κατά ΓΕΕΑ	35
2009/C 220/75	Υπόθεση T-261/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 6 Ιουλίου 2009 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 28 Απριλίου 2009 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις F-5/05, Violetti κ.λπ. κατά Επιτροπής, και F-7/05, Schmit κατά Επιτροπής	35
2009/C 220/76	Υπόθεση T-264/09: Αγωγή της 2ας Ιουλίου 2009 — Tecnoprocess κατά Επιτροπής και Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο Μαρόκο	36

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(2009/C 220/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 205 της 29.8.2009

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 193 της 15.8.2009

EE C 180 της 1.8.2009

EE C 167 της 18.7.2009

EE C 153 της 4.7.2009

EE C 141 της 20.6.2009

EE C 129 της 6.6.2009

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 [αίτηση του Bayerisches Landessozialgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Petra von Chamier-Glisczinski κατά Deutsche Angestellten-Krankenkasse

(Υπόθεση C-208/07) ⁽¹⁾

[Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Τίτλος III, κεφάλαιο 1 — Άρθρα 18 ΕΚ, 39 ΕΚ και 49 ΕΚ — Παροχές σε είδος προς κάλυψη του κινδύνου αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησεως — Κατοικία σε κράτος μέλος άλλο από το αρμόδιο κράτος — Σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως του κράτους μέλους κατοικίας που δεν προβλέπει παροχές σε είδος σε σχέση με τον κίνδυνο αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησεως]

(2009/C 220/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bayerisches Landessozialgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Petra von Chamier-Glisczinski

κατά

Deutsche Angestellten-Krankenkasse

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bayerisches Landessozialgericht — Ερμηνεία των άρθρων 19, παράγραφος 1, στοιχείο α', και 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73), υπό το πρίσμα των άρθρων 18, 39 και 49 ΕΚ, και σε συνδυασμό με το άρθρο 10 του κανονισμού 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33) — Εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας μέλος της οικογένειας μισθωτού, που κατοικεί σε κράτος μέλος άλλο από το αρμόδιο κράτος και λαμβάνει, στο τελευταίο αυτό κράτος, συνδυασμένες παροχές περιθάλψεως (παροχές σε χρήμα και παροχές σε είδος), δικαιούται μόνον επίδομα συμπάρστασης («Pflegegeld») υπολογιζόμενο σύμφωνα με το δίκαιο του αρμοδίου κράτους, αν η νομοθεσία του κράτους κατοικίας δεν προβλέπει παροχές σε είδος για την περίθαλψη που του παρέχεται σε αυτό το κράτος μέλος — Εξαγωγή

παροχών σε είδος σε άλλο κράτος μέλος του οποίου το σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως προβλέπει μόνον παροχές σε χρήμα

Διατακτικό

- 1) Οσάκις, αντιθέτως προς το σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως του αρμοδίου κράτους, το αντίστοιχο σύστημα του κράτους μέλους της κατοικίας ενός μη αυτοεξυπηρετούμενου ατόμου, που είναι ασφαλισμένο ως μέλος της οικογενείας μισθωτού ή μη μισθωτού εργαζομένου κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, ως έχει μετά την τροποποίησή του με τον κανονισμό (ΕΚ) 1386/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2001, δεν προβλέπει παροχές σε είδος για καταστάσεις αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησεως, όπως αυτή στην οποία βρίσκεται το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, τα άρθρα 19 και 22, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού δεν επιβάλλουν, αυτά καθ'αυτά, υποχρέωση χορηγήσεως τέτοιων παροχών εκτός του αρμοδίου κράτους είτε απευθείας από τον αρμόδιο φορέα είτε για λογαριασμό του.
- 2) Οσάκις, αντιθέτως προς το σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως του αρμοδίου κράτους, το αντίστοιχο σύστημα του κράτους μέλους της κατοικίας ενός μη αυτοεξυπηρετούμενου ατόμου, που είναι ασφαλισμένο ως μέλος της οικογενείας μισθωτού ή μη μισθωτού εργαζομένου κατά την έννοια του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό 118/97, ως έχει μετά την τροποποίησή του με τον κανονισμό 1386/2001, δεν προβλέπει παροχές σε είδος για ορισμένες καταστάσεις αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησεως, το άρθρο 18 ΕΚ δεν απαγορεύει, σε περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, εθνική ρύθμιση όπως την περιεχόμενη στο άρθρο 34 του βιβλίου XI του γερμανικού κώδικα κοινωνικής ασφαλίσεως (Sozialgesetzbuch), βάσει της οποίας ο αρμόδιος φορέας αρνείται, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, να αναλάβει, ανεξαρτήτως των μηχανισμών που προβλέπει το άρθρο 19 ή, ενδεχομένως, το άρθρο 22, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1408/71 και για απροσδιόριστο χρόνο, τις δαπάνες παραμονής σε ίδρυμα περίθαλψης στο κράτος μέλος κατοικίας, μέχρι ποσού που αντιστοιχεί στο ύψος των παροχών τις οποίες θα είχε δικαίωμα να λάβει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, αν η ίδια φροντίδα του παρεχόταν σε συμβεβλημένο ίδρυμα στο αρμόδιο κράτος.

(¹) ΕΕ C 155 της 7.7.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Ιουλίου 2009 — Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Interseroh Dienstleistungs GmbH, Vfw GmbH, Landbell AG für Rückhol-Systeme, BellandVision GmbH

(Υπόθεση C-385/07 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσως — Ανταγωνισμός — Άρθρο 82 ΕΚ — Σύστημα συλλογής και αξιοποίησως χρησιμοποιημένων συσκευασιών στη Γερμανία — Λογότυπος «Der Grüne Punkt» — Τέλος οφειλόμενο βάσει συμβάσεως χρήσεως του λογοτύπου — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Αποκλειστικό δικαίωμα του κατόχου σήματος — Υπερβολική διάρκεια της ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασίας — Εύλογη προθεσμία — Αρχή της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας — Άρθρα 58 και 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου)

(2009/C 220/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH (εκπρόσωποι: W. Deselaers, E. Wagner και B. Meyring, Rechtsanwälte)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: W. Mölls και R. Sauer), Vfw GmbH (εκπρόσωπος: H. Wissel, Rechtsanwalt), Landbell AG für Rückhol-Systeme (εκπρόσωποι: A. Rinne και M. Westrup, Rechtsanwälte), BellandVision GmbH (εκπρόσωποι: A. Rinne και M. Westrup, Rechtsanwälte)

Παραμβαίνουσα υπέρ της Επιτροπής: Interseroh Dienstleistungs GmbH (εκπρόσωποι: M. W. Pauly, A. Oexle και J. Kempkes, Rechtsanwälte)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα), της 24ης Μαΐου 2007, στην υπόθεση T-151/01, Duales System Deutschland κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή για την ακύρωση της αποφάσεως 2001/463/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 2001, σχετικά με διαδικασία κινηθείσα βάσει του άρθρου 82 ΕΚ (υπόθεση COMP D3/34493 — DSD) (ΕΕ L 166, σ. 1) — Καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσεως — Σύστημα συλλογής και ανακυκλώσεως συσκευασιών που διατίθενται στο εμπόριο στη Γερμανία και φέρουν το λογότυπο «Der Grüne Punkt»

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει την Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH supportera ses propres dépens ainsi que ceux de la présente instance exposés par la Commission des Communautés européennes, Interseroh Dienstleistungs GmbH, Vfw GmbH, Landbell AG für Rückhol-Systeme et BellandVision GmbH DGP — Duales System Deutschland GmbH στα δικαστικά έξοδά της καθώς και στα έξοδα της παρούσας δίκης στα οποία υποβλήθηκαν η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και οι Inter-

seroh Dienstleistungs GmbH, Vfw GmbH, Landbell AG für Rückhol-Systeme και BellandVision GmbH.

⁽¹⁾ ΕΕ C 269 της 10.11.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-427/07) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων στο περιβάλλον — Οδηγία 85/337/ΕΟΚ — Πρόσβαση στη δικαιοσύνη — Οδηγία 2003/35/ΕΚ)

(2009/C 220/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Recchia, P. Oliver και J.-B. Laignelot)

Καθής: Ιρλανδία (εκπρόσωποι: D. O'Hagan, M. Collins, SC, D. McGrath, BL)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 2, παράγραφος 1, και 4, παράγραφοι 2, 3 και 4, της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 40) — Παράλειψη θεσπίσεως των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς τα άρθρα 3 και 4 της οδηγίας 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον και με την τροποποίηση, όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, των οδηγιών 85/337/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 156, σ. 17)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιρλανδία,
 - παραλείποντας να θεσπίσει, σύμφωνα με τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 4, παράγραφοι 2 έως 4, της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997, όλες τις αναγκαίες διατάξεις ώστε, πριν χορηγηθεί η άδεια, τα έργα που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον τα οποία εμπίπτουν στην κατηγορία των έργων οδοποιίας που καλύπτεται από το παράρτημα II, σημείο 10, στοιχείο ε', της οδηγίας 85/337, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11, να υποβάλλονται, σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10 της οδηγίας αυτής, σε διαδικασία λήψεως αδείας και σε εκτίμηση των επιπτώσεών τους, και

— παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς τα άρθρα 3, σημεία 3 έως 7, και 4, σημεία 2 έως 4, της οδηγίας 2003/35/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον και με την τροποποίηση, όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, των οδηγιών 85/337/EOK και 96/61/EK του Συμβουλίου, και μη γνωστοποιώντας ορισμένες από τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει, αντιστοίχως, από την οδηγία 85/337, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11, και από το άρθρο 6 της οδηγίας 2003/35.

2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.

3) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και η Ιρλανδία φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) EE C 269 της 10.11.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Ιουλίου 2009 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), Ηνωμένο Βασίλειο, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Mark Horvath κατά Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Υπόθεση C-428/07) (¹)

[Κοινή γεωργική πολιτική — Καθεστώτα άμεσης στήριξης — Κανονισμός (ΕΚ) 1782/2003 — Άρθρο 5 και παράρτημα IV — Στοιχειώδεις απαιτήσεις για τις ορθές γεωργικές και περιβαλλοντικές συνθήκες — Συντήρηση μονοπατιών επί των οποίων υφίστανται δουλείες διελεύσεως — Εφαρμογή από κράτος μέλος — Μεταφορά αρμοδιοτήτων στις περιφερειακές αρχές κράτους μέλους — Δυσμενής διάκριση αντίθετη στο κοινοτικό δίκαιο]

(2009/C 220/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Mark Horvath

κατά

Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Ερμηνεία του άρθρου 5 και του παραρτήματος IV του κανονισμού (ΕΚ) 1728/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2019/93, (ΕΚ) 1452/2001, (ΕΚ) 1453/2001, (ΕΚ) 1454/2001, (ΕΚ) 1868/94, (ΕΚ) 1251/1999, (ΕΚ) 1254/1999, (ΕΚ) 1673/2000,

(ΕΟΚ) 2358/71 και (ΕΚ) 2529/2001 (ΕΕ L 270, σ. 1) — Κριτήρια των ορθών γεωργικών και περιβαλλοντικών συνθηκών κατά την έννοια του άρθρου 5 και του παραρτήματος IV του κανονισμού — Δυνατότητα εξαίρεσεων των απαιτήσεων που αφορούν τη συντήρηση των ορατών μονοπατιών δημόσιας χρήσης — Εσωτερικό καθεστώς κράτους μέλους που προβλέπει ότι οι περιφερειακές αρχές έχουν νομοθετική αρμοδιότητα για τα διάφορα τμήματα που απαρτίζουν το κράτος μέλος αυτό με αποτέλεσμα τα διάφορα αυτά τμήματα να έχουν διαφορετικές προδιαγραφές όσον αφορά τις ορθές γεωργικές και περιβαλλοντικές συνθήκες

Διατακτικό

1) Ένα κράτος μέλος μπορεί να περιλάβει στις προδιαγραφές των ορθών γεωργικών και περιβαλλοντικών συνθηκών, κατά την έννοια του άρθρου 5 και του παραρτήματος IV του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2019/93, (ΕΚ) 1452/2001, (ΕΚ) 1453/2001, (ΕΚ) 1454/2001, (ΕΚ) 1868/94, (ΕΚ) 1251/1999, (ΕΚ) 1254/1999, (ΕΚ) 1673/2000, (ΕΟΚ) 2358/71 και (ΕΚ) 2529/2001, απαιτήσεις που αφορούν τη συντήρηση των ορατών μονοπατιών επί των οποίων υφίστανται δουλείες δημόσιας διελεύσεως, υπό τον όρον ότι οι εν λόγω απαιτήσεις συμβάλουν στη διατήρηση των μονοπατιών αυτών ως χαρακτηριστικών του τοπίου ή, ενδεχομένως, στην αποφυγή της υποβάθμισης των οικοσυστημάτων.

2) Σε περίπτωση που οι διατάξεις συνταγματικού δικαίου κράτους μέλους προβλέπουν ότι οι διάφορες περιφερειακές αρχές έχουν νομοθετική αρμοδιότητα, μόνη η θέσπιση εκ μέρους των εν λόγω αρχών διαφορετικών προδιαγραφών στον τομέα των ορθών γεωργικών και περιβαλλοντικών συνθηκών, κατά την έννοια του άρθρου 5 και του παραρτήματος IV του κανονισμού 1782/2003 του Συμβουλίου, δεν συνιστά δυσμενή διάκριση αντίθετη προς το κοινοτικό δίκαιο.

(¹) EE C 297 της 8.12.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Schneider Electric SA και Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-440/07 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Πράξεις συγκεντρώσεως επιχειρήσεων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 4064/89 — Απόφαση της Επιτροπής περί ασυμβίβαστου πράξεως συγκεντρώσεως με την κοινή αγορά — Ακύρωση — Εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας θεμελιούμενη στη διαπιστωθείσα παρανομία — Προϋποθέσεις]

(2009/C 220/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Petite, F. Arbault, T. Χριστοφόρου, C.-F. Durand και R. Lyal)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Schneider Electric SA (εκπρόσωποι: M. Pittie και A. Winckler, avocats), Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και Γαλλική Δημοκρατία

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τέταρτο πενταμελές τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2007, T-351/03, Schneider Electric SA κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο υποχρέωσε την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, αφενός, να αποδώσει τις δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε η Schneider Electric για να συμμετάσχει στην επανάληψη της διαδικασίας ελέγχου της πράξεως συγκεντρώσεως, η οποία έλαβε χώρα μετά την έκδοση των αποφάσεων του Πρωτοδικείου της 22ας Οκτωβρίου 2002, T-310/01 και T-77/02, Schneider Electric κατά Επιτροπής, και, αφετέρου, να αποκαταστήσει, κατά τα δύο τρίτα, τη ζημία που υπέστη η Schneider Electric κατά το ποσό της μείωσης της τιμής εκχωρήσεως της Legrand SA, την οποία η Schneider Electric αναγκάσθηκε να συμφωνήσει με τον εκδοχέα σε αντιστάθμισμα για τη μετάθεση της προθεσμίας υλοποιήσεως της πωλήσεως της Legrand για τις 10 Δεκεμβρίου 2002 — Προϋποθέσεις θεμελιώσεως της εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας — Έννοιες του πταίσματος, της ζημίας και της άμεσης αιτιώδους συνάφειας μεταξύ του πταίσματος και της ζημίας — «Κατάφωρη» παραβίαση του κοινοτικού δικαίου επηρεάζουσα το κύρος διαδικασίας ελέγχου του συμβατού μιας πράξεως συγκεντρώσεως με την κοινή αγορά

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Αναίρει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 11ης Ιουλίου 2007, T-351/03, Schneider Electric κατά Επιτροπής, καθόσον:

- υποχρέωσε την Ευρωπαϊκή Κοινότητα να αποκαταστήσει κατά τα δύο τρίτα τη ζημία που ισχυρίστηκε ότι υπέστη η Schneider Electric SA κατά το ποσό της μείωσης της τιμής εκχωρήσεως της Legrand SA, την οποία η Schneider Electric αναγκάσθηκε να συμφωνήσει με τον εκδοχέα σε αντιστάθμισμα για τη μετάθεση της προθεσμίας υλοποιήσεως της πωλήσεως για τις 10 Δεκεμβρίου 2002·
- διέταξε τη διεξαγωγή πραγματογνωμοσύνης προς υπολογισμό του σχετικού με αυτό το στοιχείο της ζημίας ποσού·
- επιδίκασε τόκους επί της αποζημιώσεως για τη ζημία αυτή·

2) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως κατά τα λοιπά.

3) Τα μέρη θα γνωστοποιήσουν στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εντός προθεσμίας τριών μηνών από της ημερομηνίας εκδόσεως της παρούσας αποφάσεως, το κατά την εκτίμησή τους ποσό της ζημίας από τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Schneider Electric SA για να μετάσχει στην επανάληψη της διαδικασίας ελέγχου της πράξεως συγκεντρώσεως μετά την έκδοση των αποφάσεων του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 22ας Οκτωβρίου 2002, T-310/01 και T-77/02, Schneider Electric κατά Επιτροπής, το οποίο θα καθοριστεί διά κοινής συμφωνίας σύμφωνα με τις λεπτομέρειες υπολογισμού που μνημονεύονται στη σκέψη 216 της παρούσας αποφάσεως

4) Σε περίπτωση μη επιτεύξεως συμφωνίας, τα μέρη θα γνωστοποιήσουν στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εντός της ίδιας προθεσμίας, τα αιτήματά τους, συνοδευόμενα από συγκεκριμένα αριθμητικά στοιχεία.

5) Απορρίπτει την αγωγή της Schneider Electric SA κατά τα λοιπά.

6) Η Schneider Electric SA φέρει, πέραν των δικών της εξόδων στην πρωτοβάθμια και την κατ' αναίρεση δίκη, τα δύο τρίτα των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο πλαίσιο των δικών αυτών.

(¹) EE C 22 της 26.1.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 — SELEX Sistemi Integrati SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-481/07 P) (¹)

(Αναίρεση — Εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας — Απόφαση της Επιτροπής απορρίπτουσα καταγγελία κατά του Eurocontrol — Υποστατή και βέβαιη ζημία)

(2009/C 220/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: SELEX Sistemi Integrati SpA (εκπρόσωποι: F. Sciaudone, R. Sciaudone και A. Neri, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Di Bucci και F. Amato)

Αντικείμενο

Αναίρεση ασκηθείσα κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) της 29ης Αυγούστου 2007, T-186/05, SELEX Sistemi Integrati SpA κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη κάθε νομικού ερείσματος την αγωγή αποζημιώσεως προς αποκατάσταση της ζημίας που φέρεται ότι υπέστη η ενάγουσα κατόπιν της αποφάσεως της Επιτροπής, της 12ης Φεβρουαρίου 2004, με την οποία απορρίφθηκε η καταγγελία της ενάγουσας όσον αφορά προβαλλόμενη παράβαση εκ μέρους του Eurocontrol διατάξεων της Συνθήκης ΕΚ στον τομέα του ανταγωνισμού.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.

2) Καταδικάζει τη SELEX Sistemi Integrati SpA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 37 της 9.2.2008

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009. [αίτηση του Juzgado de lo Social de Madrid (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Evangelina Gómez-Limón Sánchez-Camacho κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Alcampo SA.

(Υπόθεση C-537/07) ⁽¹⁾

(Οδηγία 96/34/ΕΚ — Συμφωνία-πλαίσιο για τη γονική άδεια — Δικαιώματα κεκτημένα ή υπό κτήση κατά την έναρξη της άδειας — Συνέχιση της χορήγησης παροχών κοινωνικής ασφαλίσεως κατά τη διάρκεια της άδειας — Οδηγία 79/7/ΕΟΚ — Αρχή της ίσης μεταχείρισης μεταξύ ανδρών και γυναικών στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης — Απόκτηση δικαιωμάτων για σύνταξη μόνιμης αναπηρίας κατά τη διάρκεια της γονικής άδειας)

(2009/C 220/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Evangelina Gómez-Limón Sánchez-Camacho

κατά

Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Alcampo SA

Αντικείμενο

Ερμηνεία των σημείων 6 και 8 της ρήτρας 2 σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για τη γονική άδεια, που συνήφθη από τη UNICE, τη CEEP και τη CES, που επισυνάπτεται στην οδηγία 96/34/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1996, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για τη γονική άδεια, που συνήφθη από την UNICE, τη CEEP και τη CES (ΕΕ L 145, σ. 4) και της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφαλίσεως (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/003, σ. 160.) — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα τον υπολογισμό του ποσού της συντάξεως αναπηρίας σε συνάρτηση με τον λαμβανόμενο μισθό κατά τη διάρκεια ορισμένης περιόδου που προηγείται της επελεύσεως του γενεσιουργού γεγονότος της συντάξεως — Μερική γονική αδειά κατά την περίοδο αυτή — Αποτελέσματα

Διατακτικό

- 1) Οι ιδιώτες μπορούν να επικαλεσθούν τη ρήτρα 2, σημείο 6, που συνήφθη στις 14 Δεκεμβρίου 1959 και προσαρτάται στην οδηγία 96/34/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1996, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για τη γονική άδεια, από την UNICE, τη CEEP και τη CES, ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων.
- 2) Η ρήτρα 2, σημεία 6 και 8, της συμφωνίας-πλαισίου για τη γονική άδεια δεν εμποδίζει να λαμβάνεται υπόψη, για τον υπολογισμό της συντάξεως μόνιμης αναπηρίας του εργαζομένου, το γεγονός ότι ο εργαζόμενος έλαβε γονική άδεια μερικής απασχολήσεως κατά την οποία κατέβαλε εισφορές και απέ-

κτησε δικαιώματα συντάξεως αναλόγως του μισθού που εισέπραξε.

- 3) Η ρήτρα 2, σημείο 8, της συμφωνίας-πλαισίου για τη γονική άδεια δεν επιβάλλει υποχρεώσεις στα κράτη μέλη εκτός της υποχρεώσεως εξετάσεως και καθορισμού των θεμάτων κοινωνικής ασφαλίσεως που συνδέονται με τη συμφωνία-πλαίσιο σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία. Ειδικότερα, δεν τα υποχρεώνει να προβλέψουν, κατά τη διάρκεια της γονικής άδειας, τη συνέχιση της εισπράξεως παροχών κοινωνικής ασφαλίσεως. Οι ιδιώτες δεν μπορούν να επικαλεστούν την εν λόγω ρήτρα 2, σημείο 8, ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων κατά των δημοσίων αρχών.
- 4) Η αρχή της ίσης μεταχείρισης μεταξύ ανδρών και γυναικών, και ειδικότερα η αρχή της ίσης μεταχείρισης μεταξύ ανδρών και γυναικών στον τομέα της κοινωνικής ασφαλίσεως κατά την έννοια της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, σχετικά με την προοδευτική εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης μεταξύ ανδρών και γυναικών στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης, δεν αντιτίθεται στην εκ μέρους του εργαζομένου και κατά την περίοδο γονικής άδειας με μειωμένο ωράριο απόκτηση δικαιωμάτων για σύνταξη μόνιμης αναπηρίας κατ' αναλογία του χρόνου εργασίας που παρέσχε και του μισθού που εισέπραξε και όχι ως εάν είχε εργασθεί κατά πλήρη απασχόληση.

⁽¹⁾ ΕΕ C 64 της 8.3.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-554/07) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 2, 9 και 13 — Οικονομική δραστηριότητα ασκούμενη από το Δημόσιο, τις τοπικές αρχές και άλλους οργανισμούς δημοσίου δικαίου — Απαλλαγή)

(2009/C 220/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Lyal, M. Alfonso)

Καθής: Ιρλανδία (εκπρόσωποι: D. O'Hagan, E. Fitzsimons και N. Travers)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Μη ορθή μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο του άρθρου 13 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ.1) — Απαλλαγή από τον φόρο κάθε οικονομικής δραστηριότητας του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως και των λοιπών οργανισμών δημοσίου δικαίου

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

Η Ιρλανδία

- 1) παραλείπουν να περιλάβει στην εθνική της νομοθεσία γενική διάταξη προβλέπουσα ότι υπόκεινται στον φόρο προστιθέμενης αξίας οι οικονομικές δραστηριότητες των οργανισμών δημοσίου δικαίου, πέραν του πλαισίου της δημόσιας αρχής·

παραλείπουν να περιλάβει στην εθνική της νομοθεσία γενική διάταξη προβλέπουσα ότι υπόκεινται στον φόρο προστιθέμενης αξίας οι οργανισμοί δημοσίου δικαίου όταν ενεργούν ως δημόσια αρχή στην περίπτωση κατά την οποία η μη υπαγωγή τους στον φόρο ενδέχεται να έχει ως αποτέλεσμα αρκετά σημαντικές στρεβλώσεις του ανταγωνισμού ή να ορίσει κριτήρια οριοθετούντα τη σχετική εξουσία εκτιμήσεως του Υπουργού Οικονομικών, και

παραλείπουν να περιλάβει στην εθνική της νομοθεσία γενική διάταξη προβλέπουσα υπαγωγή στον φόρο προστιθέμενης αξίας των οργανισμών δημοσίου δικαίου που ασκούν τις δραστηριότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα I της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, της σχετικής με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, εφόσον οι δραστηριότητες αυτές δεν είναι αμελητέες,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, 9 και 13 της εν λόγω οδηγίας.

- 2) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα

(¹) EE C 51 της 23.2.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 [αίτηση του Højesteret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Infopaq International A/S κατά Danske Dagblades Forening.

(Υπόθεση C-5/08) (¹)

(Δικαιώματα του δημιουργού — Κοινωνία της πληροφορίας — Οδηγία 2001/29/EK — Άρθρα 2 και 5 — Λογοτεχνικά και καλλιτεχνικά έργα — Έννοια της «αναπαραγωγής» — Αναπαραγωγή «εν μέρει» — Αναπαραγωγή μικρών αποσπασμάτων λογοτεχνικών έργων — Άρθρα του τύπου — Προσωρινές και μεταβατικές πράξεις αναπαραγωγής — Τεχνολογική μέθοδος που συνίσταται σε σάρωση των άρθρων ακολουθούμενη από μετατροπή σε αρχείο κειμένου, ψηφιακή επεξεργασία της αναπαραγωγής, αποθήκευση ενός μέρους της αναπαραγωγής αυτής και εκτύπωσή της)

(2009/C 220/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Højesteret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Infopaq International A/S

κατά

Danske Dagblades Forening

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Højesteret — Ερμηνεία των άρθρων 2 και 5, παράγραφοι 1 και 5, της οδηγίας

2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (EE L 167, σ. 10) — Εταιρία της οποίας η κύρια δραστηριότητα συνίσταται στη σύνταξη περιλήψεων άρθρων εφημερίδων με σάρωση — Αποθήκευση αποσπάσματος άρθρου αποτελούμενου από μια λέξη κλειδί μαζί με τις πέντε προηγούμενες και τις πέντε επόμενες λέξεις — Προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής

Διατακτικό

- 1) Πράξη πραγματοποιούμενη κατά τη μέθοδο συλλογής δεδομένων, η οποία συνίσταται σε αποθήκευση σε μνήμη ηλεκτρονικού υπολογιστή αποσπάσματος προστατευόμενου έργου, που αποτελείται από ένδεκα λέξεις καθώς και από εκτύπωση του αποσπάσματος αυτού, δύναται να εμπίπτει στην έννοια της εν μέρει αναπαραγωγής του άρθρου 2 της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, εάν —γεγονός το οποίο αποκείται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβωθεί— τα ούτως αναπαραγόμενα στοιχεία αποτελούν την έκφραση της προσωπικής πνευματικής εργασίας του δημιουργού.

- 2) Η πράξη εκτύπωσης αποσπάσματος αποτελούμενου από ένδεκα λέξεις, που πραγματοποιείται κατά τη μέθοδο συλλογής δεδομένων όπως αυτή της κύριας δίκης, δεν πληροί την προϋπόθεση περί του μεταβατικού χαρακτήρα του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29 και, επομένως, η μέθοδος αυτή δεν μπορεί να υλοποιηθεί χωρίς τη συγκατάθεση των οικείων δικαιούχων των δικαιωμάτων του δημιουργού.

(¹) EE C 64 της 8.3.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 [αίτηση του Cour du travail de Liège (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Mono Car Styling SA, υπό εκκαθάριση, κατά Dervis Odemis κ.λπ.

(Υπόθεση C-12/08) (¹)

(Αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης — Οδηγία 98/59/EK — Άρθρα 2 και 6 — Διαδικασία ενημέρωσης και διαβουλεύσεων με το προσωπικό σε περίπτωση ομαδικής απόλυσης — Υποχρεώσεις του εργοδότη — Δικαίωμα προσφυγής των εργαζομένων — Υποχρέωση σύμφωνης ερμηνείας)

(2009/C 220/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour du travail de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Mono Car Styling SA, υπό εκκαθάριση,

κατά

Dervis Odemis κ.λπ.

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Cour du travail de Liège (Βέλγιο) — Ερμηνεία των άρθρων 2, 3, και 6 της οδηγίας 98/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις (ΕΕ L 225, σ. 16) — Νομότυπη διαδικασία ενημέρωσης και διαβουλεύσεων με το προσωπικό σε περίπτωση απολύσεων — Μη πραγματοποιήση έγγραφης κοινοποίησης σχετικά, ιδίως, με τους λόγους της μελετώμενης απόλυσης, τον αριθμό και την κατηγορία των προς απόλυση εργαζομένων και τα κριτήρια επιλογής τους — Αποτελέσματα της μη διατύπωσης ενστάσεων εκ μέρους των εκπροσώπων των εργαζομένων επί του δικαιώματος των εργαζομένων να προσφύγουν ατομικά στη δικαιοσύνη για να αμφισβητήσουν τη νομιμότητα της διαδικασίας απόλυσης — Περιεχόμενο της απαιτούμενης σύννομης ερμηνείας

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 6 της οδηγίας 98/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις, σε συνδυασμό με το άρθρο 2 της ίδιας οδηγίας, έχει την έννοια ότι δεν αντιβαίνει στο άρθρο αυτό η εθνική ρύθμιση που καθιερώνει διαδικασίες με τις οποίες παρέχεται τόσο στους εκπροσώπους των εργαζομένων όσο και σε κάθε εργαζόμενο ατομικά το δικαίωμα να ζητούν τον έλεγχο της τήρησης των υποχρεώσεων ενημέρωσης και διαβούλευσης που προβλέπει η εν λόγω οδηγία, αλλά περιορίζει το ατομικό δικαίωμα των εργαζομένων για παροχή έννομης προστασίας ως προς τις αιτιάσεις που επιτρέπεται να διατυπωθούν και εξαρτά το δικαίωμα αυτό από το αν οι εκπρόσωποι των εργαζομένων έχουν διατυπώσει προηγουμένως ενστάσεις, καθώς και από το αν ο ενδιαφερόμενος υπάλληλος έχει ενημερώσει τον εργοδότη ότι αμφισβητεί την τήρηση της διαδικασίας ενημέρωσης και διαβουλεύσεων.
- 2) Το γεγονός ότι η εθνική ρύθμιση που θεσπίζει υπέρ των εκπροσώπων των εργαζομένων διαδικασίες ελέγχου της τήρησης από τον εργοδότη του συνόλου των υποχρεώσεων ενημέρωσης και διαβούλευσης, τις οποίες προβλέπει η οδηγία 98/59, επιβάλλει ορισμένους περιορισμούς και ορισμένες προϋποθέσεις για το ατομικό δικαίωμα ένδικης προστασίας, το οποίο η εν λόγω ρύθμιση αναγνωρίζει εντούτοις σε κάθε εργαζόμενο τον οποίο αφορά η ομαδική απόλυση, δεν αποτελεί στοιχείο που αντιβαίνει στην αρχή της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας.
- 3) Το άρθρο 2 της οδηγίας 98/59 έχει την έννοια ότι αντιβαίνει στο άρθρο αυτό η εθνική ρύθμιση που περιορίζει τις υποχρεώσεις του εργοδότη που προτίθεται να προβεί σε ομαδικές απολύσεις, σε σχέση με τις υποχρεώσεις που προβλέπει το εν λόγω άρθρο 2. Το εθνικό δικαστήριο, κατά την εφαρμογή του εσωτερικού δικαίου, οφείλει, κατ'εφαρμογή της αρχής της σύμφωνης προς το κοινοτικό δίκαιο ερμηνείας του εθνικού δικαίου, να λαμβάνει υπόψη το σύνολο των κανόνων του εθνικού δικαίου και να το ερμηνεύει, στο μέτρο του δυνατού, υπό το πρίσμα του κειμένου και του σκοπού της οδηγίας 98/59, ώστε να επιτυγχάνεται το επιδιωκόμενο με την οδηγία αποτέλεσμα. Στο εν λόγω δικαστήριο εναπόκειται επομένως να διασφαλίζει, στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς του, ότι οι υποχρεώσεις που βαρύνουν τον εργοδότη αυτό δεν είναι περιορισμένες σε σχέση με τις προβλεπόμενες από το άρθρο 2 της εν λόγω οδηγίας.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 (αίτηση του Tallinna Halduskohus, Εσθονία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Pärilitigu OÜ κατά Maksu- ja Tolliameti Põhja maksu- ja tollikeskus

(Υπόθεση C-56/08) ⁽¹⁾

[Κοινό Δασμολόγιο — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Δασμολογική κατάταξη — Διάκριση ΣΟ 05119110 — Διάκριση ΣΟ 03032200 — Κατεψυγμένη ραχοκοκαλιά σολομού εκτροφής Ατλαντικού — Κανονισμός (ΕΚ) 85/2006 — Δασμοί αντιντάμπινγκ]

(2009/C 220/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Tallinna Halduskohus

Δάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Pärilitigu OÜ

κατά

Maksu- ja Tolliameti Põhja maksu- ja tollikeskus

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tallinna Halduskohus — Ερμηνεία του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1), όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστάσεων της κύριας δίκης, — Κύρος του άρθρου 1, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 85/2006 του Συμβουλίου, της 17ης Ιανουαρίου 2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ που επιβάλλονται στις εισαγωγές σολομού εκτροφής καταγωγής Νορβηγίας (ΕΕ L 15, σ. 1) — Κατάταξη στη διάκριση 0303 22 00 15 (κατεψυγμένος σολομός εκτροφείου, άλλα) ή 0511 91 10 00 (κατάλοιπα ψαριών), όσον αφορά την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ — Κατεψυγμένη ραχοκοκαλιά σολομού εκτροφείου Ατλαντικού, που λαμβάνεται μετά τον τεμαχισμό του ψαριού σε φιλέτα

Διατακτικό

Η Συνδυασμένη Ονοματολογία για το κοινό δασμολόγιο του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1719/2005 της Επιτροπής, της 27ης Οκτωβρίου 2005, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η κατεψυγμένη ραχοκοκαλιά σολομού εκτροφής Ατλαντικού (*Salmo salar*), που λαμβάνεται μετά τον τεμαχισμό του ψαριού σε φιλέτα, πρέπει να κατατάσσεται στον κωδικό ΣΟ 0303 22 00, υπό την προϋπόθεση ότι το εμπόρευμα είναι κατάλληλο προς βρώση κατά τον εκτελωνισμό του, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

⁽¹⁾ ΕΕ C 79 της 29.3.2008.

⁽¹⁾ ΕΕ C 92 της 12.4.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 (αίτηση του Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro, Ιταλία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Raffaello Visciano κατά Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(Υπόθεση C-69/08) ⁽¹⁾

(Κοινωνική πολιτική — Προστασία των εργαζομένων — Αφερεγγυότητα του εργοδότη — Οδηγία 80/987/ΕΟΚ — Υποχρέωση πληρωμής όλων των ανεξόφλητων απαιτήσεων μέχρις ενός προκαθορισμένου ανωτάτου ορίου — Φύση των έναντι του οργανισμού εγγυήσεως απαιτήσεων του εργαζομένου — Αποκλειστική προθεσμία)

(2009/C 220/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Raffaello Visciano

κατά

Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale di Napoli Sezione Lavoro — Ερμηνεία των άρθρων 3 και 4 της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 1980, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/004, σ. 35) — Εγγύηση αμοιβών αφορωσών τους τρεις τελευταίους μήνες διάρκειας της σχέσεως εργασίας εντός προκαθορισμένου ανωτάτου ορίου — Έκπτωση από την καταβαλλόμενη αποζημίωση των προκαταβολών αμοιβών που έχουν εισπραχθεί από τον εργοδότη — Εθνική ρύθμιση που έχει ως αποτέλεσμα διαφορετικό νομικό χαρακτηρισμό της ίδιας παροχής ανάλογα με το πρόσωπο που υποχρεούται να την εκπληρώσει και διαφορετικό χρόνο παραγραφής της σχετικής αγωγίμης απαιτήσεως

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 3 και 4 της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 1980, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, δεν αποκλείουν εθνική κανονιστική ρύθμιση κατά την οποία είναι δυνατός ο χαρακτηρισμός ως «παροχών κοινωνικής ασφαλίσεως» ανεξόφλητων απαιτήσεων μισθωτών σε περίπτωση που αυτές καταβάλλονται από οργανισμό εγγυήσεως.
- 2) Η οδηγία 80/987 δεν αποκλείει εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία χρησιμοποιεί ως απλό όρο συγκρίσεως την αρχική μισθολογική απαίτηση του μισθωτού προς προσδιορισμό της παροχής που διασφαλίζει η παρέμβαση του Οργανισμού εγγυήσεως.
- 3) Στο πλαίσιο εξετάσεως αιτήσεως μισθωτού με την οποία ζητείται από οργανισμό εγγυήσεως η καταβολή ανεξόφλητων μισθολογικών απαιτήσεων, η οδηγία 80/987 δεν αποκλείει

την εφαρμογή ετήσιας αποκλειστικής προθεσμίας (αρχή της ισοδυναμίας). Εντούτοις, στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να εξετάσει αν η διαμόρφωσή της καθιστά πρακτικώς αδύνατη ή εξόχως δυσχερή την άσκηση δικαιωμάτων που απορρέουν από την κοινοτική έννομη τάξη (αρχή της αποτελεσματικότητας).

⁽¹⁾ ΕΕ C 107 της 26.4.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 [αίτηση του du Hof van Cassatie van België (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gilbert Snauwaert, Algemeen Expeditiebedrijf Zeebrugge BVBA, Coldstar NV, Dirk Vlaeminck, Jeroen den Haerynck, Ann de Wintere (C-124/08), Géry Deschaumes (C-125/08) κατά Belgische Staat

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-124/08 και C-125/08) ⁽¹⁾

[Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 — Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Τελωνειακή οφειλή — Ποσό των δασμών — Γνωστοποίηση στον οφειλέτη — Πράξη που υπόκειται σε ποινική δικαστική δίωξη]

(2009/C 220/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van Cassatie van België

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Gilbert Snauwaert, Algemeen Expeditiebedrijf Zeebrugge BVBA, Coldstar NV, Dirk Vlaeminck, Jeroen den Haerynck, Ann de Wintere (C-124/08), Géry Deschaumes (C-125/08)

κατά

Belgische Staat

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Hof van Cassatie van België — Ερμηνεία του άρθρου 221, παράγραφος 1 και 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (όπως είχε το 1992) (ΕΕ L 302, σ. 1) — Εκ των υστέρων είσπραξη εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών — Απαίτηση βεβαιώσεως του ποσού των δασμών πριν από τη γνωστοποίηση στον οφειλέτη — Προθεσμία παραγραφής — Τελωνειακή απάτη — Καταδίκη του οφειλέτη σε καταβολή εις ολόκληρον

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 221, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η από τις τελωνειακές αρχές γνωστοποίηση, με τον κατάλληλο τρόπο, στον οφειλέτη του ποσού των καταβλητέων εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών μπορεί να γίνει νομότυπα μόνον αν το ποσό των δασμών αυτών προηγούμενως βεβαιώθηκε από τις εν λόγω αρχές.

2) Το άρθρο 221, παράγραφος 3, του κανονισμού 2913/92 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι τελωνειακές αρχές μπορούν νομότυπα να γνωστοποιήσουν στον οφειλέτη το ποσό των νομίμως οφειλομένων δασμών μετά τη λήξη της τριετούς προθεσμίας από τη γένεση της τελωνειακής οφειλής όταν η αδυναμία των εν λόγω αρχών να προσδιορίσουν το ακριβές ποσό των πιο πάνω δασμών οφείλεται σε πράξη που υπόκειται σε ποινική δικαστική δίωξη, περιλαμβανομένης της περιπτώσεως όταν ο εν λόγω οφειλέτης δεν είναι ο δράστης της πράξεως αυτής.

(¹) EE C 142 της 7.6.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 [αίτηση του Hof van Cassatie van België (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Distillerie Smeets Hasselt NV κατά Belgische Staat, Louis De Vos, Bollen, Mathay & Co BVBA, liquidateur de Transterminal Logistics NV, Daniel Van den Langenbergh, Firma De Vos NV και Belgische Staat κατά Bollen, Mathay & Co BVBA, liquidateur de Transterminal Logistics NV και Louis De Vos κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-126/08) (¹)

[Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 — Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Εκ των υστέρων είσπραξη εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών — Βεβαίωση του ποσού των δασμών — Εγγραφή στα λογιστικά βιβλία ή σε οποιοδήποτε άλλο υπό-θεμα επέχει θέση τέτοιων βιβλίων — Ισχύουσα ως βεβαίωση εγγραφή σε έκθεση — Παράδοση αντιγράφου της εκθέσεως ισχύουσα ως γνωστοποίηση του ποσού των νομίμως οφειλομένων δασμών]

(2009/C 220/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van Cassatie van België

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Distillerie Smeets Hasselt NV, Belgische Staat, Louis De Vos

κατά

Belgische Staat, Louis De Vos, Bollen, Mathay & Co BVBA, liquidateur de Transterminal Logistics NV, Daniel Van den Langenbergh, Firma De Vos NV

Αντικείμενο

Ερμηνεία των άρθρων 217, παράγραφος 1, και 221, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (EE L 302, σ. 1) — Εκ των υστέρων είσπραξη εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών — Απαίτηση βεβαίωσης του ποσού των δασμών πριν από τη γνωστοποίησή του στον οφειλέτη — Έννοια της «εγγραφής στα λογιστικά βιβλία ή σε οποιοδήποτε άλλο υπό-θεμα επέχει θέση βιβλίων»

Διατακτικό

Το άρθρο 217 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα κράτη μέλη δύνανται να ορίσουν ότι η βεβαίωση του ποσού των δασμών που απορρέει από τελωνειακή οφειλή γίνεται με την εγγραφή του εν λόγω ποσού στην έκθεση που συντάσσεται από τις αρμόδιες τελωνειακές αρχές με την οποία διαπιστώνεται μια παράβαση της εφαρμοστέας τελωνειακής νομοθεσίας.

(¹) EE C 142 της 7.6.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-165/08) (¹)

(Γενετικώς τροποποιημένοι οργανισμοί — Σπόροι προς σπορά — Απαγόρευση διάθεσης στην αγορά — Απαγόρευση εγγραφής στον εθνικό κατάλογο ποικιλιών — Οδηγίες 2001/18/ΕΚ και 2002/53/ΕΚ — Επίκληση δεοντολογικών ή θρησκευτικών λόγων — Βάρος αποδείξεως)

(2009/C 220/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Doherty και A. Szymkowska)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: M. Dąwgielewicz)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 22 και 23 της οδηγίας 2001/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και την κατάργηση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ (EE L 106, σ. 1), και των άρθρων 4, παράγραφος 4, και 16, της οδηγίας 2002/53/ΕΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, περί του κοινού καταλόγου ποικιλιών καλλιεργούμενων φυτικών ειδών (EE L 193, σ. 1) — Εθνική νομοθεσία απαγορεύουσα την εμπορία γενετικώς τροποποιημένων σπόρων, καθώς και την εγγραφή τους στον εθνικό κατάλογο φυτικών ποικιλιών

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, απαγορεύοντας την ελεύθερη κυκλοφορία σπόρων γενετικώς τροποποιημένων ποικιλιών καθώς και την εγγραφή των γενετικώς τροποποιημένων ποικιλιών στον εθνικό κατάλογο ποικιλιών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 22 και 23 της οδηγίας 2001/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και την κατάργηση της

οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου, καθώς και από τα άρθρα 4, παράγραφος 4, και 16 της οδηγίας 2002/53/ΕΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, περί του κοινού καταλόγου ποικιλιών καλλιεργούμενων φυτικών ειδών.

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα δύο τρίτα των δικαστικών εξόδων της Επιτροπής.
- 4) Η Επιτροπή φέρει το ένα τρίτο των δικαστικών εξόδων της.

(¹) ΕΕ C 183 της 19.7.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Laszlo Hadadi (Hadady) κατά Csilla Marta Mesko, συζύγου Hadadi (Hadady)

(Υπόθεση C-168/08) (¹)

[Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Άρθρο 64 — Μεταβατικές διατάξεις — Εφαρμογή σε απόφαση κράτους μέλους το οποίο προσχώρησε στην Ευρωπαϊκή Ένωση το 2004 — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Δικαιοδοσία σε θέματα διαζυγίου — Κρίσιμα συνδυαστικά στοιχεία — Συνήθης διαμονή — Ιθαγένεια — Σύζυγοι διαμένοντες στη Γαλλία και έχοντες αμφότεροι τη γαλλική και την ουγγρική ιθαγένεια]

(2009/C 220/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Laszlo Hadadi (Hadady)

κατά

Csilla Marta Mesko, συζύγου Hadadi (Hadady)

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Cour de cassation (Γαλλία) — Ερμηνεία του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΚ) 1347/2000, του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί της διεθνούς δικαιοδοσίας, αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας έναντι των κοινών τέκνων των συζύγων (ΕΕ L 160, σ. 19) και των άρθρων 3 και 64 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 (ΕΕ L 338, σ. 1) — Προϋποθέσεις αναγνώρισεως δικαστικής αποφάσεως περί διαζυγίου — Συναφή κριτήρια συνδέσεως: κατοικία ή ιθαγένεια των διαδίκων;

Διατακτικό

- 1) Οσάκις το δικαστήριο του κράτους μέλους αναγνώρισης οφείλει να εξακριβώσει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 64, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000, αν το δικαστήριο του κράτους μέλους προέλευσης μιας δικαστικής απόφασης είχε διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού, η τελευταία αυτή διάταξη απαγορεύει στο δικαστήριο του κράτους μέλους αναγνώρισης να θεωρήσει τους συζύγους που έχουν αμφότεροι την ιθαγένεια τόσο του κράτους αυτού όσο και του κράτους μέλους προέλευσης ως υπηκόους αποκλειστικά του κράτους μέλους αναγνώρισης. Το δικαστήριο αυτό υποχρεούται, αντιθέτως, να λάβει υπόψη του ότι οι σύζυγοι έχουν και την ιθαγένεια του κράτους μέλους προέλευσης και ότι, ως εκ τούτου, τα δικαστήρια του κράτους αυτού θα μπορούσαν να είχαν αρμοδιότητα προς εκδίκαση της διαφοράς.
- 2) Όταν έκαστος των συζύγων έχει την ιθαγένεια των ίδιων δύο κρατών μελών, το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2201/2003 δεν επιτρέπει τον αποκλεισμό της διεθνούς δικαιοδοσίας των δικαστηρίων τους ενός από τα κράτη μέλη αυτά με την αιτιολογία ότι δεν υφίστανται, στο πρόσωπο του ενάγοντος, άλλα συνδυαστικά στοιχεία με το κράτος αυτό. Αντιθέτως, τα δικαστήρια των κρατών μελών των οποίων οι σύζυγοι έχουν την ιθαγένεια έχουν διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει της διατάξης αυτής, οπότε οι σύζυγοι μπορούν να επιλέξουν το δικαστήριο του κράτους μέλους ενώπιον του οποίου θα υποβάλουν τη διαφορά.

(¹) ΕΕ C 158 της 21.6.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Zuid-Chemie BV κατά Philippo's Mineralenfabriek NV/SA.

(Υπόθεση C-189/08) (¹)

[Δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Δικαιοδοσία και εκτέλεση των αποφάσεων — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Έννοια του «τόπου όπου συνέβη το ζημιογόνο γεγονός»]

(2009/C 220/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Zuid-Chemie BV

κατά

Philippo's Mineralenfabriek NV/SA

Αντικείμενο

Ερμηνεία του άρθρου 5, αρχή και σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις («Βρυξέλλες Ι») (ΕΕ 2000, L 12, σ. 1) — Ερμηνεία της έννοιας του «τόπου όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιογόνο γεγονός» — Τόπος όπου συνέβη το ζημιογόνο γεγονός — Τόπος του αιτιακού γεγονότος («Handlungsort») και τόπος επελεύσεως της ζημίας («Erfolgsort») — Κριτήρια συνδέσεως

Διατακτικό

Το άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, στο πλαίσιο διαφοράς όπως αυτή της κύριας δίκης, τις λέξεις «τόπος όπου συνέβη το ζημιογόνο γεγονός» δηλώνεται ο τόπος όπου επήλθε η αρχική ζημία λόγω της φυσιολογικής χρήσεως του προϊόντος για τον σκοπό για τον οποίο αυτό προορίζεται.

(¹) ΕΕ C 183 της 19.7.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 — American Clothing Associates NV και Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-202/08 P και C-208/08 P) (¹)

[Αίτηση ανατρέσεως — Πνευματική ιδιοκτησία — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Κοινοτικό σήμα — Σύμβαση των Παρισίων για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος — Σήματα παραγωγής ή εμπορίας ταυτόσημα ή παρόμοια με κρατικό έμβλημα — Απεικόνιση φύλλου σφενδάμνου — Εφαρμογή επί σημάτων που αφορούν υπηρεσίες]

(2009/C 220/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσες: American Clothing Associates NV (εκπρόσωποι: P. Maeyaert, advocaat, N. Clarembeaux και C. De Keersmaecker, avocats) (C-202/08), Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral (C-208/08)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral (C-202/08), American Clothing Associates NV (εκπρόσωποι: P. Maeyaert, advocaat, N. Clarembeaux και C. De Keersmaecker, avocats) (C-208/08)

Αντικείμενο

Αίτηση ανατρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2008, στην υπόθεση T-215/06,

American Clothing Associates SA κατά ΓΕΕΑ, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή που άσκησε η προσφεύγουσα κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 4ης Μαΐου 2006, περί αρνήσεως της καταχώρισεως ως κοινοτικού σήματος του σχεδίου ενός φύλλου σφενδάμου για τα προϊόντα των κλάσεων 18 και 25 υπό την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων — Παράβαση των άρθρων 7, παράγραφος 1, στοιχείο η', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1) και 6β, παράγραφος 1, στοιχείο α', της Σύμβασης των Παρισίων για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας, της 20ής Μαρτίου 1883, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί — Απόλυτος λόγος αρνήσεως καταχώρισεως — Βιομηχανικά ή εμπορικά σήματα παρεμφερή ή ταυτόσημα με κρατικό έμβλημα — Απεικόνιση ενός φύλλου σφενδάμου

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ανατρέσεως της American Clothing Associates NV στην υπόθεση C-202/08 P.
- 2) Αναίρει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 28ης Φεβρουαρίου 2008, T-215/06, American Clothing Associates κατά ΓΕΕΑ, καθόσον με αυτή ακυρώθηκε η απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 4ης Μαΐου 2006 (υπόθεση R-1463/2005-1), με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση καταχώρισεως ως κοινοτικού σήματος σημείου απεικονίζοντος φύλλο σφενδάμνου.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή που άσκησε η American Clothing Associates NV στην υπόθεση T-215/06.
- 4) Καταδικάζει την American Clothing Associates NV στα δικαστικά έξοδα στις υποθέσεις C-202/08 P και C-208/08 P.

(¹) ΕΕ C 209 της 15.8.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-244/08) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 17 — Όγδοη οδηγία 79/1072/ΕΟΚ — Άρθρο 1 — Δέκατη τρίτη οδηγία 86/560/ΕΟΚ — Άρθρο 1 — Επιστροφή ή έκπτωση του ΦΠΑ — Υποκείμενος στον φόρο εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα, ο οποίος, όμως, έχει μόνιμη εγκατάσταση στο οικείο κράτος μέλος)

(2009/C 220/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Aresu και M. Afonso)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. Bruni, G. De Bellis και G. Palmieri)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 1, της όγδοης οδηγίας 79/1072/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 6ης Δεκεμβρίου 1979, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — τρόπος επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας στους υποκειμένους στο φόρο οι οποίοι δεν είναι εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της χώρας (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 111) και του άρθρου 1 της δέκατης τρίτης οδηγίας 86/560/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17 Νοεμβρίου 1986, του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 1986, για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — τρόπος επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας στους υποκειμένους στο φόρο που δεν είναι εγκατεστημένοι σε έδαφος της Κοινότητας — Επιστροφή του ΦΠΑ σε υποκείμενο στον φόρο που είναι εγκατεστημένος εντός άλλου κράτους μέλους ή εντός τρίτης χώρας, αλλά ο οποίος έχει μόνιμη εγκατάσταση στην Ιταλία

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία, όσον αφορά την επιστροφή του ΦΠΑ σε υποκείμενο στον φόρο που κατοικεί εντός άλλου κράτους μέλους ή εντός τρίτης χώρας, ακόμη και όταν πρόκειται για μόνιμη εγκατάσταση, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 1 της όγδοης οδηγίας 79/1072/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 6ης Δεκεμβρίου 1979, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Τρόπος επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας στους υποκειμένους στον φόρο οι οποίοι δεν είναι εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της χώρας, και από το άρθρο 1 της δέκατης τρίτης οδηγίας 86/560/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 1986, για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — τρόπος επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας στους υποκειμένους στον φόρο που δεν είναι εγκατεστημένοι σε έδαφος της Κοινότητας, καθόσον υποχρεώνει τον υποκείμενο στον φόρο του οποίου ο τόπος εγκατάστασης βρίσκεται εντός κράτους μέλους ή εντός τρίτης χώρας, αλλά ο οποίος έχει μόνιμη εγκατάσταση και έχει, κατά την οικεία περίοδο, προβεί σε παραδόσεις αγαθών ή σε παροχές υπηρεσιών στην Ιταλία, να λαμβάνει επιστροφή του ΦΠΑ επί των εισροών μέσω των μηχανισμών που προβλέπουν οι προαναφερθείσες οδηγίες, και όχι μέσω έκπτωσης, όταν η αγορά των αγαθών και των υπηρεσιών δεν πραγματοποιείται μέσω της μόνιμης εγκατάστασης στην Ιταλία, αλλ' απευθείας μέσω της κύριας εγκατάστασης,
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 209 της 15.8.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 (αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale della Campania, Ιταλία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Futura Immobiliare srl Hotel Futura, Meeting Hotel, Hotel Blanc, Hotel Clyton, Business srl κατά Comune di Casoria

(Υπόθεση C-254/08) (¹)

(Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Οδηγία 2006/12/ΕΚ — Άρθρο 15, στοιχείο α' — Μη κατανομή του κόστους για τη διάθεση των στερεών αποβλήτων ανάλογα με την πραγματική παραγωγή αυτών — Συμβιβάζεται με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει»)

(2009/C 220/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Futura Immobiliare srl Hotel Futura, Meeting Hotel, Hotel Blanc, Hotel Clyton, Business srl

κατά

Comune di Casoria

παρισταμένης της: Azienda Speciale Igiene Ambientale (ASIA) SpA

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Ερμηνεία του άρθρου 15 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86) — Εθνική ρύθμιση που δεν κατανέμει τις δαπάνες διάθεσης των αποβλήτων σε συνάρτηση με την παραγωγή ή την κατοχή των αποβλήτων με σκοπό την παράδοσή τους σε φορέα περισυλλογής ή σε επιχείρηση διαδέσεως — Συμβατό με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει»

Διατακτικό

Το άρθρο 15, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, περί των στερεών αποβλήτων, έχει την έννοια ότι, στο παρόν στάδιο εξέλιξης του κοινοτικού δικαίου, αυτό δεν απαγορεύει εθνική ρύθμιση που προβλέπει για τη χρηματοδότηση υπηρεσίας διαχειρίσεως και διαδέσεως των αστικών αποβλήτων φόρο ο οποίος υπολογίζεται με βάση την εκτίμηση του όγκου αποβλήτων που παράγουν οι χρήστες της υπηρεσίας αυτής και όχι με βάση την ποσότητα αποβλήτων που αυτοί πράγματι παρήγαγαν και παρέδωσαν.

Πάντως, στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να ελέγξει, βάσει των πραγματικών και νομικών στοιχείων που διαθέτει, αν ο επίμαχος στο πλαίσιο της κύριας δίκης φόρος για τη διάθεση των εσωτερικών αστικών στερεών αποβλήτων έχει ως αποτέλεσμα να καταλογίζεται σε ορισμένους «κατόχους», εν προκειμένω στις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις, προδήλως δυσανάλογο κόστος σε

σχέση με τον όγκο ή το είδος των αποβλήτων που μπορούν να παράγουν.

(¹) EE C 209 της 15.8.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 [αίτηση του Sąd Rejonowy w Kościanie (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Tomasz Rubach

(Υπόθεση C-344/08) (¹)

[Προστασία των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας — Είδη του παραρτήματος Β του κανονισμού (ΕΚ) 338/97 — Απόδειξη της νόμιμης κτήσεως των ειδών αυτών — Βάρος αποδείξεως — Τεκμήριο αθωότητας — Δικαιώματα άμυνας]

(2009/C 220/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy w Kościanie

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Tomasz Rubach

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Sąd Rejonowy w Kościanie (Πολωνία) — Ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 338/97 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την προστασία των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας με τον έλεγχο του εμπορίου τους (ΕΕ 1997, L 61, σ. 1) — Έννοια της «αποδείξεως» του νόμιμου χαρακτήρα της αποκτήσεως ζώων εγγεγραμμένων στο παράρτημα Β

Διατακτικό

Το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 338/97 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την προστασία των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας με τον έλεγχο του εμπορίου τους, έχει την έννοια ότι, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κατά ατόμου που κατηγορείται ότι παρέβη τη διάταξη αυτή, όλα τα αποδεικτικά μέσα που επιτρέπει το δικονομικό δίκαιο του κράτους μέλους σε παρόμοιες διαδικασίες είναι, καταρχήν, παραδεκτά προκειμένου να εκτιμάται η νόμιμη κτήση ζωικών ειδών του παραρτήματος Β του κανονισμού αυτού. Λαμβανομένου υπόψη επίσης του τεκμηρίου αθωότητας, ο ενδιαφερόμενος σε μια τέτοια υπόθεση έχει τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει όλα τα ως άνω μέσα για να αποδείξει ότι νομίμως απέκτησε τα ζωικά είδη αυτά σύμφωνα με τους όρους που προβλέπει η εν λόγω διάταξη.

(¹) EE C 272 της 25.10.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-574/08) (¹)

(Εσωτερική αγορά — Ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων — Καταστολή της απάτης και της νομιμοποιήσεως εσόδων από παράνομες δραστηριότητες)

(2009/C 220/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Peere και P. Dejmek)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωπος: D. Haven)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θεσπίσεως ή ανακοινώσεως στην Επιτροπή των αναγκαίων διατάξεων προς συμμόρφωση με την οδηγία 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής, της 1ης Αυγούστου 2006, για τη θέσπιση μέτρων εφαρμογής της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όσον αφορά τον ορισμό του πολιτικώς εκτεθειμένου προσώπου και τα τεχνικά κριτήρια για την εφαρμογή της απλουστευμένης δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη και την εφαρμογή της εξαίρεσης σε περιπτώσεις άσκησης χρηματοπιστωτικής δραστηριότητας σε περιστασιακή ή πολύ περιορισμένη βάση (ΕΕ L 214, σ. 29)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει εμπρόθεσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής, της 1ης Αυγούστου 2006, για τη θέσπιση μέτρων εφαρμογής της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όσον αφορά τον ορισμό του πολιτικώς εκτεθειμένου προσώπου και τα τεχνικά κριτήρια για την εφαρμογή της απλουστευμένης δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη και την εφαρμογή της εξαίρεσης σε περιπτώσεις άσκησης χρηματοπιστωτικής δραστηριότητας σε περιστασιακή ή πολύ περιορισμένη βάση, ή εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ανακοινώσει στην Επιτροπή τις διατάξεις που τυχόν θέσπισε, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 44 της 21.2.2009

Αίτηση γνωμοδότησης, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δυνάμει του άρθρου 300, παράγραφος 6, ΕΚ

(Γνωμοδότηση 1/09)

(2009/C 220/24)

Γλώσσα διαδικασίας: όλες οι επίσημες γλώσσες

Αιτούν

Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J.-C. Piris, F. Florindo Gijón, G. Kimberley)

Ερωτήματα που έχουν υποβληθεί στο Δικαστήριο

Είναι συμβατή προς τις διατάξεις της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας η μελετώμενη Συμφωνία σχετικά με τη θέσπιση κανόνων περί ενοποιημένου συστήματος επίλυσης των διαφορών σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας (επί του παρόντος καλούμενου «Δικαστήριο Ευρωπαϊκών και Κοινοτικών Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας» ⁽¹⁾);

⁽¹⁾ Έγγραφο εργασίας αριθ.7928/09 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2009, για αναθεωρημένο κείμενο της Προεδρίας σχετικά με σχέδιο συμφωνίας για το Δικαστήριο Ευρωπαϊκών και Κοινοτικών Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και σχέδιο Οργανισμού.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 17ης Φεβρουαρίου 2009 — Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-483/07) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Δέσμευση του τομέα «galileo.eu» από την Επιτροπή — Άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ — Απόφαση που αφορά ατομικά φυσικό ή νομικό πρόσωπο — Προσφυγή προδήλως αβάσιμη)

(2009/C 220/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσίονσα: Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG (εκπρόσωπος: K. Bott, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Braun και E. Montaguti)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα), της 28ης Αυγούστου 2007, στην υπόθεση T-46/06, Galileo Lebensmittel κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή για ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής περί διατηρήσεως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) 874/2004 της Επιτροπής, της 28ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση κανόνων δημοσίου συμφέροντος σχετικά με την υλοποίηση και τις λειτουργίες του «galileo.eu» τομέα ανωτάτου επιπέδου και τις αρχές που διέπουν την καταχώριση (ΕΕ L 162, σ. 40), του ονόματος του τομέα «galileo.eu» ως

τομέα ανωτάτου επιπέδου προς αποκλειστική χρήση από τα κοινωνικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς της Κοινότητας — Απαιτείται η προσβαλλομένη απόφαση να αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Παράβαση του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 8 της 12.1.2008.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 19ης Μαΐου 2009 — AMS Advanced Medical Services GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), American Medical Systems, Inc.

(Υπόθεση C-565/07 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Εικονιστικό σήμα AMS Advanced Medical Services — Μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση αναιρέσεως η οποία κατέστη άνευ αντικειμένου)

(2009/C 220/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσίονσα: AMS Advanced Medical Services GmbH (εκπρόσωπος: S. Schöffler, Rechtsanwältin)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider), American Medical Systems, Inc. (εκπρόσωποι: H. Kunz-Hallstein και R. Kunz-Hallstein, Rechtsanwälte)

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) της 18ης Οκτωβρίου 2007 στην υπόθεση T 425/03, AMS κατά ΓΕΕΑ-American Medical Systems, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως του αιτούντος την καταχώριση του κοινοτικού εικονιστικού σήματος «AMS Advanced Medical Services» για προϊόντα των κλάσεων 5, 10 και 42 κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 12ης Σεπτεμβρίου 2003, περί ακυρώσεως της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και μερικής αποδοχής της ανακοπής του δικαιούχου του εθνικού λεκτικού σήματος «AMS» — Διαδικασία ανακοπής — Παραδεκτό αιτήσεως περί αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος που υποβλήθηκε από τον αιτούντα την καταχώριση το πρώτον ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της αιτήσεως αναιρέσεως της AMS Advanced Medical Services GmbH.

2) Καταδικάζει την AMS Advanced Medical Services GmbH στα δικαστικά έξοδα de la présente instance.

(¹) EE C 64 της 8.3.2008.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2009. — Japan Tobacco, Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Torrefacção Camelo L^{da}

(Υπόθεση C-136/08 P) (¹)

[Αίτηση αναίρεσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 5 — Προσβολή στον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος — Προσπόριση αθέμιτου οφέλους από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος — Κίνδυνος — Αίτηση καταχωρίσεως ως κοινοτικού σήματος του εικονιστικού σήματος «CAMELO» — Ανακοπή από τον δικαιούχο των εθνικών λεκτικών και εικονιστικών σημάτων CAMEL]

(2009/C 220/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Japan Tobacco, Inc. (εκπρόσωποι: A. Ortiz López, S. Ferrandis González και E. Ochoa Santamaría, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral), Torrefacção Camelo Lda.

Αντικείμενο

Αναίρεση ασκηθείσα κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στις 30 Ιανουαρίου 2008 στην υπόθεση T-128/06, Japan Tobacco κατά ΓΕΕΑ και Torrefacção Camelo, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή την οποία είχε ασκήσει η ανααιρεσείουσα και η οποία αποσκοπούσε στην ακύρωση της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 22ας Φεβρουαρίου 2006, σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Japan Tobacco και της Torrefacção Camelo — Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1) — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου της καταχωρίσεως σήματος — Προσπόριση αθέμιτου οφέλους από τον διακριτικό χαρακτήρα του σήματος ή πρόκληση ζημίας στον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως

2) Καταδικάζει την Japan Tobacco Inc. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 209 της 15.8.2008.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 11ης Ιουνίου 2009 — Leche Celta, SL κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Celia SA

(Υπόθεση C-300/08 P) (¹)

[Αίτηση αναίρεσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Μικτό σήμα, λεκτικό και εικονιστικό, Celia — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Ομοιότητα του προς καταχώριση σήματος με προγενέστερο σήμα — Σήμα που αφορά ταυτόσημα προϊόντα — Κίνδυνος συγχύσεως — Αναίρεση προδήλως απαράδεκτη]

(2009/C 220/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Leche Celta, SL (εκπρόσωπος: J. Calderón Chavero, abogado)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral), Celia SA (εκπρόσωποι: D. Masson και F. de Castelnau, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αναίρεση ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 23ης Απριλίου 2008, Leche Celta κατά ΓΕΕΑ (T-35/07), απορρίπτουσας προσφυγή της ανααιρεσείουσας κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 5ης Δεκεμβρίου 2006, στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής μεταξύ Leche Celta SL και Celia SA — Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1) — Σχετικοί λόγοι αρνήσεως καταχωρίσεως σήματος — Κίνδυνος συγχύσεως λόγω αιτήσεως καταχωρίσεως παρόμοιου σήματος με προγενέστερο σήμα για όμοια προϊόντα — Σύγκριση των σημείων εξ' απόψεως οπτικής, φωνητικής και εννοιολογικής

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.

2) Καταδικάζει τη Leche Celta SL στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 223 της 30.8.2008.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 3ης Ιουνίου 2009 — Zipcar, Inc κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-394/08 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσως — Κοινοτικό σήμα — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Λεκτικό σήμα ZIPCAR — Ανακοπή από τον δικαιούχο του εθνικού λεκτικού σήματος CICAR]

(2009/C 220/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Zipcar, Inc. (εκπρόσωπος: M. Elmslie, Solicitor)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: D. Botis)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (όγδοο τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2008, T-36/07, Zipcar, Inc. κατά ΓΕΕΑ, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε ο αιτών την καταχώριση του λεκτικού σήματος «ZIPCAR» για προϊόντα των κλάσεων 9, 39 και 42 κατά της αποφάσεως R 122/2006-2 του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), της 30ής Νοεμβρίου 2006, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών περί μερικής απορρίψεως της αιτήσεως καταχωρίσεως του εν λόγω σήματος κατόπιν ανακοπής την οποία άσκησε ο δικαιούχος του εθνικού λεκτικού σήματος «CICAR» για υπηρεσίες της κλάσεως 39

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αναίρεση.
- 2) Καταδικάζει τη Zipcar Inc. στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 285 της 8.11.2008.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal in Northern Ireland (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 16 Οκτωβρίου 2008 — Seaport Investments Ltd κατά Department of the Environment for Northern Ireland

(Υπόθεση C-454/08)

(2009/C 220/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal in Northern Ireland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: Seaport Investments Ltd.

Εφεσίβλητο: Department of the Environment for Northern Ireland

Με διάταξη της 20ής Μαΐου 2009, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) έκρινε την αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως απαράδεκτη.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Brussel (Βέλγιο) στις 15 Μαΐου 2009 — I. SGS Belgium NV κατά Belgisch Interventie-en Restitutiebureau, Firme Derwa NV και Centraal Beheer Achmea NV και II. Firme Derwa NV και Centraal Beheer Achmea NV κατά SGS Belgium NV και Belgisch Interventie-en Restitutiebureau

(Υπόθεση C-218/09)

(2009/C 220/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

I. Εφεσείουσα: SGS Belgium NV

Εφεσίβλητοι: 1) Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

2) Firme Derwa NV

3) Centraal Beheer Achmea NV

II. Εφεσείοντες: 1) Firme Derwa NV

2) Centraal Beheer Achmea NV

Εφεσίβλητοι: 1) SGS Belgium NV

2) Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει ο όρος «ανωτέρα βία» που περιλαμβάνεται στο άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1987, για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι κατ' αρχήν συνιστά ανωτέρα βία το να χαλάσει βόδιο κρέας κατά τη μεταφορά του με την κατάλληλη συσκευασία μέσα σε εμπορευματοκιβώτιο με ψυκτικό μηχανισμό χάρη στον οποίο τηρείται σταθερή η απαιτούμενη θερμοκρασία;

⁽¹⁾ EE L 351, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 18 Ιουνίου 2009 — Kronospan Mielec sp. z o.o. κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Rzeszowie

(Υπόθεση C-222/09)

(2009/C 220/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Kronospan Mielec sp. z o.o.

Ανααιρεσίβλητος: Dyrektor Izby Skarbowej w Rzeszowie

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', τρίτη περίπτωση, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ειδ. εκδ. ΕΕ 09/001, σ. 49, όπως τροποποιήθηκε στο εξής: έκτη οδηγία) — νυν άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1, όπως τροποποιήθηκε, στο εξής: οδηγία 2006/112) — την έννοια ότι οι αναφερόμενες στις διατάξεις αυτές υπηρεσίες μηχανικών οι οποίες παρέχονται σε υποκείμενο στον φόρο για να εκτελέσει μια παραγγελία που περιλαμβάνει τις υπηρεσίες αυτές για λογαριασμό ενός αποδέκτη των υπηρεσιών εγκατεστημένου σε άλλο κράτος μέλος της Κοινότητας, φορολογούνται στον τόπο στον οποίον ο αποδέκτης των υπηρεσιών (ο παραγγελιοδότης) έχει την έδρα της οικονομικής δραστηριότητάς του ή μόνιμη εγκατάσταση, ή πρέπει να θεωρηθούν οι υπηρεσίες αυτές ως επιστημονική δραστηριότητα δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 2, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, της έκτης οδηγίας (νυν βάσει του άρθρου 52, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112) που φορολογούνται στον τόπο όπου εκτελούνται υλικώς, αν ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι εν λόγω υπηρεσίες αποτελούν εργασίες που περιλαμβάνουν έρευνες και μετρήσεις εκπομπών κατά την έννοια των διατάξεων της περιβαλλοντικής νομοθεσίας, μεταξύ δε άλλων την πραγματοποίηση ερευνών σε σχέση με την εκπομπή διοξειδίου του άνθρακα (CO₂) καθώς και σε σχέση με την εμπορεία των ποσοστώσεων των εκπομπών CO₂, την κατάρτιση και τον έλεγχο της τεκμηρίωσης των ανωτέρω εργασιών καθώς και την ανάλυση πιθανών πηγών ρύπων και οι οποίες πραγματοποιούνται προκειμένου να αποκτηθούν νέες εμπειρίες και νέες τεχνολογικές γνώσεις για την παραγωγή νέων υλικών, προϊόντων και εγκαταστάσεων καθώς και για την εφαρμογή νέων τεχνολογικών μεθόδων στη διαδικασία παραγωγής;

Προσφυγή της 19ης Ιουνίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-226/09)

(2009/C 220/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Κωνσταντινίδης, A.-A. Gilly)

Καθής: η Ιρλανδία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κρίνει ότι η Ιρλανδία προβαίνοντας σε στάθμιση των κριτηρίων συνάψεως δημοσίας συμβάσεως μετά την ημερομηνία που είχε οριστεί για την κατάθεση των προσφορών και τροποποιώντας την μετά την αρχική εξέταση των προσφορών που υποβλήθηκαν, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της διαφάνειας, όπως τις έχει ερμηνεύσει το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

— Να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στο πλαίσιο της συγκεκριμένης διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως, η αναθέτουσα αρχή κατάρτισε συγγραφή υποχρεώσεων από την οποία λογικώς μπορούσε να συναχθεί ότι τα κριτήρια για τη σύναψη της δημοσίας συμβάσεως θα εφαρμόζονταν κατά φθίνουσα σημασία. Μετά την εκπνοή της προθεσμίας για την υποβολή των προσφορών, αποφασίστηκε στάθμιση των κριτηρίων για τη σύναψη της συμβάσεως. Κατόπιν μιας αρχικής εξετάσεως των προσφορών, η ομάδα αξιολόγησης της αναθέτουσας αρχής συζήτησε το ενδεχόμενο τροποποιήσεως αυτής της σταθμίσεως και, στη συνέχεια, της αλλαγής της.

Η σχετική στάθμιση των κριτηρίων για τη σύναψη της συμβάσεως μετά την υποβολή των προσφορών και την αρχική εξέτασή τους τροποποίησε τη σχετική σημασία των διαφόρων κριτηρίων προσδίδοντας τους ουσιαστικώς διαφορετική σημασία από εκείνη που ευλόγως μπορούσε να υποθέσει ένας διαγωνιζόμενος στηριζόμενος στα συμβατικά έγγραφα.

Δεδομένου ότι η συγκεκριμένη σύμβαση αφορούσε προσφορά υπηρεσιών μη απαριθμούμενων στο παράρτημα II Α της οδηγίας 2004/18/ΕΚ⁽¹⁾, δεν έχουν εφαρμογή οι διαδικασίες που λεπτομερώς προβλέπει η οδηγία. Κατά συνέπεια, το άρθρο 40 της οδηγίας, κατά το οποίο οι αναθέτουσες αρχές οφείλουν να προσδιορίζουν το βραδύτερο με την πρόσκληση υποβολής προσφορών τη σχετική στάθμιση των κριτηρίων για τη σύναψη της συμβάσεως ή την κατά φθίνουσα σειρά σημασία τους, δεν είχε επίσης εφαρμογή. Εντούτοις, με βάση τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η αναθέτουσα αρχή υποχρεούται να ενεργεί σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές της Συνθήκης, περιλαμβανομένων των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της διαφάνειας.

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, τροποποιώντας τα κριτήρια για τη σύναψη της συμβάσεως διαρκούσης της σχετικής διαδικασίας, η αναθέτουσα αρχή, η οποία όφειλε να τηρεί τις θεμελιώδεις αρχές της Συνθήκης ΕΚ, ενήργησε κατά παράβαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της διαφάνειας, όπως τις έχει ερμηνεύσει το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) Οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundespatentgericht (Γερμανία) στις 24 Ιουνίου 2009 — Rechtsanwaltssozietät Lovells κατά Bayer CropScience AG

(Υπόθεση C-229/09)

(2009/C 220/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundespatentgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Rechtsanwaltssozietät Lovells

Καθής: Bayer CropScience AG

Προδικαστικά ερωτήματα

Εξαρτάται η εφαρμογή του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1610/96 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1996, σχετικά με την καθιέρωση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα (¹), αποκλειστικά από την ύπαρξη αδείας για την κυκλοφορία στην αγορά δυνάμει του άρθρου 4, της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ ή μπορεί να χορηγηθεί πιστοποιητικό και βάσει αδείας για τη διάθεση στην αγορά δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ (²);

(¹) ΕΕ L 198, σ. 30.

(²) ΕΕ L 230, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof στις 25 Ιουνίου 2009 — Hauptzollamt Koblenz κατά Kurt Etling, Thomas Etling, παρεμβαίνον: Bundesministerium der Finanzen

(Υπόθεση C-230/09)

(2009/C 220/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Καθού και αναιρεσείον: Hauptzollamt Koblenz

Προσφεύγοντες και αναιρεσίβλητοι: Kurt Etling και Thomas Etling

Παρεμβαίνον: Bundesministerium der Finanzen

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το κοινοτικό δίκαιο, και ειδικότερα το άρθρο 5, στοιχείο ια', του κανονισμού (ΕΚ) 1788/2003, για τη θέσπιση εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (¹), την έννοια ότι η ποσότητα αναφοράς ενός παραγωγού κατά τη δωδεκάμηνη περίοδο κατά την οποία του έχει μεταβιβαστεί από άλλον παραγωγό ποσότητα αναφοράς δεν περιλαμβάνει την ποσότητα έναντι της οποίας έχει ήδη παραδοθεί γάλα από τον άλλο παραγωγό κατά τη διάρκεια αυτής της δωδεκάμηνης περιόδου;

(¹) ΕΕ L 270, σ. 123.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof στις 25 Ιουνίου 2009 — Hauptzollamt Oldenburg κατά 1. Theodor Aissen, 2. Hermann Rohaan, παρεμβαίνον: Bundesministerium der Finanzen

(Υπόθεση C-231/09)

(2009/C 220/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Καθού και αναιρεσείον: Hauptzollamt Oldenburg

Προσφεύγοντες και αναιρεσίβλητοι: 1. Theodor Aissen, 2. Hermann Rohaan

Παρεμβαίνον: Bundesministerium der Finanzen

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το κοινοτικό δίκαιο, και ειδικότερα το άρθρο 5, στοιχείο ια', του κανονισμού (ΕΚ) 1788/2003, για τη θέσπιση εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (¹), την έννοια ότι στην ποσότητα αναφοράς ενός παραγωγού, ο οποίος απέκτησε εκμετάλλευση από άλλον παραγωγό κατά τη διάρκεια μιας δωδεκάμηνης περιόδου που είχε ήδη αρχίσει να τρέχει, δεν περιλαμβάνεται η ποσότητα έναντι της

οποίας, πριν από τη μεταβίβαση της εκμεταλλεύσεως, παραδόθηκε γάλα από τον άλλο παραγωγό κατά τη διάρκεια αυτής της δωδεκάμηνης περιόδου;

- 2) Αντιτίθενται κανόνες του κοινοτικού δικαίου ή γενικές αρχές της κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων σε κανόνα του εθνικού δικαίου ο οποίος, στο πλαίσιο του κατά το άρθρο 10, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1788/2003 συμψηφισμού του αχρησιμοποίητου τμήματος της εθνικής ποσότητας αναφοράς με ποσότητες που παραδόθηκαν καθ' υπέρβαση των ατομικών ποσοτήτων αναφοράς, επιτρέπει, στην περίπτωση την οποία αφορά το πρώτο ερώτημα, στον παραγωγό ο οποίος απέκτησε την εκμετάλλευση κατά τη διάρκεια της δωδεκάμηνης περιόδου να συμμετάσχει στην κατανομή του εν λόγω αχρησιμοποίητου τμήματος και με το τμήμα της ποσότητας αναφοράς έναντι του οποίου έχουν γίνει παραδόσεις γάλακτος από τον άλλον παραγωγό;

(¹) ΕΕ L 270, σ. 123.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Augstākās tiesas Senāts [Δημοκρατία της Λεττονίας] στις 25 Ιουνίου 2009 — Dita Danosa κατά LKB Līzings SIA

(Υπόθεση C-232/09)

(2009/C 220/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākās tiesas Senāts

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Dita Danosa

Εναγόμενη: LKB Līzings SIA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτουν τα μέλη των οργάνων διοικήσεως των κεφαλαιουχικών εταιριών στην έννοια του εργαζομένου κατά το κοινοτικό δίκαιο;
- 2) Αντιβαίνει προς το άρθρο 10 της οδηγίας 92/85/ΕΟΚ (¹) και προς τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων το άρθρο 224, παράγραφος 4, του Komerclikums, το οποίο επιτρέπει την παύση των μελών του διοικητικού συμβουλίου των κεφαλαιουχικών εταιριών χωρίς κανέναν περιορισμό, ακόμη και σε περίπτωση εγκυμοσύνης;

(¹) του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχόνων και γαλουχουσών εργαζομένων (δέκατη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ) (ΕΕ L 348, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) στις 26 Ιουνίου 2009 — G.A. Dijkman και M.A. Dijkman-Lavaleije κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-233/09)

(2009/C 220/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείοντες:

G.A. Dijkman

M.A. Dijkman-Lavaleije

Εφεσίβλητο:

Belgische Staat **Προδικαστικό ερώτημα**

Υφίσταται παράβαση του άρθρου 56, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ ως εκ του ότι κάτοικοι Βελγίου, οι οποίοι επενδύουν ή καταθέτουν χρηματικά ποσά στο εξωτερικό, παραδείγματος χάριν στις Κάτω Χώρες, είναι υποχρεωμένοι, προκειμένου να καταστήσουν ανέφικτη την κατά το άρθρο 465 του WIB92 οφειλή πρόσθετων δημοτικών φόρων, να απευθύνονται σε Βέλγο ενδιάμεσο για να επιτύχουν την καταβολή των εισοδημάτων από κινητές αξίες, ενώ κάτοικοι Βελγίου, οι οποίοι επενδύουν ή καταθέτουν χρηματικά ποσά στο Βέλγιο μπορούν πάντοτε να απολαύουν του συστήματος της συνεπαγόμενης απαλλαγής παρακρατήσεως φόρου επί εισοδήματος από κινητές αξίες κατά το άρθρο 313 του WIB92 και, επομένως, μπορούν να διαφεύγουν του κατά το άρθρο 465 του WIB92 πρόσθετου δημοτικού φόρου, ως εκ του ότι η παρακράτηση φόρου επί εισοδήματος από κινητές αξίες έχει ήδη πραγματοποιηθεί στην παγή;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Βέλγιο) την 1η Ιουλίου 2009 — Βελγικό Δημόσιο κατά Nathalie de Fruytier

(Υπόθεση C-237/09)

(2009/C 220/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίον: Βελγικό Δημόσιο

Αναρρεσίβλητη: Nathalie de Fruytier

Προδικαστικά ερωτήματα

Συνιστά η μεταφορά ανθρώπινων οργάνων και βιολογικών δειγμάτων, που πραγματοποιείται από ελεύθερο επαγγελματία για νοσηλευτικά ιδρύματα και ιατρικά εργαστήρια, παράδοση ανθρώπινων οργάνων, ανθρώπινου αίματος και γάλακτος, απαλλασσόμενη από τον φόρο προστιθέμενης αξίας βάσει του άρθρου 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landgericht Berlin (Γερμανία) στις 1 Ιουλίου 2009 — SEYDALAND Vereinigte Agrarbetriebe GmbH & Co. KG κατά BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

(Υπόθεση C-239/09)

(2009/C 220/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: SEYDALAND Vereinigte Agrarbetriebe GmbH & Co. KG

Εναγομένη: BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει το άρθρο 5, παράγραφος 1, δεύτερη και τρίτη περίοδος, της εκδοθείσας σε εκτέλεση του άρθρου 4, παράγραφος 3, σημείο 1, του AusglLeistG υπουργικής αποφάσεως περί κτήσεως γεωργικών και δασικών εκτάσεων στο άρθρο 87 της Συνθήκης ΕΚ;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Gerechtshof te Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 3 Ιουλίου 2009 — Albron Catering BV κατά FNV Bondgenoten και John Roest

(Υπόθεση C-242/09)

(2009/C 220/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof te Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Albron Catering BV

Εφεσίβλητοι: FNV Bondgenoten, John Roest

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει η οδηγία 2001/23/ΕΚ ⁽¹⁾ την έννοια ότι η κατ' άρθρο 3, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, μεταβίβαση δικαιωμάτων και υποχρεώσεων στον εκδοχέα χωρεί αποκλειστικώς και μόνον εφόσον ο εκχωρητής της προς μεταβίβαση επιχείρησης είναι και ο τυπικός εργοδότης των οικείων εργαζομένων ή μήπως συνεπάγεται η σκοπούμενη από την οδηγία προστασία ότι, κατά τη μεταβίβαση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μιας εταιρίας που ανήκει σε όμιλο, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις έναντι των εργαζομένων που απασχολούνται προς εκπλήρωση αυτών των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μεταβιβάζονται στον εκδοχέα, εφόσον όλο το απασχολούμενο εντός του ομίλου προσωπικό εργάζεται σε μια (επίσης ανήκουσα στον όμιλο αυτόν) εταιρία διαχείρισεως προσωπικού η οποία λειτουργεί ως κεντρική εργοδότης;

2) Ποια είναι η απάντηση στο δεύτερο σκέλος του πρώτου ερωτήματος εφόσον οι εργαζόμενοι στους οποίους αναφέρεται το σκέλος αυτό εργάζονται, για λογαριασμό μιας ανήκουσας στον όμιλο επιχείρησης, σε μια επίσης ανήκουσα στον όμιλο εταιρία, η οποία δεν αποτελεί εταιρία διαχείρισεως προσωπικού, όπως περιγράφηκε στο πρώτο ερώτημα;

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (ΕΕ L 82, σ. 16)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Arbeidshof te Brussel (Βέλγιο) στις 6 Ιουλίου 2009 — Omalet NV κατά Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

(Υπόθεση C-245/09)

(2009/C 220/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeidshof te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: Omalet NV

Εφεσίβλητος: Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει ο εθνικός δικαστής να εφαρμόσει το άρθρο 49 της Συνθήκης σε μια διαφορά μεταξύ του Rijksdienst voor Sociale Zekerheid και ενός εγκατεστημένου στο Βέλγιο εργολάβου, όταν, σύμφωνα με το άρθρο 30bis, παράγραφος 3, του

νόμου της 27ης Ιουνίου 1969 για τροποποίηση του νομοθετικού διατάγματος της 28ης Δεκεμβρίου 1944 περί κοινωνικής ασφάλισης των εργατών (όπως είχε εφαρμογή πριν από την τροποποίηση του άρθρου αυτού με το άρθρο 55 του προγραμματικού νόμου της 27ης Απριλίου 2007), ζητείται να αναγνωριστεί ευθύνη εις ολόκληρον για μέρος των χρεών του μη εγγεγραμμένου υπεργολάβου που είναι εγκατεστημένος στο Βέλγιο ή όταν ζητείται η καταδίκη του εργολάβου αυτού καθόσον δεν προέβη στις παρακρατήσεις που προβλέπει το άρθρο 30, παράγραφος 4, του νόμου;

2) (επικουρικώς)

Αποκλείει το άρθρο 49 της Συνθήκης την εφαρμογή μιας ρυθμίσεως όπως η περιλαμβανόμενη στο άρθρο 30bis, παράγραφοι 3 και 4, του βελγικού νόμου της 27ης Ιουνίου 1969 για τροποποίηση του νομοθετικού διατάγματος της 28ης Δεκεμβρίου 1944 περί κοινωνικής ασφάλισης των εργατών (όπως είχε εφαρμογή πριν από την τροποποίηση του άρθρου αυτού με το άρθρο 55 του προγραμματικού νόμου της 27ης Απριλίου 2007);

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Augstākās tiesas Senāts (Δημοκρατία της Λεττονίας) στις 7 Ιουλίου 2009 — SIA Pakora Pluss κατά Valsts ierēnumu dienests

(Υπόθεση C-248/09)

(2009/C 220/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākās tiesas Senāts

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Pakora SIA Pluss

Καθής: Valsts ierēnumu dienests

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί να θεωρηθεί ότι έχουν πληρωθεί οι διατυπώσεις εξαγωγής, κατά την έννοια του [παραρτήματος IV, κεφάλαιο 5,] σημείο 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως, σε περίπτωση που έχει μεν υποβληθεί δηλωτικό, αλλά δεν έχουν γίνει οι ενέργειες που προβλέπει το άρθρο 448 του κανονισμού 2454/93 ⁽¹⁾ (η γερμανική τελωνειακή αρχή δεν κοινοποίησε δεόντως στη λεττονική τελωνειακή αρχή την αίτηση της ναυτιλιακής εταιρίας);
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, μπορεί να θεωρηθεί, υπό συνθήκες όπως αυτές της επίδικης υποθέσεως, ότι οι διατάξεις που διέπουν το τελωνειακό καθεστώς (κανονισμοί 2913/92 ⁽²⁾ και 2454/93) δεν έχουν σε καμία περίπτωση εφαρμογή;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει να ερμηνευθεί το παράρτημα IV, κεφάλαιο 5, σημείο 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπό την έννοια ότι, όταν ένα εμπόρευμα που διακινείται στη διευρυμένη Κοινότητα κατόπιν των σχετικών διατυπώσεων εξαγωγής, χωρίς να τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία, δεν απαλλάσσεται από

δασμούς ή άλλα τελωνειακά μέτρα, παρότι δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αποτελεί κοινοτικό εμπόρευμα;

Αποτελεί, δηλαδή, κρίσιμο για την επίδικη υπόθεση στοιχείο το αν έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία υπαγωγής στο τελωνειακό καθεστώς ελεύθερης κυκλοφορίας;

- 4) Περιλαμβάνει η κατά το άρθρο 4, σημείο 10, του κανονισμού 2913/92, έννοια των εισαγωγικών δασμών τον φόρο προστιθέμενης αξίας;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τέταρτο ερώτημα, η υποχρέωση καταβολής του φόρου προστιθέμενης αξίας, ο οποίος οφείλεται ως δασμός για την εισαγωγή των εμπορευμάτων, βαρύνει τον κύριο υπόχρεο ή τον τελικό παραλήπτη των εμπορευμάτων; Υπό ποιες προϋποθέσεις θα μπορούσαν αυτοί να καταστούν συνυπόχρεοι;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tartu Ringkonnakohtus (Εσθονία) στις 7 Ιουλίου 2009 — Novo Nordisk AS κατά Ravimiamet

(Υπόθεση C-249/09)

(2009/C 220/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Tartu Ringkonnakohtus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Novo Nordisk AS

Καθού: Ravimiamet

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 87, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση ⁽¹⁾ (όπως έχει τροποποιηθεί και συμπληρωθεί), την έννοια ότι καλύπτει και τις αναφορές σε ιατρικά περιοδικά ή άλλα επιστημονικά συγγράμματα οι οποίες περιέχονται σε διαφήμιση φαρμάκου που απευθύνεται σε πρόσωπα που είναι εξουσιοδοτημένα να χορηγούν συνταγές για το φάρμακο αυτό;
- 2) Έχει το άρθρο 87, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που

προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (όπως έχει τροποποιηθεί και συμπληρωθεί), την έννοια ότι απαγορεύει τη δημοσίευση δηλώσεων στη διαφήμιση φαρμάκου που αντιφάσκουν προς τη συνοπτική περιγραφή των χαρακτηριστικών του προϊόντος, αλλά δεν επιτάσσει ότι όλες οι δηλώσεις που περιέχονται στη διαφήμιση του φαρμάκου πρέπει να περιέχονται στη συνοπτική περιγραφή των χαρακτηριστικών του προϊόντος ή να συνάγονται από τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται στη συνοπτική αυτή περιγραφή;

(¹) EE L 311, σ. 67.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Plovdivski rayonen sad (Βουλγαρία) στις 6 Ιουλίου 2009 — Vasil Ivanov Georgiev κατά Tehnicheski universitet — Sofia, Filial Plovdiv

(Υπόθεση C-250/09)

(2009/C 220/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Plovdivski rayonen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Vasil Ivanov Georgiev

Εναγόμενοι: Tehnicheski universitet — Sofia, Filial Plovdiv

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Απαγορεύουν οι διατάξεις της οδηγίας 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (¹), την εφαρμογή του εθνικού νόμου που δεν επιτρέπει τη σύναψη συμβάσεων εργασίας αόριστου χρόνου με καθηγητές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας τους; Πιο συγκεκριμένα, ενόψει του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας, δικαιολογούνται αντικειμενικά και λογικά από έναν θεμιτό στόχο και είναι αναλογικά τα μέτρα που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, σημείο 6, του βουλγαρικού νόμου για την προστασία από τις διακρίσεις, τα οποία εισάγουν όρια ηλικίας για την απασχόληση σε συγκεκριμένη θέση, αν ληφθεί υπόψη ότι η οδηγία έχει μεταφερθεί πλήρως στη βουλγαρική έννομη τάξη;
- 2) Απαγορεύουν οι διατάξεις της οδηγίας 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, την εφαρμογή του εθνικού νόμου βάσει του οποίου οι καθηγητές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που έχουν συμπληρώσει το 68ο έτος της ηλικίας τους συνταξιοδοτούνται αναγκαστικά; Με δεδομένα τα εκτεθέντα πραγματικά περιστατικά και τις εκτεθείσες περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης, είναι δυνατόν, εφόσον διαπιστωθεί ότι η εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία με την οποία μεταφέρθηκε η οδηγία στην εσωτερική έννομη τάξη

είναι αντίθετη προς τις διατάξεις της οδηγίας, να οδηγήσει η ερμηνεία των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου στη μη εφαρμογή της εθνικής νομοθεσίας;

(¹) EE L 303, σ. 16.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 10 Ιουλίου 2009 — Bianca Purucker κατά Guillermo Vallés Pérez

(Υπόθεση C-256/09)

(2009/C 220/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Καθής και αναιρεσείουσα: Bianca Purucker

Αιτών και αναιρεσίβλητος: Guillermo Vallés Pérez

Προδικαστικό ερώτημα

- 1) Εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 21 επ. του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 (¹) (κανονισμός για τις γαμικές διαφορές = κανονισμός Βρυξελλών Ια), οι οποίες αφορούν την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων που εκδίδονται σε άλλα κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 4, του κανονισμού για τις γαμικές διαφορές, και σε εκτελεστικά ασφαλιστικά μέτρα που αφορούν το δικαίωμα επιμέλειας, κατά την έννοια του άρθρου 20 του κανονισμού Βρυξελλών Ια;

(¹) EE L 338, σ. 1.

Προσφυγή της 10ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-258/09)

(2009/C 220/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Alcover San Pedro και A. Marghelis)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, επιτρέποντας, εντός της Περιφέρειας της Βαλονίας, τη λειτουργία υφισταμένων εγκαταστάσεων μη ανταποκρινόμενων στις απαιτήσεις των άρθρων 3, 7, 9, 10, 13, 14, σημεία α' και β', και 15, παράγραφος 2, και τούτο πέραν της προθεσμίας της 30ής Οκτωβρίου 2007, όπως προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/1/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·
- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την προσαρμογή στις απαιτήσεις της οδηγίας των υφισταμένων εγκαταστάσεων των οποίων η εκμετάλλευση μπορεί να έχει επίπτωση στις εκπομπές στην ατμόσφαιρα, το νερό και το έδαφος καθώς και στη ρύπανση έληξε στις 30 Οκτωβρίου 2007, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/1/EK. Εντούτοις, κατά την ημερομηνία άσκησης της παρούσας προσφυγής, το καθού δεν είχε ακόμα λάβει, όσον αφορά την Περιφέρεια της Βαλονίας, όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την απαίτηση αυτή ή, εν πάση περιπτώσει, δεν είχε ενημερώσει σχετικά την Επιτροπή.

⁽¹⁾ EE L 24, σ. 8.

Προσφυγή της 10ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-259/09)

(2009/C 220/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Μαργέλης, P. Van den Wyngaert)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2006/21/EK⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας και την τροποποίηση της οδηγίας 2004/35/EK — Δήλωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, ή πάντως παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία που τάχθηκε για τη μεταφορά της οδηγίας εξέπνευσε την 1η Μαΐου 2008.

⁽¹⁾ EE L 102, σ. 15.

Αίτηση αναιρέσεως της Activision Blizzard Germany GmbH (πρώην CD-Contact Data GmbH), που ασκήθηκε στις 13 Ιουλίου 2009 κατά της αποφάσεως της 30ής Απριλίου 2009, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (όγδοο τμήμα) στην υπόθεση T-18/03: CD-Contact Data GmbH, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-260/09 P)

(2009/C 220/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Activision Blizzard Germany GmbH (πρώην CD-Contact Data GmbH) (εκπρόσωποι: J. K. de Pree, E.N.M. Raedts, δικηγόροι)

Έτερος διάδικος: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναρέσει την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση καθ' όσον το Πρωτοδικείο απέρριψε το αίτημα της Contact Data περί ακυρώσεως της προσβληθείσας αποφάσεως της Επιτροπής·
- Να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής τουλάχιστον όσον αφορά την CD Contact·
- Επικουρικός, να αναρέσει την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση όσον αφορά το αίτημα της Contact Data περί ακυρώσεως της προσβληθείσας αποφάσεως της Επιτροπής και να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο·
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο προέβη σε εσφαλμένη νομική υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών συνάγοντας ότι μεταξύ της Nintendo of Europe GmbH («Nintendo») και Contact Data υφίστατο παράνομη συμφωνία κατά την έννοια του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ, χωρίς προηγουμένως να ερευνήσει αν η συμφωνία αυτή αποσκοπούσε στον περιορισμό του ενεργητικού παραλλήλου εμπορίου ή του παθητικού παραλλήλου εμπορίου.

Η συμφωνία διανομής, που ήταν απολύτως νόμιμη, απαγόρευε το ενεργητικό παράλληλο εμπόριο, χωρίς να εμποδίζει το παθητικό παράλληλο εμπόριο. Παρά ταύτα, το Πρωτοδικείο άντλησε από

διάφορες τηλεομοιοτυπίες της Contact Data το συμπέρασμα ότι αυτή συμμετείχε στο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών της Nintendo, για να καταγγείλει παράλληλες εισαγωγές κατά παράβαση του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ. Το συμπέρασμα αυτό πρέπει να θεωρηθεί ως εσφαλμένη νομική υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών, εν πάση δε περίπτωση ως παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογίας, διότι το Πρωτοδικείο δεν προσδιόρισε αν η προσαπτόμενη συμπεριφορά αφορούσε παθητικές ή ενεργητικές παράλληλες εισαγωγές.

Το Πρωτοδικείο παρεμήνευσε τις αποδείξεις κρίνοντας ότι τα έγγραφα που εξετάζονται στις σκέψεις 56 έως 68 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως είχαν παράνομο αντικείμενο. Με τα έγγραφα αυτά η Contact Data παρεπονείτο για εξαγωγές στο Βέλγιο κατά παράβαση της αποκλειστικότητάς της, χρησιμοποιούσε πληροφορίες περί τιμών των εισαγωγών ως διαπραγματευτικό όπλο για να επιτύχει καλύτερη τιμή από τη Nintendo και αναφερόταν σε «γκρίζες εισαγωγές». Το συμπέρασμα ότι τα έγγραφα αυτά αφορούσαν κάτι διαφορετικό από τον περιορισμό των ενεργών πωλήσεων εντός της αποκλειστικής γεωγραφικής ζώνης της Contact Data ή τον τρόπο με τον οποίο η Contact Data άσκησε πίεση στον προμηθευτή της να χαμηλώσει τη δική του τιμή αγοράς δεν συμβαδίζει με τη διατύπωση των εγγράφων αυτών.

Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε κατάφωρο σφάλμα εκτιμήσεως συμπεραίνοντας ότι τα εξετασθέντα έγγραφα αποτελούσαν επαρκή απόδειξη περί της υπάρξεως συμφωνίας κατά την έννοια του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ. Ελλείψει άμεσης εγγράφου αποδείξεως μιας συμφωνίας, το Πρωτοδικείο έπρεπε να στοιχειοθετήσει τη σύμπτωση βουλήσεων του περιορισμού του παραλλήλου εμπορίου, πράγμα που προϋπέθετε η μεν Nintendo να είχε χαράξει μονομερώς πολιτική αποσκοπούσα σε αντίθετο προς τον ανταγωνισμό σκοπό, εμφανιζόμενη ως ρητή ή έμμεση πρόσκληση προς την Contact Data προς κοινή επιδίωξη του σκοπού αυτού, η δε Contact Data να έχει τουλάχιστον συγκατατεθεί σιωπηρά σε αυτήν. Το Πρωτοδικείο δεν στοιχειοθέτησε αρκούντως την τήρηση αυτών των κριτηρίων.

Επί πλέον, το Πρωτοδικείο δεν στοιχειοθέτησε προσηκόντως ότι η Contact Data συγκατατέθηκε στην πολιτική που είχε μονομερώς χαράξει η Nintendo. Ειδικότερα, κακώς το Πρωτοδικείο αρνήθηκε να εξετάσει τη σημασία της πραγματικής εισαγωγής εμπορευμάτων από την Contact Data, αναφερόμενη σε νομολογία αφορώσα οριζόντιες συμφωνίες, ενώ, κατά πάγια νομολογία, οι υπαρκτές αυτές εξαγωγές δύνανται, σε περίπτωση καθέτων συμφωνιών, να αναιρέσουν την εκ μέρους του διανομέως συγκατάθεση σε μια παράνομη πολιτική εμποδίσσεως του παραλλήλου εμπορίου.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Stuttgart (Γερμανία) στις 14 Ιουλίου 2009 — Ποινική διαδικασία κατά του Gaetano Mantello

(Υπόθεση C-261/09)

(2009/C 220/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Stuttgart

Ποινική διαδικασία κατά:

Gaetano Mantello

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει να εκτιμάται αν πρόκειται για «ίδιες πράξεις», κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 2, της Αποφάσεως-Πλαισίου 2002/584/JI του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών ⁽¹⁾, λαμβάνοντας υπόψη

α) το δικαίο του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, ή

β) το δικαίο του κράτους μέλους εκτελέσεως, ή

γ) την αυτοτελή, στο πλαίσιο του δικαίου της Ενώσεως ερμηνεία της έννοιας «ίδιες πράξεις»;

2) Συνιστά «ίδια πράξη» κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 2 της Αποφάσεως Πλαισίου η παράνομη εισαγωγή ναρκωτικών ουσιών, όπως στην περίπτωση συμμετοχής σε συμμορία με σκοπό την παράνομη διακίνηση ναρκωτικών ουσιών, όταν οι διενεργούσες την προανάκριση αρχές είχαν, κατά τον χρόνο εκδόσεως της καταδικαστικής αποφάσεως λόγω παράνομης εισαγωγής ναρκωτικών, πληροφορίες και αποδείξεις, κατά τις οποίες υφίστατο υπόνοια συμμετοχής στη συμμορία, πλην όμως, για λόγους προανακριτικής τακτικής, δεν έδσαν υπόψη του δικαστηρίου τις σχετικές πληροφορίες και αποδείξεις και ως εκ τούτου δεν άσκησαν ποινική δίωξη;

⁽¹⁾ ΕΕ L 190, σ.1.

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Ιουλίου 2009 η Edwin Co. Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στις 14 Μαΐου 2009 στην υπόθεση T-165/06, Elio Fiorucci κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-263/09 P)

(2009/C 220/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Edwin Co. Ltd (εκπρόσωποι: D. Rigatti, M. Bertani, S. Vereia, K.P. Muraro, M. Balestrierio, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) και Elio Fiorucci

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει τον E. Fiorucci στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας αμφοτέρων των βαθμών ή, στην περίπτωση που ήθελε απορρίψει την αίτηση αναρέσεως, να διατάξει τον συμψηφισμό των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει κατ' αρχάς λόγω παραβάσεως και εσφαλμένης εφαρμογής του άρθρου 52, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα (¹). Ο προβλεπόμενος στη διάταξη αυτή σχετικός λόγος ακυρότητας πλήττει την καταχώριση σήματος αποτελούμενου από το όνομα προσώπου άλλου από το του αιτούντος την καταχώριση και προϋποθέτει ότι εκείνος που ζητεί την κήρυξη της ακυρότητας είναι, βάσει του εθνικού δικαίου, δικαιούχος της αποκλειστικής χρήσεως του ονόματος αυτού. Βάσει, όπως, του άρθρου 8, παράγραφος 3, του CPI (²), το οποίο επικαλείται ο αντιδίκος, ο FIORUCCI δεν είναι δικαιούχος κανενός τέτοιου δικαιώματος. Το άρθρο 8, παράγραφος 3, του απονέμει απλώς απλό δικαίωμα να καταχωρίσει το σημείο «Elio Fiorucci», το οποίο όμως αυτός δεν θα μπορούσε ποτέ να εκμεταλλευθεί, δεδομένου ότι, αν ένα τέτοιο σήμα κατεχωρείτο, θα συγκρουόταν με τα σήματα της Edwin ως προς τη λέξη «Fiorucci». Με αυτά τα δεδομένα, το Πρωτοδικείο κήρυξε άκυρο το σήμα «Elio Fiorucci» της Edwin, βάσει λόγου ακυρώσεως που δεν υφίσταται, ούτε θα μπορούσε ποτέ να υπάρξει. Αυτό ενέχει παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 52, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, που, κατ' ορθήν ερμηνεία, μπορεί να εφαρμοστεί μόνον αν αυτός που ζητεί την κήρυξη της ακυρότητας είναι (ή πάντως δύναται να καταστεί) δικαιούχος της αποκλειστικής χρήσεως του ονόματός του ως σήματος.
2. Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει επίσης λόγω παραβάσεως και εσφαλμένης εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 3, CPI. Αντιθέτως προς ό,τι δέχτηκε το Πρωτοδικείο, η διάταξη αυτή πρέπει να εφαρμόζεται μόνον στα ονόματα προσώπου που έχουν καταστεί γνωστά τοις πάσι εκτός του εμπορικού πλαισίου: επομένως, δεν τυγχάνει εφαρμογής στο ονοματεπώνυμο «Elio Fiorucci», το οποίο –βάσει αποδεδειγμένων πραγματικών περιστάσεων που δεν μπορούν εδώ ν' αμφισβητηθούν– απέκτησε εξ αρχής τη φήμη του εντός του εμπορικού πλαισίου.

Την ερμηνεία αυτή του άρθρου 8, παράγραφος 3, CPI υπαγορεύει ιδίως η γραμματική διατύπωση της εν λόγω διατάξεως, που ρητώς ορίζει ότι η προστασία την οποία παρέχει αφορά αποκλειστικά τα ονόματα προσώπου που έχουν καταστεί γνωστά τοις πάσι «στο καλλιτεχνικό, λογοτεχνικό, επιστημονικό, πολιτικό ή αθλητικό πεδίο». Το συμπέρασμα αυτό επιρρωννύει και η συστηματική ανάλυση του ιταλικού δικαίου των σημάτων, από την οποία συνάγεται ότι η φήμη που γεννάται στο εμπορικό πλαίσιο προστατεύεται από το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχεία b) και f), του CPI, ενώ το άρθρο 8, παράγραφος 3, CPI αφορά μόνο τη φήμη που αποκτήθηκε αρχικά εκτός του εμπορικού πλαισίου. Και δεν είναι δυνατή η ταυτόχρονη εφαρμογή αμφοτέρων των διατάξεων αυτών επί του αυτού σημείου, διότι έτσι θα προέκυπταν δύο αλληλοαναιρούμενα αποκλειστικά δικαιώματα επί σήματος. Ο FIORUCCI, καταχωρώντας το επώνυμό του ως σήμα (το οποίο ακολούθως παραχωρήθηκε στην Edwin), εξάντλησε κάθε δυνατότητα που είχε για ν' αξιοποιήσει τη δική του φήμη για εμπορικούς σκοπούς. Επομένως, δεν μπορεί να επικαλεστεί το άρθρο 8, παράγραφος 3, CPI για να στηρίξει την ακυρότητα του σήματος «Elio Fiorucci» της Edwin.

Από την άλλη πλευρά, η προτεινόμενη από την Edwin ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 3, CPI και το συνακόλουθο ανεφάρμοστο αυτής στην παρούσα διαφορά συνάδουν με τη *ratio* της εν λόγω διατάξεως, που είναι να εμποδίζεται η παραστική

εκμετάλλευση από αυτόν που καταχωρεί ένα σημείο που έχει αποκτήσει τη φήμη του από την αξία κάποιου άλλου. Καμία όμως παραστική συμπεριφορά δεν μπορεί να καταλογιστεί στην Edwin, αφ' ης στιγμής η νυν αναιρεσείουσα, αγοράζοντας τα σήματα «Fiorucci» έναντι σεβαστού ποσού, πλήρωσε αδρά το δικαίωμα να απολαύει της φήμης που συναρτάται με το όνομα του γνωστού Μιλανέζου σχεδιαστή μόδας.

Εξ άλλου, η επιχειρηματολογία του Πρωτοδικείου, ότι η προστασία του άρθρου 8, παράγραφος 3, CPI είναι ευρύτερη από την προστασία της φήμης που έχουν αποκτήσει τα διακριτικά σημεία εντός του εμπορικού πλαισίου και μη συντρέχουσα με αυτήν, δεν είναι πειστική. Πράγματι, σύμφωνα με τους πλέον έγκριτους Ιταλούς συγγραφείς, η αποκλειστικότητα της καταχώρισης των σημείων με φήμη κτηθείσα εκτός του εμπορικού πλαισίου βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 3, CPI δεν είναι απόλυτη. Κυρίως όμως, δεν είναι ευρύτερη από την προστασία των άρθρων 12, παράγραφος 1, στοιχεία b) και f), CPI για σημεία με εμπορική φήμη. Για άλλη μια φορά, η αλληλοεπικάλυψη μεταξύ των πεδίων εφαρμογής των διατάξεων αυτών επιβεβαιώνει το ότι αυτές εφαρμόζονται διαζευκτικά.

Αντιθέτως προς ό,τι επιπολαιώς δέχτηκε το Πρωτοδικείο, μια προσεκτική και σχολαστική ανάλυση των ιταλικών συγγραμμάτων που έχουν σχολιάσει το άρθρο 8, παράγραφος 3, CPI (πρώην άρθρο 21.3 l.m.) καταδεικνύει ότι, κατά την κρατούσα γνώμη, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται μόνο στα σημεία που έχουν αποκτήσει φήμη εκτός του εμπορικού πλαισίου. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνουν οι ολιγάριθμες αποφάσεις που έχουν εκδώσει μέχρι τούδε τα ιταλικά δικαστήρια επί του άρθρου 8, παράγραφος 3, CPI.

Δεν πείθει επίσης η επιχειρηματολογία του Πρωτοδικείου, ότι, εφόσον έχει αποκτήσει φήμη και εκτός του εμπορικού πλαισίου (συγκεκριμένα στο καλλιτεχνικό, πολιτιστικό πεδίο, της οικολογίας και της προστασίας των παιδιών), ο FIORUCCI θα μπορούσε, ούτως ή άλλως, να τύχει της προστασίας του άρθρου 8, παράγραφος 3, CPI. Σύμφωνα με την εγκυρότερη ιταλική βιβλιογραφία, όταν ονοματεπώνυμο που έχει ήδη καταχωρηθεί από άλλον και έχει γίνει ευρέως γνωστό αποκτά φήμη εκτός του εμπορικού πλαισίου, ο φορέας του (εν προκειμένω: ο Elio Fiorucci) δεν μπορεί να επικαλεστεί το άρθρο 8, παράγραφος 3, CPI, διότι προέχει η ανάγκη προστασίας του δικαιούχου (εν προκειμένω: της Edwin) του γνωστού σήματος (εν προκειμένω: του σήματος «Fiorucci») που έχει προηγουμένως καταχωρηθεί.

3. Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει ακόμη λόγω ελλείψεως αιτιολογίας, διότι το Πρωτοδικείο παρέλειψε να εξετάσει τα επιχειρήματα και τις αποδείξεις της Edwin, περί του ότι είχε λάβει τη συγκατάθεση του Elio Fiorucci για να καταχωρήσει το επώνυμό του ως σήμα. Επικουρικός, η Edwin επισημαίνει ότι, σε περίπτωση κατά την οποία το Δικαστήριο ήθελε κρίνει εαυτό και το Πρωτοδικείο αναρμόδια να εξετάσουν την παρατιθέμενη εδώ επιχειρηματολογία, πρέπει αυτό να ζητήσει ρητώς την εξέτασή της (πράγμα που το Πρωτοδικείο παρέλειψε να πράξει) από το τμήμα προσφυγών (ή σε άλλο γραφείο ή σχηματισμό) του ΓΕΕΑ, για ν' αποφασίσει αυτό βάσει του άρθρου 63, παράγραφος 6, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα και του άρθρου 1δ του κανονισμού (ΕΚ) 216/96 (³).

4. Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει, περαιτέρω, λόγω παραβάσεως ή εσφαλμένης εφαρμογής του άρθρου 63 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, αλλά και λόγω αρνησιδικίας, καθ' όσον κακώς το Πρωτοδικείο αρνήθηκε να εξετάσει την επιχειρηματολογία της Edwin ότι η νυν αναιρεσείουσα αγόρασε από την εταιρία Fioiucci s.p.a. εν τοις πράγμασι σήμα επί του ονοματεπωνύμου «Elio Fioiucci» (ή, εν πάση περιπτώσει, παν άλλο δικαίωμα δυνάμενο να αντληθεί από τη φήμη αυτού). Επικουρικώς, η Edwin επισημαίνει ότι, σε περίπτωση κατά την οποία το Δικαστήριο ήθελε κρίνει εαυτό και το Πρωτοδικείο αναρμόδια να εξετάσουν την παρατιθέμενη εδώ επιχειρηματολογία, πρέπει αυτό να ζητήσει ρητώς την εξέτασή της (πράγμα που το Πρωτοδικείο παρέλειψε να πράξει) από το τμήμα προσφυγών (ή σε άλλο γραφείο ή σχηματισμό) του ΓΕΕΑ, για ν' αποφασίσει αυτό βάσει του άρθρου 63, παράγραφος 6, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα και του άρθρου 1δ του κανονισμού (ΕΚ) 216/96.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

(²) Codice della Proprietà industriale [ιταλικός Κώδικας Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας].

(³) Κανονισμός (ΕΚ) 216/96 της Επιτροπής, της 5ης Φεβρουαρίου 1996, σχετικά με τον κανονισμό διαδικασίας των τμημάτων προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΕΕ 1996, L 28, σ. 11), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2082/2004 της Επιτροπής, της 6ης Δεκεμβρίου 2004 (ΕΕ 2004, L 360, σ. 8).

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 15 Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-267/09)

(2009/C 220/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Lyal και G. Braga da Cruz)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ τις νομοθετικές διατάξεις που περιέχονται στο άρθρο 130 του Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares (CIRS), που υποχρεώνουν τους φορολογούμενους κατοίκους αλλοδαπής να ορίζουν αντίκλητο, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 18 και 56 της Συνθήκης ΕΚ και τα αντίστοιχα άρθρα της Συμφωνίας ΕΟΧ·
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή θεωρεί ότι το άρθρο 130 του Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares (CIRS) [Κώδικα φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων] επιβάλλει στους κατοίκους

αλλοδαπής γενικώς την υποχρέωση να ορίζουν αντίκλητο κάτοικο Πορτογαλίας, υποχρέωση που δεν συμβαδίζει με τις διατάξεις των άρθρων 18 και 56 ΕΚ και των αντιστοίχων άρθρων της Συμφωνίας ΕΟΧ:

- α) αφενός μεν υποχρέωση των κατοίκων αλλοδαπής, που αποκτούν μόνον εισοδήματα φορολογούμενα οριστικώς μέσω παρακρατήσεως στην πηγή, να ορίζουν αντίκλητο κάτοικο Πορτογαλίας·
- β) αφετέρου δε υποχρέωση των κατοίκων αλλοδαπής, που αποκτούν εισοδήματα συνεπαγόμενα την υποχρέωση υποβολής φορολογικής δηλώσεως, να ορίζουν αντίκλητο κάτοικο Πορτογαλίας.

Κατά την άποψη της Επιτροπής, μια γενική υποχρέωση όπως η προβλεπόμενη από το άρθρο 130 του CIRS αντιβαίνει προς την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων και των κεφαλαίων, που καθιερώνεται στα άρθρα 18 και 56 ΕΚ και τις αντίστοιχες διατάξεις της Συμφωνίας ΕΟΧ, εφόσον δημιουργεί διακρίσεις (εις βάρος των κατοίκων αλλοδαπής) και ταυτόχρονα είναι δυσανάλογη προς τον επιδιωκόμενο σκοπό.

Δημιουργεί διακρίσεις κατά το μέτρο που, στην πράξη, η υποχρέωση αυτή αντιπροσωπεύει οικονομική επιβάρυνση των κατοίκων αλλοδαπής, δεδομένου ότι, στις πλείστες των περιπτώσεων, οι αντίκλητοι δεν θα παράσχουν τις υπηρεσίες τους δωρεάν. Εξ άλλου, και αν ακόμη οι υπηρεσίες αντικλήτου προσφερθούν δωρεάν, το γεγονός και μόνον ότι υφίσταται υποχρέωση ορισμού του αποτελεί, αφ' εαυτού, εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων και των κεφαλαίων· το εμπόδιο αυτό παύει να υφίσταται μόνον αν ο ίδιος ο φορολογούμενος αποφασίζει αν θέλει ή όχι να ορίσει αντίκλητο.

Πέραν τούτου, και αν ακόμη ο αντίκλητος δεν έχει καμία υποχρέωση ή ευθύνη για την καταβολή του φόρου, αλλ' εκπληρώνει απλώς μια υποχρέωση τυπικού χαρακτήρα, το γεγονός και μόνον ότι υφίσταται υποχρέωση ορισμού του αποτελεί, αφ' εαυτού, εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων και των κεφαλαίων· το εμπόδιο αυτό παύει να υφίσταται μόνον αν ο ίδιος ο φορολογούμενος αποφασίζει αν θέλει ή όχι να ορίσει αντίκλητο.

Η επίμαχη υποχρέωση είναι επίσης δυσανάλογη, διότι ο επιδιωκόμενος σκοπός —που είναι η εξασφάλιση αποτελεσματικού φορολογικού ελέγχου και η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής—, αυτός καθ'αυτός θεμιτός, θα μπορούσε να επιδιωχθεί με λιγότερο επαχθείς μεθόδους.

Αφενός μεν, η οδηγία 2008/55/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2008, για την αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με ορισμένες εισφορές, δασμούς, φόρους και άλλα μέτρα, —που αποτελεί κωδικοποίηση της οδηγίας 76/308/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 1976— προβλέπει αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη φόρων, άρα και του φόρου εισοδήματος (βλ. άρθρο 2, στοιχείο ζ'), όπως είναι ο φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων. Αφετέρου δε, κατά την οδηγία 77/799/ΕΟΚ του Συμβουλίου (²), της 19ης Δεκεμβρίου 1977, περί της αμοιβαίας συνδρομής των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών στον τομέα των αμέσων φόρων, η αρμόδια αρχή κράτους μέλους έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ζητήσει από την αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους να της κοινοποιήσει τις αναγκαίες πληροφορίες προς καταπολέμηση της φοροδιαφυγής.

(¹) ΕΕ 2008, L 150, σ. 28

(²) ΕΕ 1977, L 336, σ. 15

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Plovdivski rayonen sad (Βουλγαρία) στις 10 Ιουλίου 2009 — Vasil Ivanov Georgiev κατά Tehnicheski universitet — Sofia, Filial Plovdiv

(Υπόθεση C-268/09)

(2009/C 220/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική.

Αιτούν δικαστήριο

Plovdivski rayonen sad.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Vasil Ivanov Georgiev.

Εναγόμενο: Tehnicheski universitet — Sofia, Filial Plovdiv.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Απαγορεύουν οι διατάξεις της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία ⁽¹⁾, την εφαρμογή του εθνικού νόμου που δεν επιτρέπει τη σύναψη συμβάσεων εργασίας αόριστου χρόνου με καθηγητές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας τους; Πιο συγκεκριμένα ενόψει του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας, δικαιολογούνται αντικειμενικά και λογικά από έναν θεμιτό στόχο και είναι αναλογικά τα μέτρα που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, σημείο 6, του βουλγαρικού νόμου για την προστασία από τις διακρίσεις, τα οποία εισάγουν όρια ηλικίας για την απασχόληση σε συγκεκριμένη θέση, αν ληφθεί υπόψη ότι η οδηγία έχει μεταφερθεί πλήρως στη βουλγαρική έννομη τάξη;
- 2) Απαγορεύουν οι διατάξεις της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, την εφαρμογή του εθνικού νόμου βάσει του οποίου οι καθηγητές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που έχουν συμπληρώσει το 68ο έτος της ηλικίας τους συνταξιοδοτούνται αναγκαστικά; Με δεδομένα τα εκτεθέντα πραγματικά περιστατικά και τις εκτεθείσες περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης, είναι δυνατόν, εφόσον διαπιστωθεί ότι η εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία με την οποία μεταφέρθηκε η οδηγία στην εσωτερική έννομη τάξη είναι αντίθετη προς τις διατάξεις της οδηγίας, να οδηγήσει η ερμηνεία των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου στη μη εφαρμογή της εθνικής νομοθεσίας;
- 3) Αποτελεί, κατά την εθνική νομοθεσία, η συμπλήρωση της εν λόγω ηλικίας τη μόνη προϋπόθεση για τη λύση της εργασιακής σχέσης αόριστου χρόνου και για τη δυνατότητα συνέχισής της ως εργασιακής σχέσης ορισμένου χρόνου μεταξύ του ίδιου εργαζόμενου και του ίδιου εργοδότη στην ίδια θέση εργασίας; Καθορίζει η εθνική νομοθεσία την ανώτατη διάρκεια και τον ανώτατο αριθμό ανανεώσεων της εργασιακής σχέσης ορισμένου χρόνου με τον ίδιο εργοδότη μετά τη μετατροπή της σύμβασης αόριστου χρόνου σε ορισμένου, μετά την παρέλευση των οποίων δεν είναι δυνατή η συνέχιση της εργασιακής σχέσης μεταξύ των συμβαλλόμενων;

⁽¹⁾ ΕΕ L 303, σ. 16.

Προσφυγή της 15ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-269/09)

(2009/C 220/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Lyal και F. Jimeno Fernández)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ, με το άρθρο 14 του νόμου 35/2006, της 28ης Νοεμβρίου 2006, περί φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων και μερικής τροποποίησης των νόμων περί φόρου εταιριών, φόρου εισοδήματος μη μονίμων προσώπων και φόρου περιουσίας, διάταξη δυνάμει της οποίας οι υποκείμενοι στον φόρο οι οποίοι μεταφέρουν την κατοικία τους στην αλλοδαπή υποχρεούνται να περιλάβουν άπαντα τα μη φορολογηθέντα εισοδήματά τους στη βάση υπολογισμού του φόρου του τελευταίου φορολογικού έτους κατά το οποίο εξεωρούντο ως υποκείμενοι στον φόρο κάτοικοι ημεδαπής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 19, 38 και 43 ΕΚ και από τα άρθρα 28 και 31 της Συμφωνίας ΕΟΧ·
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1. Κατά το άρθρο 14 του ισπανικού νόμου περί φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων και μερικής τροποποίησης των νόμων περί φόρου εταιριών, φόρου εισοδήματος μη μονίμων κατοίκων και φόρου περιουσιακών στοιχείων, τα εισοδήματα υπόκεινται στον φόρο που υπολογίζεται για το φορολογικό έτος κατά το οποίο πραγματοποιήθηκαν. Εντούτοις, η δεύτερη παράγραφος του άρθρου αυτού προβλέπει ειδικούς κανόνες δυνάμει των οποίων είναι δυνατή η φορολόγηση ορισμένων ειδών εισοδημάτων σε διάφορα φορολογικά έτη. Όταν, όμως, ο υποκείμενος στον φόρο μεταφέρει την κατοικία του στην αλλοδαπή, η τρίτη παράγραφος του άρθρου αυτού ορίζει ότι το σύνολο των εισοδημάτων του που δεν έχουν ακόμη υποβληθεί στον φόρο περιλαμβάνεται στη βάση επιβολής του φόρου της τελευταίας φορολογικής περιόδου κατά την οποία ο υποκείμενος στον φόρο εξεωρείτο ως κάτοικος ημεδαπής.
2. Η Επιτροπή φρονεί ότι η ισπανική νομοθετική ρύθμιση συνεπάγεται δυσμενή μεταχείριση στην περίπτωση κατά την οποία ένα φυσικό πρόσωπο μεταφέρει την κατοικία του εκτός Ισπανίας, ενώ η ισπανική νομοθετική ρύθμιση θα έπρεπε να εφαρμόζεται κατά τον ίδιο τρόπο είτε το φυσικό αυτό πρόσωπο διατηρεί την κατοικία του εντός του ισπανικού εδάφους είτε όχι.

3. Η νομοθετική αυτή ρύθμιση έρχεται σε αντίθεση προς την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων, την οποία καθιερώνουν τα άρθρα 18, 39 και 43 ΕΚ και τα άρθρα 28 και 31 της Συμφωνίας ΕΟΧ.

Αίτηση αναιρέσεως των KME Germany AG, πρώην KM Europa Metal AG, KME France SAS, πρώην Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, πρώην Europa Metall SpA, που ασκήθηκε στις 16 Ιουλίου 2009 κατά της αποφάσεως της 6ης Μαΐου 2009, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (όγδοο τμήμα) στην υπόθεση T-127/04, KME Germany AG, πρώην KM Europa Metal AG, KME France SAS, πρώην Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, πρώην Europa Metall SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-272/09 P)

(2009/C 220/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: KME Germany AG, πρώην KM Europa Metal AG, KME France SAS, πρώην Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, πρώην Europa Metall SpA (εκπρόσωποι: M. Siragusa, G. Rizza, M. Piergiorgianni, avvocati, A. Winckler, avocat, T. Graf, Rechtsanwalt)

Έτερος διάδικος: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των αναιρεσειουσών

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- Να αναιρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου·
- Κατά το μέτρο του δυνατού, να ακυρώσει μερικώς, βάσει των υποβαλλομένων στο Δικαστήριο πραγματικών περιστατικών, την απόφαση της Επιτροπής και να μειώσει το ύψος του προστίμου της KME·
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας και της ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασίας.

Επικυρωτικώς, αν το στάδιο της διαδικασίας δεν το επιτρέπει,

- Να αναιρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου (περιλαμβανομένης και της διατάξεως του Πρωτοδικείου που καταδικάζει την KME στα δικαστικά έξοδα) και να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες επικρίνουν την κρίση του Πρωτοδικείου ότι η Επιτροπή απέδειξε επαρκώς κατά νόμον ότι τα Level Wound Coils Arrangements είχαν αντίκτυπο στην οικεία αγορά και ότι, συνεπώς, το στοιχείο αυτό έπρεπε να ληφθεί υπόψη για τον καθορισμό του αρχικού ποσού του προστίμου της KME. Αναπτύσσοντας το σκεπτικό αυτό για ν' απορρίψει τον πρώτο λόγο ακυρώσεως της KME, το Πρωτοδικείο παρέβη το κοινοτικό δίκαιο και ανέπτυξε μη λογική και ανεπαρκή αιτιολογία. Περαιτέρω, το Πρωτοδικείο κατάφωρα διαστρέβλωσε τα πραγματικά περιστατικά και τις αποδείξεις που του υποβλήθηκαν, αποδεχόμενο

το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι τα οικονομικά αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η KME δεν απέδειξαν ότι η παράβαση στο σύνολό της δεν είχε κανένα αντίκτυπο στην αγορά.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες επικρίνουν το Πρωτοδικείο διότι έκρινε νόμιμο το γεγονός ότι η Επιτροπή –για να προσδιορίσει το μέγεθος της επηρεαζόμενης από την παράβαση αγοράς, με σκοπό να σταθμίσει τη βαρύτητα της παραβάσεως προς επιμέτρηση του προστίμου της KME– αναφέρθηκε σε μια αγοράία αξία που εσφαλμένα περιελάμβανε τα εισοδήματα που πραγματοποιήθηκαν από μια αγορά προηγούμενου σταδίου ευρισκόμενη εκτός καρτέλ, παρά το γεγονός ότι τα μέλη του καρτέλ δεν ήταν κάθετα οργανωμένα σ' εκείνη την αγορά προηγούμενου σταδίου. Αναπτύσσοντας το σκεπτικό αυτό για ν' απορρίψει τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως της KME, το Πρωτοδικείο παρέβη το κοινοτικό δίκαιο και ανέπτυξε μη λογική και ανεπαρκή αιτιολογία.

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες επικρίνουν το Πρωτοδικείο διότι απέρριψε τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, ότι η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένα τις Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων του 1998 και παραβίασε τις αρχές της αναλογικότητας και της ίσης μεταχείρισης επιβάλλοντας το μέγιστο ποσοστό αύξησης του αρχικού ποσού του προστίμου της KME λόγω διάρκειας. Κατά την άποψη των αναιρεσειουσών, το Πρωτοδικείο παρέβη το κοινοτικό δίκαιο και ανέπτυξε ασαφή, μη λογική και ανεπαρκή αιτιολογία για να κρίνει νόμιμο το σχετικό μέρος της αποφάσεως της Επιτροπής.

Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες ισχυρίζονται ότι το Πρωτοδικείο παρέβη το κοινοτικό δίκαιο απορρίπτοντας το τέταρτο σκέλος του τέταρτου λόγου ακυρώσεως και κρίνοντας νόμιμο το σχετικό μέρος της αποφάσεως, με το οποίο η Επιτροπή αρνήθηκε να μειώσει το πρόστιμο της KME λόγω της συνεργασίας της πέραν του πεδίου της ανακοίνωσης του 1996 για τη συνεργασία, κατά παράβαση των Κατευθυντηρίων γραμμών του 1998 και κατά παραβίαση των αρχών της επεικειας και της ίσης μεταχείρισεως.

Με τον πέμπτο και τελευταίο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες ισχυρίζονται ότι το Πρωτοδικείο παρέβη το κοινοτικό δίκαιο και προσέβαλε το θεμελιώδες δικαίωμα των αναιρεσειουσών προς πλήρη και αποτελεσματική ένδικη προστασία, παραλείποντας να εξετάσει εμπειριστικώς τα επιχειρήματα της KME και επιδεικνύοντας ευμενή προκατάληψη υπέρ της κρίσεως της Επιτροπής.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal de grande instance de Paris (Γαλλία) στις 16 Ιουλίου 2009 — Olivier Martinez, Robert Martinez κατά Société MGN Ltd.

(Υπόθεση C-278/09)

(2009/C 220/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de grande instance de Paris

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Olivier Martinez, Robert Martinez

Εναγόμενοι: Εταιρία MGN Limited

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 2 και 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις⁽¹⁾ την έννοια ότι παρέχει δικαιοδοσία στο δικαστήριο κράτους μέλους να επιληφθεί αγωγής ασκηθείσας λόγω προσβολής των συνδεομένων με την προσωπικότητα δικαιωμάτων διαπραχθείσας ενδεχομένως μέσω της διοχτεύσεως πληροφοριών και/ή φωτογραφιών σε διαδικτυακό κόμβο από άλλο κράτος μέλος εκ μέρους εταιρίας εδρεύουσας στο δεύτερο αυτό κράτος —ή σε άλλο κράτος μέλος, διαφορετικό, πάντως, του πρώτου—:

- είτε υπό τη μόνη προϋπόθεση ότι η πρόσβαση στο περιεχόμενο αυτού του διαδικτυακού κόμβου μπορεί να γίνει από το πρώτο κράτος,
- είτε μόνο εφόσον υφίσταται μεταξύ του ζημιογόνου γεγονότος και του εδάφους του πρώτου αυτού κράτους επαρκές, ουσιαστικό ή σημαντικό στοιχείο συνδέσεως και, στη δεύτερη αυτή περίπτωση, αν αυτό το στοιχείο συνδέσεως μπορεί να προκύψει:
 - από τον αριθμό των συνδέσεων με τον επίμαχο αυτό διαδικτυακό κόμβο από το πρώτο κράτος μέλος, είτε σε απόλυτη τιμή είτε σε σχέση με το σύνολο των συνδέσεων με τον εν λόγω κόμβο,
 - από τον τόπο της κατοικίας, ή της ιθαγένειας, του προβάλλοντος προσβολή των σχετικών με την προσωπικότητα δικαιωμάτων του ή, γενικότερα, των ενδιαφερομένων ατόμων,
 - από τη γλώσσα στην οποία διατυπώνεται η επίμαχη πληροφορία ή από οποιοδήποτε άλλο στοιχείο που καταδεικνύει τη βούληση του εκδότη του διαδικτυακού αυτού κόμβου να απευθυνθεί ειδικώς στο κοινό του πρώτου κράτους,
 - από τον τόπο στον οποίο έλαβαν χώρα τα γεγονότα που προβάλλονται και/ή ελήφθησαν οι φωτογραφίες που διαδίδονται μέσω του διαδικτύου,
 - από άλλα κριτήρια;

⁽¹⁾ ΕΕ 2001, L 12, σ. 1.

Προσφυγή της 27ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-294/09)

(2009/C 220/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Braun, A.-A. Gilly)

Καθής: Ιρλανδία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2006/43/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2006, για τους υποχρεωτικούς ελέγχους των ετήσιων και ενοποιημένων λογαριασμών, για την τροποποίηση των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΚ του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 84/253/ΕΟΚ του Συμβουλίου, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την ως άνω οδηγία·
- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 29 Ιουνίου 2008.

⁽¹⁾ ΕΕ L 157, σ. 87.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-213/08)⁽¹⁾

(2009/C 220/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 197 της 2.8.2008.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας.

(Υπόθεση C-435/08)⁽¹⁾

(2009/C 220/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 301 της 22.11.2008.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Ιουνίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Πορτογαλίας

(Υπόθεση C-459/08) ⁽¹⁾

(2009/C 220/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 313 της 6.12.2008.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 5ης Ιουνίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-500/08) ⁽¹⁾

(2009/C 220/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 6 της 10.1.2009.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 26ης Ιουνίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-503/08) ⁽¹⁾

(2009/C 220/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 6 της 10.1.2009

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Φεβρουαρίου 2009 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden den Haag (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — KLG Europe Eersel BV κατά Reedereikontor Adolf Zeuner GmbH

(Υπόθεση C-534/08) ⁽¹⁾

(2009/C 220/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 44 της 21.2.2009.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Ιουνίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-10/09) ⁽¹⁾

(2009/C 220/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 55 της 7.3.2009.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Ιουνίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Πορτογαλίας

(Υπόθεση C-11/09) ⁽¹⁾

(2009/C 220/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 55 της 7.3.2009.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 2009 — CREM κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-106/08) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Εντολές — Μη δυνάμενη να προσβληθεί πράξη — Επιβεβαιωτική πράξη — Απαράδεκτο — Αγωγή αποζημιώσεως — Αγωγή προδήλως αβάσιμη)

(2009/C 220/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Centre de promotion de l'emploi par la micro-entreprise (CPÉM) (Μασσαλία, Γαλλία) (εκπρόσωπος: C. Bonnefoi, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Flynn και A. Steiblyte)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως του χρεωστικού σημειώματος αριθ. 3240912189, της 17ης Δεκεμβρίου 2007, σχετικά με την απόφαση C (2007) 4645 της Επιτροπής, της 4ης Οκτωβρίου 2007, με την οποία καταργήθηκε η συνδρομή την οποία είχε χορηγήσει το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ) υπέρ του CPÉM με την απόφαση C (1999) 2645, της 17ης Αυγούστου 1999.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την αίτηση ακυρώσεως ως απαράδεκτη.
2. Απορρίπτει την αγωγή αποζημιώσεως ως προδήλως αβάσιμη.
3. Το Centre de promotion de l'emploi par la micro-entreprise (CPÉM) φέρει τα δικαστικά του έξοδα, περιλαμβανομένων εκείνων που αφορούν τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 107 της 26.4.2008.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2009 — Mologen κατά ΓΕΕΑ (dSLIM)

(Υπόθεση T-504/08) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος — Απόσυρση της αιτήσεως — Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως)

(2009/C 220/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mologen AG (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Klages, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 17ης Σεπτεμβρίου 2008 (υπόθεση R 1077/2007-4) σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος «dSLIM» ως κοινοτικού σήματος

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής.
2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 44 της 21.2.2009.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2009 — Thoss κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου

(Υπόθεση T-545/08) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Προθεσμία ασκήσεως της προσφυγής — Εκπρόθεσμη άσκηση — Έλλειψη συγχωρητέου λάθους — Προδήλως απαράδεκτη προσφυγή)

(2009/C 220/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Thérèse Nicole Thoss (Dommeldange, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: P. Goergen, δικηγόρος)

Καθού: Ελεγκτικό Συνέδριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: T. Kennedy και J.-M. Stenier)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου της 20ής Μαρτίου 2006 να μη χορηγήσει στην προσφεύγουσα, χήρα πρώην μέλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου, σύνταξη επιζώντος, με το αιτιολογικό ότι κατά τον χρόνο του θανάτου δεν είχε συμπληρωθεί πενταετία γάμου (υπόθεση καταχωρισθείσα υπό τον αριθμό F-46/08 και παραπεμφθείσα στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης).

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
2. Καταδικάζει τηνThérèse Nicole Thoss στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 171 της 5.7.2008 (πρώην υπόθεση F-46/08).

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουλίου 2009 — Sníace κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-238/09 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση κρίνущα ασύμβατη με την κοινή αγορά μία ενίσχυση και διατάσσουσα την ανάκτησή της — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Τυπικές παραλείψεις — Απαράδεκτο)

(2009/C 220/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sníace (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: F. J. Moncholí Fernández, abogado)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: C. Urraca Caviedes)

Αντικείμενο

Ακύρωση της αποφάσεως C (2009) 1479 τελικό της Επιτροπής, της 10ης Μαρτίου 2009, η οποία τροποποιεί την απόφαση 1999/395/EK, της 28ης Οκτωβρίου 1998, και κηρύσσει ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά τις κρατικές ενισχύσεις που χορήγησαν οι ισπανικές αρχές υπέρ της παραγωγού εταιρίας συνθετικών ινών Sníace, υπό μορφή μη εκτελέσεως πολλών συμφωνιών αναδιαρθρώσεως/διευθέτησης οφειλής που αυτή συνήψε με το Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) και το Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου διατάσσει:

1. Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
2. Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 17ης Ιουνίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Edificios Inteco, SL

(Υπόθεση T-235/09)

(2009/C 220/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: G. Valero Jordana)

Καθής: Edificios Inteco, SL (Valladolid, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— Να υποχρεώσει την καθής να επιστρέψει στην προσφεύγουσα το ποσό των 157 238,07 ευρώ, πλέον 81 686,22 ευρώ για οφειλόμενους μέχρι την 1η Ιουνίου 2009 τόκους, πλέον τόκων υπερημερίας, ύψους 21,73796 ευρώ ανά ημέρα, από 2ας Ιουνίου 2009 έως πλήρους εξοφλήσεως της οφειλής·

— Να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή ζητεί την μερική επιστροφή των ποσών που είχε καταβάλει στην εταιρία Edificios Inteco, S.L. προς εκτέλεση συμβάσεως συναφθείσας στο πλαίσιο του σχεδίου «Energy — Comfort 2000 Phase I» με αντικείμενο την κατασκευή κτιρίου γραφείων και εμπορικών χώρων στην πόλη Valladolid (Ισπανία), και την οποία κατήγγειλε η Επιτροπή.

Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η καθής αθέτησε συμβατικές υποχρεώσεις της.

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 2 Ιουλίου 2009 — AECOPS κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-256/09)

(2009/C 220/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Associação de Empresas de Construção, Obras Públicas e Serviços (Aecops) (Λισσαβόνα, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: J. L. da Cruz Vilaça και L. Pinto Monteiro, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

— Να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επί του φακέλου 89 0771 P1, της 21^{ης} Ιουλίου

2005, με την οποία μειώνεται σε 48 504 201 εσκούδα η συνδρομή που είχε εγκριθεί με την απόφαση C(89)0570 της 22ας Μαρτίου 1989 και απαιτείται η επιστροφή ποσού 53 310 198 εσκούδων.

— Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Παραβίαση του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης: δεν δόθηκε στην προσφεύγουσα η δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της πριν από την έκδοση οριστικής αποφάσεως περί μείωσης της οικονομικής συνδρομής, κατά παράβαση ουσιώδους τύπου επισύρουσα ακύρωση της αποφάσεως αυτής.

Προσβολή της αρχής της ασφάλειας δικαίου λόγω παραγραφής της διαδικασίας και υπέρβαση του ευλόγου χρόνου για την έκδοση αποφάσεως.

Παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως: η προσβαλλόμενη απόφαση δεν εκθέτει, ούτε καν συνοπτικά, τους λόγους που οδήγησαν στη μείωση της συνδρομής.

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 2 Ιουλίου 2009 — AECOPS κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-257/09)

(2009/C 220/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Associação de Empresas de Construção, Obras Públicas e Serviços (Aecops) (Λισσαβόνα, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: J. L. da Cruz Vilaça και L. Pinto Monteiro, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

— Να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επί του φακέλου 89 0979 P3, της 21^{ης} Ιουλίου 2005, με την οποία μειώνεται σε 426 070 εσκούδα η συνδρομή που είχε εγκριθεί με την απόφαση C(89)0570 της 22ας Μαρτίου 1989 και απαιτείται η επιστροφή ποσού 1 591 128 εσκούδων.

— Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Παραβίαση του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης: δεν δόθηκε στην προσφεύγουσα η δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της πριν από την έκδοση οριστικής αποφάσεως περί μείωσης της οικονομικής συνδρομής, κατά παράβαση ουσιώδους τύπου επισύρουσα ακύρωση της αποφάσεως αυτής.

Προσβολή της αρχής της ασφάλειας δικαίου λόγω παραγραφής της διαδικασίας και υπέρβαση του ευλόγου χρόνου για την έκδοση αποφάσεως.

Παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως: η προσβαλλόμενη απόφαση δεν εκθέτει, ούτε καν συνοπτικά, τους λόγους που οδήγησαν στη μείωση της συνδρομής.

Προσφυγή της 7ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή κατά Arci Nuova Associazione Comitato di Cagliari και Alberto Gessa

(Υπόθεση T-259/09)

(2009/C 220/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Moretto, δικηγόρος, A. M. Rouchaud-Joët, N. Bambara)

Καθών: Arci Nuova Associazione Comitato di Cagliari (Κάλιαρι, Ιταλία), Alberto Gessa (Κάλιαρι, Ιταλία).

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να υποχρεώσει την Arci Nuova Associazione Comitato di Cagliari και τον Alberto Gessa, προσωπικώς και αλληλεγγύως, να καταβάλουν το ποσό των 15 675 ευρώ και τόκους υπερμερίας με επιτόκιο 7,32 % από 20ής Μαΐου 2007 έως πλήρους εξοφλήσεως του οφειλόμενου ποσού·

— να καταδικάσει την Arci Nuova Associazione Comitato di Cagliari και τον Alberto Gessa στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αντικείμενο της παρούσας προσφυγής είναι να υποχρεωθεί η προαναφερθείσα ένωση και, αλληλεγγύως, ο πρόεδρος της να καταβάλουν ποσό ίσο προς την προκαταβολή που κατέβαλε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της δράσεως «ONG-2003-204-Cagliari-ARCI-I'Europa dei Migranti». Η δράση αυτή περιλαμβάνει ενέργειες στον τομέα της πληροφορικής και της τεκμηρίωσης, στη γλώσσα των διαφόρων χωρών προελεύσεως, επί των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων, της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων και των σταδίων οικοδομής και διευρύνσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, προς διευκόλυνση της ενσωματώσεως μεταναστών.

Η σύμβαση προέβλεπε την υποχρέωση διαβίβασης, εντός ορισμένης προθεσμίας, της τελικής εκθέσεως υλοποιήσεως της δράσεως, οριστικού υπολογισμού των επιλέξιμων δαπανών ως προς τις οποίες πράγματι χορηγήθηκε συνδρομή, καθώς και πλήρους καταστάσεως εσόδων και δαπανών.

Επειδή η υποχρέωση αυτή δεν τηρήθηκε, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή.

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Ιουλίου 2009 το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) κατά της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 5 Μαΐου 2009 στην υπόθεση F-27/08, Simões Dos Santos κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-260/09 P)

(2009/C 220/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείον: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: I. de Medrano Caballero, επικουρούμενος από τον D. Waelbroeck, δικηγόρο)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Manuel Simões Dos Santos (Μαδρίτη, Ισπανία)

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Το ανααιρεσείον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-27/28, συμπεριλαμβανομένων των ενδιάμεσων συμπερασμάτων·
- να δεχθεί τα αιτήματα που υπέβαλε πρωτοδίκως το νυν ανααιρεσείον, ήτοι να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·
- να καταδικάσει τον αναηρεσίβλητο στα έξοδα τόσο της παρούσας δίκης όσο και της δίκης ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα αίτηση αναίρεσως, το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ζητεί την αναίρεση της απόφασης του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ) της 5ης Μαΐου 2009 στην υπόθεση F-27/28, Simões Dos Santos κατά ΓΕΕΑ, με την οποία το ΔΔΔ ακύρωσε την απόφαση PERS-01-07 και την από 15 Ιουνίου 2007 επιστολή του ΓΕΕΑ, καθόσον συνεπάγονται την εξέλιψη του υπολοίπου των μορίων αξιολόγησης του Simões Dos Santos μετά την προαγωγή του.

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσως, το ΓΕΕΑ προβάλλει τρεις λόγους αντλούμενους:

- από νομικό σφάλμα, καθόσον το ΔΔΔ, κατά παράβαση της νομολογίας όσον αφορά τις προϋποθέσεις αναδρομικής εφαρμογής των πράξεων και την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, διαπίστωσε ότι το ΓΕΕΑ παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου και την αρχή της μη αναδρομικότητας·
- από νομικό σφάλμα, καθόσον το ΔΔΔ έκρινε ότι το ΓΕΕΑ παρέβη το άρθρο 233 ΕΚ και παραβίασε το δεδικασμένο που απορρέει από την απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Φεβρουαρίου 2007 στην υπόθεση T-435/04, Simões Dos Santos κατά ΓΕΕΑ, ενώ τα μέτρα που έλαβε το ΓΕΕΑ για την εκτέλεση της εν λόγω απόφασης είναι τα μόνα που επιτρέπονται χωρίς να παραβιάζεται η αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων·

— από τον παράνομο χαρακτήρα της επιδίκασης, εκ μέρους του ΔΔΔ, αποζημίωσης προς ικανοποίηση της υποτιθέμενης ηθικής βλάβης, δεδομένου ότι δεν υπήρξε πταίσμα του ΓΕΕΑ, το δε ΔΔΔ αποφάνθηκε *ultra petita*.

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Ιουλίου 2009 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 28 Απριλίου 2009 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις F-5/05, Violetti κ.λπ. κατά Επιτροπής, και F-7/05, Schmit κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-261/09 P)

(2009/C 220/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και J.-P. Keppenne)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Antonello Violetti (Cittiglio, Ιταλία), Nadine Schmit (Ispra, Ιταλία), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Anna Bassi Perucchini (Reno di Leggiano, Ιταλία), Marco Basso (Varano Borghi, Ιταλία), Ernesto Brognieri (Barasso, Ιταλία), Sergio Brusorio (Sesto Calende, Ιταλία), Natale Cao (Ispra), Renato Cazzaniga (Ispra), Elvidio Flammioni (Varese, Ιταλία), Luigi Magistri (Ispra), Reginella Molinari Canale (Ispra), Giuseppe Morelli (Besozzo, Ιταλία), Nadia Valentini (Varese) και Giuseppe Zara (Ispra)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 28ης Απριλίου 2009 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις F-5/05 και F-7/05, Violetti κ.λπ. κατά Επιτροπής, στο μέτρο που με την απόφαση αυτή κρίθηκαν παραδεκτές οι προσφυγές ακύρωσης κατά της απόφασης της OLAF να διαβιβάσει πληροφορίες στις ιταλικές αρχές·
- να αποφασίσει το ίδιο επί των παρούσων υποθέσεων, να κρίνει απαράδεκτες τις προσφυγές ακύρωσης·
- να καταδικάσει τους προσφεύγοντες πρωτοδίκως στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα αίτηση αναίρεσης, η Επιτροπή ζητεί την αναίρεση της απόφασης του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ) της 28ης Απριλίου 2009 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις F-5/05 και F-7/05, Violetti κ.λπ. κατά Επιτροπής, με την οποία το ΔΔΔ ακύρωσε την απόφαση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) να διαβιβάσει πληροφορίες αφορώσες τους προσφεύγοντες πρωτοδίκως στις ιταλικές δικαστικές αρχές και καταδίκασε την Επιτροπή να καταβάλει σε κάθε προσφεύγοντα αποζημίωση ύψους 3 000 ευρώ.

Προς στήριξη της αίτησης αναίρεσης, η Επιτροπή προβάλλει ένα μοναδικό λόγο αντλούμενο από την παράβαση του άρθρου 90α του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο μέτρο που το ΔΔΔ παρέβη το κοινωνικό δίκαιο και προέβη σε πεπλανημένη αιτιολόγηση κατά παράβαση της πάγιας νομολογίας σύμφωνα με την οποία οι προπαρασκευαστικές πράξεις όπως η κίνηση έρευνας της OLAF, η τελική έκθεση της OLAF και η κίνηση πειθαρχικής διαδικασίας δεν συνιστούν βλαπτικές πράξεις. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η νομολογία αυτή μπορεί να εφαρμοστεί κατ' αναλογία στο άρθρο 90α του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων όσον αφορά τη δυνατότητα υποβολής διοικητικής ένστασης κατά των πράξεων της OLAF.

Αγωγή της 2ας Ιουλίου 2009 — Tecnoprocess κατά Επιτροπής και Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο Μαρόκο

(Υπόθεση T-264/09)

(2009/C 220/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Tecnoprocess Srl (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωπος: ο δικηγόρος A. Majoli)

Εναγόμενες: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο Μαρόκο

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να διαπιστώσει, κατά το άρθρο 232 ΕΚ, την παράλειψη της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Ραμπάτ και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,
- να διαπιστώσει, βάσει του άρθρου 288 της Συνθήκης, ότι η Αντιπροσωπεία και η Επιτροπή υπέχουν εξωσυμβατική ευθύνη έναντι της ενάγουσας και να τις υποχρεώσει εις ολόκληρον να της καταβάλουν ως αποζημίωση το ποσό του 1 000 000 (ολογράφως: ενός εκατομμυρίου) ευρώ.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ενάγουσα δρα σε διάφορους τομείς της βιομηχανίας. Από το 2002 η Tecnoprocess δρα στην αγορά των διαδικασιών των διαγωνισμών που διοργανώνει το Γραφείο EuropeAid για τα προγράμματα χορήγησης από την Επιτροπή εξωτερικών ενισχύσεων προς τις αναπτυσσόμενες χώρες, τα οποία χρηματοδοτούνται από τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης. Με την παρούσα αγωγή η ενάγουσα υποβάλλει στην κρίση του Πρωτοδικείου τη συμπεριφορά των εναγόμενων κατά την εκτέλεση των εξής συμβάσεων:

- Σύμβαση EuropeAid 1144205/D/S/MA (δημόσια σύμβαση 14/2003/meda/b7 — 4100/ib/96/0587) — RISTORAZIONE,

- Σύμβαση EuropeAid 114194/D/S/MA (δημόσια σύμβαση 15/2003/meda/b7 — 4100/ib/96/0587) — FREDDO,
- Σύμβαση EuropeAid 114194/D/S/MA (δημόσια σύμβαση 16/2003/meda/b7 — 4100/ib/96/0587) — FREDDO και
- Σύμβαση EuropeAid/12088/D/S/MA — Centre Assistance Technique des Industriels des Equipements pour véhicules (Cetiev), παρτίδες 3 και 6.

Αντικείμενο των τριών πρώτων συμβάσεων, οι οποίες συνήφθησαν στο πλαίσιο του προγράμματος MEDA 1, ήταν η προμήθεια του εξοπλισμού και των βοηθητικών υλικών του κυλικείου και του εστιατορίου του *Office de la Formation professionnelle et de la Promotion du Travail* (OFPPT) [της Υπηρεσίας επαγγελματικής εκπαίδευσης και προώθησης της απασχόλησης] στη Ραμπάτ.

Κατά την εκτέλεση των συμβάσεων αυτών το OFPPT αρνήθηκε, κατά την ενάγουσα, να υπογράψει το πρωτόκολλο παραλαβής των εμπορευμάτων, μολονότι είχε χρησιμοποιήσει τα επίμαχα προϊόντα, τα οποία είχε παραδώσει νομότυπα η ενάγουσα.

Ανάλογες ήταν και οι δυσκολίες που ανέκυψαν σε σχέση με την τέταρτη σύμβαση, η οποία είχε συναφθεί στο πλαίσιο του προγράμματος MEDA 2 και αφορούσε την προμήθεια ιδιαίτερα εξειδικευμένων μηχανών, οι οποίες επρόκειτο να χρησιμοποιηθούν για την πραγματοποίηση δοκιμών σε φίλτρα αυτοκινήτων.

Κατά την ενάγουσα, η παράλειψη της Επιτροπής να εφαρμόσει, ενόψει των σοβαρών παραβάσεων κατά την εκτέλεση των εν λόγω συμβάσεων, λύση που να ικανοποιεί τα συμφέροντα της ενάγουσας αποτελεί λόγο γένεσης εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας.

Συναφώς η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι έχουν παραβιαστεί το άρθρο 56 του δημοσιονομικού κανονισμού, η αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, η αρχή της αναλογικότητας και η αρχή της προστασίας της ιδιωτικής σφαίρας.

Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2009 — PVS κατά ΓΕΕΑ — MeDiTA Medizinischer Kurierdienst (medidata)

(Υπόθεση T-270/09)

(2009/C 220/77)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PVS — Privatärztliche Verrechnungsstelle Rhein-Ruhr GmbH (Mülheim an der Ruhr, Γερμανία) (εκπρόσωπος: F. Lindenberg, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: MeDiTA Medizinische Kurierdienst- u. Handelsg. mbH (Ντύσσελντορφ, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών της 14ης Μαΐου 2009 στην υπόθεση R 1724/2007/4 και να απορρίψει την ανακοπή·
- να καταδικάσει το καθού στα έξοδα της παρούσας δίκης και της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών·
- να καταδικάσει το καθού ερήμην, χωρίς προφορική διαδικασία, αν το υπόμνημα αντικρούσεως δεν κατατεθεί κατά τον απαιτούμενο τύπο και εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: το εικονιστικό σήμα «mediata» σε μπλε, φαιό και λευκό χρώμα, για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 36, 41, 42 και 44 (αίτηση καταχωρίσεως αριθ. 4 495 842)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: MeDiTA Medizinische Kurierdienst- u. Handelsg.m.bH

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το γερμανικό λεκτικό σήμα «MeDiTA» για υπηρεσίες των κλάσεων 35 και 39, η δε ανακοπή βάλλει κατά της καταχωρίσεως του σήματος για την κλάση 35

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 ⁽¹⁾, καθόσον δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαραβαλλομένων σημάτων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2009 — Sobieski zu Schwarzenberg κατά ΓΕΕΑ — British-American Tobacco Polska (Romuald Prinz Sobieski zu Schwarzenberg)

(Υπόθεση T-271/09)

(2009/C 220/78)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Romuald Prinz Sobieski zu Schwarzenberg (Dortmund, Γερμανία) (εκπρόσωποι: U. Fitzner και U. Fitzner, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: British-American Tobacco Polska S.A. (Augustów, Πολωνία)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 13.5.2009 (υπόθεση R 771/2008-4)·

— να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών, της 14.3.2008, και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: ο προσφεύγων

Σήμα προς καταχώριση «Romuald Prinz Sobieski zu Schwarzenberg» για προϊόντα των κλάσεων 33 και 34 (αίτηση αριθ. 4 583 761)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: British-American Tobacco Polska S.A.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το πολωνικό λεκτικό σήμα «JAN III SOBIESKI» για προϊόντα της κλάσεως 34 (αριθ. 110 327) και το πολωνικό εικονιστικό σήμα «JAN III SOBIESKI» για προϊόντα των κλάσεων 3, 30, 32 και 33 (αριθ. 160 417), καθόσον η ανακοπή αφορά την καταχώριση για προϊόντα των κλάσεων 33 και 34

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της αιτήσεως ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 60 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) 2869/95 ⁽²⁾ και του άρθρου 60, σε συνδυασμό με το άρθρο 81 του κανονισμού 207/2009

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2869/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με τα πληρωτέα προς το Γραφείο εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς τέλη (Εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΕΕ 1995, L 303, σ. 33).

Προσφυγή της 10ης Ιουλίου 2009 — Pineapple Trademarks κατά ΓΕΕΑ — Dalmau Salmons (KUSTOM)

(Υπόθεση T-272/09)

(2009/C 220/79)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pineapple Trademarks Pty Ltd (Burleigh Heads, Αυστραλία) (εκπρόσωπος: N. Saunders, barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Angel Custodio Dalmau Salmons (Βαρκελώνη, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 5ης Μαρτίου 2009 στην υπόθεση R 383/2008-1 και να αναπέμψει προς εξέταση στο ΓΕΕΑ την αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος· και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «KUSTOM», για προϊόντα των κλάσεων 18, 25 και 28

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Καταχωρισμένο κοινοτικό λεκτικό σήμα «CUSTO» για προϊόντα των κλάσεων 18 και 25

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Ανακοπή δεκτή για όλα τα επίδικα προϊόντα

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009, καθόσον το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως έκρινε ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαραβαλλομένων σημάτων· προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του προσφεύγοντος, καθόσον το τμήμα προσφυγών προέβη σε διαπιστώσεις σχετικά με την οπτική και εννοιολογική ομοιότητα μεταξύ των αντιπαραβαλλομένων σημάτων, τις οποίες δεν δόθηκε στον προσφεύγοντα η δυνατότητα να σχολιάσει και οι οποίες δεν στηρίζονταν σε επαρκείς αποδείξεις.

Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2009 — Deutsche Bahn κατά ΓΕΕΑ — DSB (IC4)

(Υπόθεση T-274/09)

(2009/C 220/80)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deutsche Bahn AG (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: E. Haag, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: DSB (Κοπεγχάγη, Δανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγο-

ράς της 30ής Απριλίου 2009, καθώς και την απόφαση του τμήματος ανακοπών της 26ης Ιουλίου 2007.

- Να καταδικάσει το Γραφείο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων περιλαμβανομένων εκείνων που αφορούν τις διαδικασίες ενώπιον του τμήματος προσφυγών και του τμήματος ανακοπών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: DSB

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «IC4» για προϊόντα της κλάσεως 39 (αίτηση αριθ. 4 255 411)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το λεκτικό σήμα «ICE» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 6, 7, 9, 11, 12, 19, 37, 38, 39, 41 και 42 (κοινοτικό σήμα αριθ. 170 605) και γερμανικό εικονιστικό σήμα «IC» για υπηρεσίες των κλάσεων 39 και 42 (αριθ. 1 009 258)

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 (¹), καθόσον υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθεμένων σημάτων.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 16ης Ιουλίου 2009 — Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-275/09)

(2009/C 220/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd (Δουβλίνο, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: I. Dodds-Smith, Solicitor, D. Anderson, QC, και J. Stratford, Barrister)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση, δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία αυτή, επικυρώνοντας τη γνώμη που διατύπωσε η επιτροπή φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΟΦ), χορήγησε έγκριση για την εμπορία του προϊόντος το οποίο η προσφεύγουσα αποκαλεί «Lunivία», κρίνοντας, όμως, ότι η «eszopiclone» που περιέχει δεν είναι δραστική ουσία κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 726/2004 (¹).

Η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους προς στήριξη των αιτημάτων της.

Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής δεν εφάρμοσε τα ορθά νομικά κριτήρια για τον προσδιορισμό μιας νέας δραστικής ουσίας, κατά παράβαση της νομοθεσίας και, ειδικότερα, του άρθρου 10, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας, 2001/83 (?) και του παραρτήματος I, δεύτερο μέρος, τρίτο τμήμα, της οδηγίας αυτής, καθώς και κατά παράβαση των εφαρμοστέων κατευθυντηρίων γραμμών, όπως η ανακοίνωση προς τους αιτούντες (ιδίως οι τόμοι 2Α και 3 αυτής). Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, επίσης, ότι η μέθοδος που ακολούθησε η καθής στην προσβαλλόμενη απόφαση, όσον αφορά την προϋπόθεση που πρέπει να πληροί μία ουσία ώστε να μπορεί να χαρακτηριστεί ως νέα έρχεται σε αντίθεση προς τον σκοπό του νομοθετικού πλαισίου, το οποίο δεν στηρίζεται στις έννοιες της «προστιθέμενης αξίας» ή της συγκριτικής αποτελεσματικότητας, αλλά σε απόλυτους κανόνες ποιότητας, ασφάλειας και αποτελεσματικότητας.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής προσέβαλε ουσιώδη οικονομικά της δικαιώματα, καθόσον ο ΕΟΦ έλαβε υπόψη του δηλώσεις στις οποίες προέβη τρίτο πρόσωπο, χωρίς να ενημερώσει σχετικά με τις δηλώσεις αυτές την προσφεύγουσα ή να της παράσχει τη δυνατότητα να διατυπώσει σχετικώς τη γνώμη της.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών χορήγησης άδειας και εποπτείας όσον αφορά τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη και για κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΕ L 136, σ. 1).

(2) Οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311, σ. 67).

Προσφυγή της 17ης Ιουλίου 2009 — Verband Deutscher Prädikats- und Qualitätsweingüter κατά ΓΕΕΑ (GG)

(Υπόθεση T-278/09)

(2009/C 220/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Verband Deutscher Prädikats- und Qualitätsweingüter eV (Gau-Algesheim, Γερμανία) (εκπρόσωπος: N. Schindler, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 30ής Απριλίου 2009 (υπόθεση R 1568/2008-1)·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «GG» για προϊόντα της κλάσεως 33 (αίτηση αριθ. 6 388 284)

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 75, λόγω ελλιπούς αιτιολογίας της αποφάσεως, καθώς και του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 (1), καθόσον το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση έχει την κατ' ελάχιστον απαιτούμενη διακριτική ισχύ και δεν συντρέχει κανένας λόγος διατηρήσεως της ελεύθερης χρήσης του από το κοινό

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 9ης Ιουλίου 2009 — Aiello κατά ΓΕΕΑ — Cantoni ITC (100 % Capri)

(Υπόθεση T-279/09)

(2009/C 220/83)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Antonino Aiello (Vico Equense, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Coccia και L. Pardo, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Cantoni ITC SpA (Μιλάνο, Ιταλία)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 2ας Απριλίου 2009, κοινοποιηθείσα με τηλεμοιτυπία της 14ης Μαΐου 2009, στην υπόθεση R 1148/2008-1 μεταξύ Antonino Aiello και Cantoni ITC S.p.A., και, μεταρρυθμίζοντας την απόφαση αυτή, να απορρίψει την ανακοπή B 856 163 που ασκήθηκε κατά της καταχωρίσεως του σήματος «100 % CAPRI» για προϊόντα των κλάσεων 3, 18 και 25 (αριθ. 003563848)·

— να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Ο προσφεύγων

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα που περιλαμβάνει το αριθμητικό-λεκτικό στοιχείο «100 % Capri» (αίτηση καταχωρίσεως αριθ. 3 563 848), για προϊόντα των κλάσεων 3, 18 και 25

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: CANTONI L.T.C. S.p.A.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Κοινοτικό εικονιστικό σήμα (αίτηση καταχωρίσεως αριθ. 2 689 891) και εθνικό εικονιστικό σήμα που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο «CAPRI», για προϊόντα των κλάσεων 3, 18 και 25

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής και απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως για όλα τα επίμαχα προϊόντα

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009, για το κοινοτικό σήμα, καθώς και των άρθρων 50, παράγραφος 1, και 20, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2869/95, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 για το κοινοτικό σήμα (που αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό 207/2009).

Προσφυγή της 17ης Ιουλίου 2009 — Fédération Internationale des Logis κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση τετραγώνου πράσινου χρώματος)

(Υπόθεση T-282/09)

(2009/C 220/84)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fédération Internationale des Logis (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: B. Brisset, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 22ας Απριλίου 2009 στην υπόθεση R 1511/2008-1 και να επιτρέψει την καταχώριση του ζητούμενου σήματος·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα απεικονίζον τετράγωνο πράσινου χρώματος για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3, 18, 24, 43 και 44 — αίτηση αριθ. 6 468 789

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αίτησης καταχώρισης

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, καθόσον η απεικόνιση τετραγώνου με κυρτές πλευρές, σε ιδιαίτερο και ειδικό πράσινο χρώμα, έχει διακριτική ισχύ για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητείται η καταχώριση, στο μέτρο που τα στοιχεία αυτά προσδίδουν ιδιαίτερη μορφή στο σήμα για τα εν λόγω προϊόντα και τις εν λόγω υπηρεσίες.

Προσφυγή της 17ης Ιουλίου 2009 — CEVA κατά Επιτροπής (Υπόθεση T-285/09)

(2009/C 220/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Centre d'Étude et de Valorisation des Algues SA (CEVA) (Pleubian, Γαλλία) (εκπρόσωπος: J.-M. Peyrical, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- αφενός, να διαπιστώσει την έλλειψη αιτιολογίας των εκτελεστών τίτλων που εκδόθηκαν κατόπιν των χρεωστικών σημειωμάτων αριθ. 3230901933, 3230901935, 323090136 και 3230901937, με ημερομηνία 11 Μαΐου 2009 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 11ης Μαΐου 2009·
- αφετέρου, να διαπιστώσει το ενδεχόμενο αδικαιολόγητου πλουτισμού της Επιτροπής σε περίπτωση καταβολής εκ μέρους της CEVA του ποσού των 173 435 ευρώ πλέον τόκων υπερημερίας·
- κατά συνέπεια, να ακυρώσει τους εκτελεστούς τίτλους που εκδόθηκαν κατόπιν των τεσσάρων χρεωστικών σημειωμάτων αριθ. 3230901933, 3230901935, 323090136 και 3230901937, της 11ης Μαΐου 2009·
- τέλος, να διαπιστώσει την μη τήρηση εκ μέρους της Επιτροπής των όρων της υπ' αριθ. Q5RS-2000-31334 συμβάσεως, γνωστής ως SEAPURA·
- ιδίως την μη τήρηση των διατάξεων των άρθρων 22 5 § 3 του παραρτήματος II, και του άρθρου 3.5 του παραρτήματος II της συμβάσεως Q5RS-2000-31334·
- κατά συνέπεια, να ακυρώσει τους εκτελεστούς τίτλους που εκδόθηκαν κατόπιν των τεσσάρων χρεωστικών σημειωμάτων αριθ. 3230901933, 3230901935, 323090136 και 3230901937 με ημερομηνία 11 Μαΐου 2009.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση των εκτελεστών τίτλων με τους οποίους η Επιτροπή ζήτησε την απόδοση του συνόλου των προκαταβολών που εισέπραξε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο εκτελέσεως της συμβάσεως SEAPURA αριθ. Q5RS-2000-31334 με αντικείμενο σχέδιο έρευνας και τεχνολογικής αναπτύξεως.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους αντλούμενους:

- από την έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας, καθόσον η Επιτροπή στηρίχθηκε σε προβαλλόμενη αθέτηση συμβατικών υποχρεώσεων εκ μέρους της προσφεύγουσας, χωρίς πάντως να προβάλλει νομικούς και πραγματικούς λόγους προς στήριξη αυτού του ισχυρισμού·

- από την παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως του αδικαιολόγητου πλουτισμού, καθόσον η απόδοση ολόκληρου του ποσού που ζητεί η Επιτροπή θα έχει ως συνέπεια τον αδικαιολόγητο πλουτισμό της, δεδομένου ότι θα έχει στη διάθεσή της τις εργασίες και τις μελέτες που εκπόνησε η προσφεύγουσα, χωρίς να έχει καταβάλει προς τούτο αμοιβή·
- την μη άσκηση εκ μέρους της Επιτροπής της εξουσίας ελέγχου που διαθέτει κατά την εκτέλεση της συμβάσεως.

Προσφυγή της 22ας Ιουλίου 2009 — Intel κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-286/09)
(2009/C 220/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Intel Corp. (Wilmington, Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής) (εκπρόσωποι: N. Green, I. Forrester, QC, M. Hoskins, K. Bacon, S. Singla, Barristers, A. Parr και R. MacKenzie, Solicitors)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει εξ ολοκλήρου ή μερικώς την απόφαση της Επιτροπής C(2009) 3726 τελική, της 13ης Μαΐου 2009, στην υπόθεση COMP/C-3/37.990 — Intel·
- επικουρικώς, να ακυρώσει ή να μειώσει ουσιωδώς το ποσόν του επιβληθέντος προστίμου·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της Intel.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση, δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, της αποφάσεως της Επιτροπής C(2009) 3726 τελική, της 13ης Μαΐου 2009, στην υπόθεση COMP/C-3/37.990 — Intel επειδή η εταιρία διέπραξε ενιαία και συνεχή παράβαση του άρθρου 82 ΕΚ και του άρθρου 54 της Συμφωνίας ΕΟΧ, μεταξύ Οκτωβρίου 2002 και Δεκεμβρίου 2007, εφαρμόζοντας στρατηγική σκοπούσα στον αποκλεισμό από την αγορά επεξεργαστών (CPU) x86 των ανταγωνιστών της. Η προσφεύγουσα ζητεί, επίσης, ακύρωση ή μείωση του προστίμου που της επιβλήθηκε.

Η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους προς στήριξη της προσφυγής της.

Πρώτον, υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο:

- (α) κρίνοντας ότι οι υπό όρους εκπτώσεις που χορηγούσε η Intel στους πελάτες της ήταν αφ' εαυτών καταχρηστικές επειδή εχορηγούντο υπό όρους, χωρίς να αποδείξει ότι μπορούσαν πράγματι να αποκλείσουν τους ανταγωνιστές·
- (β) στηριζόμενη σε ένα είδος καταχρηστικών κωλυμάτων για την είσοδο στην αγορά, καλουμένων «καθάρων περιορισμών» και

παραλείπουσα να προβεί σε οποιαδήποτε σχετική ανάλυση όσον αφορά τον αποκλεισμό των ανταγωνιστών (έστω όσον αφορά τη δυνατότητα ή την πιθανότητα αποκλεισμού των ανταγωνιστών)·

- (γ) παραλείπουσα να εξετάσει αν οι συμφωνίες περί εκπτώσεων που συνήψε η Intel με τους πελάτες της τέθηκαν σε εφαρμογή εντός του εδάφους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και/ή ανέπτυξαν άμεσα, ουσιαστικά, απευθείας και προβλέψιμα αποτελέσματα εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η εκ μέρους της Επιτροπής ανάλυση των αποδεικτικών στοιχείων δεν ανταποκρίνεται στα επιβαλλόμενα πρότυπα. Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι οι εκπτώσεις συμφωνίες της Intel εξαρτώνταν από το αν οι πελάτες αγοράζουν όλους ή σχεδόν όλους τους επεξεργαστές x86 που έχουν ανάγκη από την Intel. Επίσης, η Επιτροπή χρησιμοποιεί το κριτήριο του «as efficient competitor» (AEC — εξίσου αποτελεσματικός ανταγωνιστής) προκειμένου να καθορίσει αν οι εκπτώσεις της Intel μπορούσαν να περιορίσουν τον ανταγωνισμό, υποπίπτει όμως σε σειρά λαθών κατά την ανάλυσή της και την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων σε συνδυασμό με την εφαρμογή αυτού του κριτηρίου. Η Επιτροπή, εξάλλου, δεν εξετάζει άλλες κατηγορίες αποδεικτικών στοιχείων σχετικών με τα αποτελέσματα των εκπτώσεων που χορηγεί η Intel. Ειδικότερα η Επιτροπή παρέλειψε:

- (α) να εξετάσει τα αποδεικτικά στοιχεία που αποδεικνύουν ότι κατά την περίοδο των προβαλλομένων παραβάσεων, ένας από τους ανταγωνιστές της Intel αύξησε ουσιωδώς το μερίδιο αγοράς που κατέχει καθώς και την αποδοτικότητα του, ενώ η αποτυχία του σε ορισμένα τμήματα της αγοράς και/ή σε ορισμένους παραγωγούς OEM οφειλόταν σε δικές του αδυναμίες·
- (β) να αποδείξει την ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ εκείνων που θεωρεί ότι συνιστούν υπό αίρεση εκπτώσεις και των αποφάσεων των πελατών της Intel να μην αγοράσουν από τον ανταγωνιστή αυτό·
- (γ) να εξετάσει τα αποδεικτικά στοιχεία περί των συνεπειών των εκπτώσεων της Intel στους πελάτες.

Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η Intel ανέπτυξε μακροπρόθεσμη στρατηγική αποκλεισμού των ανταγωνιστών. Το συμπέρασμα αυτό δεν στηρίζεται σε αποδεικτικά στοιχεία και είναι ασύμβατο με τον κατακερματισμένο χαρακτήρα των ισχυρισμών της Επιτροπής (όσον αφορά τόσο τα καλυπτόμενα προϊόντα όσο και τη σχετική περίοδο), αναφορικά με κάθε έναν από τους πελάτες της Intel.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, επίσης, ότι το σύνολο ή μέρος της αποφάσεως πρέπει να ακυρωθεί επειδή η Επιτροπή παρέβη ουσιώδεις τύπους στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, με αποτέλεσμα την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της Intel. Ειδικότερα, η Επιτροπή παρέλειψε:

- (α) να παράσχει στην Intel δυνατότητα ακροάσεως με αντικείμενο τη συμπληρωματική ανακοίνωση αιτιάσεων και την έκθεση των πραγματικών περιστάσεων, μολονότι δι' αυτών προβάλλονταν ισχυρισμοί εντελώς νέοι και γίνονταν αναφορά σε νέα αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία κατέλαβαν σημαντική θέση στην προσβαλλόμενη απόφαση·

(β) να παράσχει ορισμένα εσωτερικά έγγραφα του ανταγωνιστή, προκειμένου να περιληφθούν στον φάκελο της υποθέσεως, όταν κλήθηκε από την προσφεύγουσα να το πράξει, μολοντί, κατά την προσφεύγουσα, τα έγγραφα αυτά:

- (i) ήταν απολύτως κρίσιμα για τους ισχυρισμούς της Επιτροπής έναντι της Intel,
 - (ii) ήταν δυνητικώς αθωωτικά για την Intel και
 - (iii) είχαν επακριβώς προσδιοριστεί από την Intel.
- (γ) Να καταρτίσει πράγματι πρακτικά της συνεδριάσεως στην οποία παρέστη σημαντικός μάρτυς από τους πελάτες της Intel, ο οποίος προφανώς κατέθεσε απαλλακτικά αποδεικτικά στοιχεία.

Σύμφωνα με το άρθρο 229 ΕΚ, η προσφεύγουσα αμφισβητεί επίσης τη νομιμότητα του επιβληθέντος προστίμου επικαλούμενη τρεις κυρίως λόγους.

Πρώτον, υποστηρίζει ότι το ποσόν του 1 060 000 000 ευρώ (το μεγαλύτερο πρόστιμο που έχει ποτέ επιβάλει η Επιτροπή σε μία μόνον επιχείρηση) είναι προδήλως δυσανάλογο, καθόσον η Επιτροπή δεν αποδεικνύει ότι ζημιώθηκε ο καταναλωτής ή ότι αποκλείστηκαν ανταγωνιστές.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν παρέβη εκ προθέσεως ή εξ αμελείας το άρθρο 82 ΕΚ: η ανάλυση ΑΕΚ της Επιτροπής στηρίζεται σε στοιχεία τα οποία δεν μπορούσε να γνωρίζει κατά τον χρόνο κατά τον οποίον η Intel χορηγούσε στους πελάτες της τις εκπτώσεις.

Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, ορίζοντας το πρόστιμο, η Επιτροπή δεν εφάρμοσε ορθώς τις κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό των προστίμων και έλαβε υπόψη της άσχετα και απρόσφορα στοιχεία.

Προσφυγή της 27ης Ιουλίου 2009 — Carrols κατά ΓΕΕΑ Gambettola (Pollo tropical CHICKEN ON THE GRILL)

(Υπόθεση T-291/09)

(2009/C 220/87)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Carrols Corp. (Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής) (εκπρόσωπος: I. Temiño Cenicerós)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Giulio Gambettola (Los Realejos, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή καθώς και τα παραρτήματα αυτής·
- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος προσφυγών ως προς όλες τις πτυχές αυτής τις οποίες αφορούν οι λόγοι ακυρώσεως οι στηριζόμενοι στο άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009; και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: «Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL» (αίτηση καταχώρισεως αριθ. 002938801) για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 25, 41 και 43.

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Giulio Gambettola

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα του οποίου δικαιούχος είναι η αιτούσα: Το εθνικό εικονιστικό σήμα (αριθ. 2 201 552) που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «Pollo tropical CHICKEN ON THE GRILL» και το εθνικό λεκτικό σήμα «POLLO TROPICAL» (αριθ. 2 201 543) για υπηρεσίες της κλάσεως 41 («υπηρεσίες εστιατορίου»).

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Απόρριψη της αιτήσεως ακυρώσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Πεπλανημένη ερμηνεία των άρθρων 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 για το κοινοτικό σήμα.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουλίου 2009 — Merpos Electronics κατά ΓΕΕΑ (MEPOS)

(Υπόθεση T-297/08) ⁽¹⁾

(2009/C 220/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του όγδοου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 247 της 27.9.2008.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

**Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2009 — Marcuccio κατά
Επιτροπής**

(Υπόθεση F-65/09)

(2009/C 220/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της αποφάσεως με την οποία η καθής απέρριψε αίτημα περί επιστροφής κατά 100 % ορισμένων ιατρικών δαπανών στις οποίες υποβλήθηκε ο προσφεύγων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση περί απορρίψεως του από 25 Νοεμβρίου 2002 αιτήματος, μη εφαρμόζοντας, καθόσον απαιτείται και δυνάμει του άρθρου 241 ΕΚ, στην παρούσα διαφορά τις διατάξεις του άρθρου 72 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασεως της ρυθμίσεως [περί καλύψεως των κινδύνων υγείας], καθώς και την προβαλλόμενη γνωμοδότηση του συμβούλου-ιατρού·
- να ακυρώσει το από 5 Αυγούστου 2008 υπηρεσιακό σημείωμα·
- εφόσον παρίσταται ανάγκη, να ακυρώσει την απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της 1ης Νοεμβρίου 2008·
- εφόσον παρίσταται ανάγκη, να ακυρώσει το από 4 Μαρτίου 2009 υπηρεσιακό σημείωμα·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα ποσό 25 000 ευρώ, ή οποιαδήποτε άλλο ποσό κρίνει εύλογο το Δικαστήριο ΔΔ, προς αποκατάσταση των ζημιών που προκλήθηκαν από τις πράξεις των οποίων η ακύρωση ζητείται με την παρούσα προσφυγή.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

**Προσφυγή της 10ης Ιουλίου 2009 — Angulo Sanchez κατά
Συμβουλίου**

(Υπόθεση F-67/09)

(2009/C 220/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Nicolas Angulo Sanchez (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση των αποφάσεων του καθού με τις οποίες απορρίφθηκαν οι αιτήσεις ειδικής άδειας τις οποίες υπέβαλε ο προσφεύγων λόγω της σοβαρής ασθένειας των γονέων του.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις του Συμβουλίου της 8ης Οκτωβρίου και της 8ης Δεκεμβρίου 2008 με τις οποίες απορρίφθηκαν οι αιτήσεις του προσφεύγοντος για ειδική άδεια λόγω της σοβαρότατης ασθένειας από την οποία πάσχουν οι γονείς του·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

**Προσφυγή της 24ης Ιουλίου 2009 — Barbin κατά
Κοινοβουλίου**

(Υπόθεση F-68/09)

(2009/C 220/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Florence Barbin (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης της ΑΔΑ της 10ης Νοεμβρίου 2008 να μη προαγάγει την προσφεύγουσα στον βαθμό AD 12 κατά την περίοδο προαγωγών 2006.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να μη την προαγάγει στον βαθμό AD 12 κατά την περίοδο προαγωγών 2006·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2009/C 220/77	Υπόθεση T-270/09: Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2009 — PVS κατά FEEA — MeDiTA Medizinischer Kurierdienst (medidata)	36
2009/C 220/78	Υπόθεση T-271/09: Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2009 — Sobieski zu Schwarzenberg κατά FEEA — British-American Tobacco Polska (Romuald Prinz Sobieski zu Schwarzenberg)	37
2009/C 220/79	Υπόθεση T-272/09: Προσφυγή της 10ης Ιουλίου 2009 — Pineapple Trademarks κατά FEEA — Dalmau Salmons (KUSTOM)	37
2009/C 220/80	Υπόθεση T-274/09: Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2009 — Deutsche Bahn κατά FEEA — DSB (IC4) ...	38
2009/C 220/81	Υπόθεση T-275/09: Προσφυγή της 16ης Ιουλίου 2009 — Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) κατά Επιτροπής	38
2009/C 220/82	Υπόθεση T-278/09: Προσφυγή της 17ης Ιουλίου 2009 — Verband Deutscher Prädikats- und Qualitätsweingüter κατά FEEA (GG)	39
2009/C 220/83	Υπόθεση T-279/09: Προσφυγή της 9ης Ιουλίου 2009 — Aiello κατά FEEA — Cantoni ITC (100 % Capri)	39
2009/C 220/84	Υπόθεση T-282/09: Προσφυγή της 17ης Ιουλίου 2009 — Fédération Internationale des Logis κατά FEEA (Απεικόνιση τετραγώνου πράσινου χρώματος)	40
2009/C 220/85	Υπόθεση T-285/09: Προσφυγή της 17ης Ιουλίου 2009 — CEVA κατά Επιτροπής	40
2009/C 220/86	Υπόθεση T-286/09: Προσφυγή της 22ας Ιουλίου 2009 — Intel κατά Επιτροπής	41
2009/C 220/87	Υπόθεση T-291/09: Προσφυγή της 27ης Ιουλίου 2009 — Carrols κατά FEEA Gambettola (Pollo tropical CHICKEN ON THE GRILL)	42
2009/C 220/88	Υπόθεση T-297/08: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουλίου 2009 — Mepos Electronics κατά FEEA (MEPOS)	42

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2009/C 220/89	Υπόθεση F-65/09: Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2009 — Marcuccio κατά Επιτροπής	43
2009/C 220/90	Υπόθεση F-67/09: Προσφυγή της 10ης Ιουλίου 2009 — Angulo Sanchez κατά Συμβουλίου	43
2009/C 220/91	Υπόθεση F-68/09: Προσφυγή της 24ης Ιουλίου 2009 — Barbin κατά Κοινοβουλίου	43

Τιμή συνδρομής 2009 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 000 EUR ετησίως (*)
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	100 EUR μηνιαίως (*)
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	700 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	70 EUR μηνιαίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	400 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	40 EUR μηνιαίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	500 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, CD-ROM, δύο εκδόσεις την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	360 EUR ετησίως (= 30 EUR μηνιαίως)
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με το διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

(*) Πώληση ανά τεύχος: — έως 32 σελίδες: 6 EUR
— από 33 έως 64 σελίδες: 12 EUR
— περισσότερες από 64 σελίδες: η τιμή ορίζεται κατά περίπτωση.

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα* L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η *Επίσημη Εφημερίδα* στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της *Επίσημης Εφημερίδας* (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο CD-ROM.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της *Επίσημης Εφημερίδας*. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Οι προς πώληση εκδόσεις της Υπηρεσίας Εκδόσεων διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>